

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૨૭૯ વર્ષિક

પુસ્તકનું નામ દીન- ૨૦૧૨૧૫

વિષય ૨૨૨૪૯:૪ ૪૬૯

ગમને ઉમીદમે ગવહર તું સુખે શામ લે,
મસ્તરત ચાહતા હો તો અય દીલ-આરામ લે !

દીલ—આરામ

તાલીફ.

મુનશી ફતેહ ખાંન આહમદ ખાંન

સાકોને, બાલાસીનેર.

૧૨૨ પુખર્ષ, ઇસ્લામપુરા.

પોષ્ટ નાં ૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૩૨૭૬

સુરત ભાગાતળાવ રોડ ઉપર આવેલા ધી “ રાંદેર ”
પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં રતિલાલ દુર્લભદાસે છાપ્યું.

પેશ નજર.

સખાવતકે ગૌહર ગો સેંકડોં ગુજરે જમાને મેં,
સખી મવબુદ હયેં અખલી ખુદાઈ કારખાને મેં?

નાજરીન બા તમકીન કી ખીજમતે આલી મે ગુજરીશ
હય કે ! મયે ઇસ ગુલ હસ્તયે “ દીલ—આરામ ” કે
અપને મોહીગયે ખાસ આલી દીમાગ મયેજાજ શેઠ
ઓ, ફાજલભાઈ કરીમભાઈ ઇબ્રાહીમસાહબકે નામ ડેડી
કેટ કરતા હું, જો ખોળ કોમકે એક બાહોશ ઔર જહાં દીદા
સર પરસ્ત હયેં ઔર ગુરબા પરવરી જનકા અજલી શેવા
હય હર ગરીબો મહોતાજ આપહીકા નામલેવા હય !

મુસદ્દસ.

શગુફતાહી રહે હરદમ ગુલે ઇકબાલ હઝરતકા,
હય ચરચાચવ તરફ દરિયા દીલીલી જીસકી શોહરતકા.
રખા હય જામ જીસને હાથ મે હરદમ સખાવતકા,
મહેકતાહી રહે ગુલશન હમેશાં ઇતકી અજમતકા.
દુઆ હય કે ફાજલભાઈકી દવલત સીવા હોવે ?
અતા ઉમરે ખીજર અયે ખાલિકેહર દોસરા હોવે.

તા. ૧૮ માહે મોહરમ
સને ૧૩૨૬ હિજરી બ-
રોજ જુમ્મા મુ. સુરત.

દુઆગો.

મુનશીફતેખાંન આહમદખાંન

દીખાયા.

હમ્મકો સુરખી હો પહેલે આહમદે બે મીમસે,
માદ નઅતે મુસ્તુફા લીખ અય કલમ તાઅમસે.

હજાર ! હજાર ! અહેસાન !! ઉસ શાયરે લમયજલીકાકે
અસને અપની બરગુજદા મખલુકકો તમે આજમાઈ કે લીચે
અશ શવરાઓ તલામીજુરરહેમાન ' જયસી આયતે
ફરીમા નાજલ ફરમાઈ ! અસકો સુનતેહી મુશ્તાકાને શએરો
સુખન વ માહેરાને ફને ઉરજને સુખનલીફ જખાનોંમે અપને
જવહરે જાતીકે જરીએ તખીયત અમકાઈ ! ઐર માનીંદ
પીરાગેખાવર કે અવ તરફ ! રોશની ફએલાઈ ! અસકી
જાજલીયે સુનઅત ઐર પંદે મસલહત કે સખખ
રેક ગુમરાહે શએરો સુખનકો નેક રાહ નજર આઈ !
અસ ઉસી શાએરાને નામી ગિરામી કે ચીદા ચીદા
શઆર બે તખમીનનં કરીખ દેડ હજાર કે ઇસ ખાક
પરકી સમજમે આએ, ઐર દીલકો મરગુખ પાએ, જમાં
કે નાજરીનકી ખીદમત મે પેશ કીયે ઉમીદ હય કે સહ-
ન અગર કહીં ગલતી પાએ તો બ નજરે ઇસલાહ ઇસ
માકસારકો મમનુન વ મશકુર બનાયે ? ?

રાકીમે દુઆગો.

મુનશી ફતેહખાંન આહમદખાંન

રૂ. ૧૦૭૫૦ની કીમતની ૩૦૦૦

માણનાં વજનની

ગોદરેજની

તીજેરી.

થોડા વખત ઉપર મુંબઈની થોડોડામા બેંક માટે ગોદરેજે રૂ. ૭૫૦૦ હજારની ૧૫૦૦ માણની કાચરપડક તીજેરી બનાવી હતી. એ તીજેરી એટલી મોટી છે કે તેમાં પચાસ માણસ ઉભાં રહી શકે.

હાલમાં એથી પણ મોટી કાચરપડક તીજેરાં બનાવવાનો આરંભ ગોદરેજને મળ્યો છે. એ તીજેરી મુંબઈની ઇસ્ટન બેંક માટે છે. માપમાં એટલી મોટી થશે કે તેમાં મોટાં કાંઠાં સવાસો માણસ સહેલાઈથી ઉભાં રહી શકે. વજનમાં ત્રણ હજાર મણ થશે. એ તીજેરીની ગોદરેજની કીમત રૂ. ૧૦૭૫૦ એ વેલાતી મેકરે એથી લગભગ બેવડા પછસા માગ્યા હતા.

વેલાતી માલ મોઘા હોય તેમાં નવાઈ નથી; કારણ એક તો વેલાતની મનુરી અહીંથી પાંચ સાત ગણી

વધારે અને તે છતાં તીજોરો અહીં આવતાં ઘણીક જાતના ખર્ચ
અઠે જેવા કે વેલાતના ખંદરે પુગાડવાનો આગગાડીનો ખર્ચ,
પેકીંગ ખર્ચ, વેલાની ગોદીનો ખર્ચ, આગબોટનું ગુર,
જગાત, અહીંના ગોદીનો ખર્ચ, કસ્ટ મનો ખર્ચ, અહીં
વેચનારનું કમીશન વીગેરે.

મુંબઈની ટંકશાળામાં રોકડ રાખવાના સાત ઓરડા છે.
એ ઓરડાઓમાં કોઈકવાર બંને ત્રણ ત્રણ કરોડ રૂપીઆ રોકડા
કોથળીઓમાં થાપી મારીને રાખવામાં આવે છે. એ સાથે
ઓરડાના પોલાદના મોટા દરવાજા ગોદરેજના બનાવેલા છે.
એ ઓરડર ગોદરેજને મળ્યો તે વખતે ટંકશાળા માસ્તરના
હુકમથી અને ગોદરેજની અરજથી ટંકશાળાનાં કારખાનાંના
ઉપરી ગોદરેજને કારખાને આવ્યા હતા અને ગોદરેજની
કામ કરવાની રીતે જોઈ ખાત્રી કરી હતી કે ટંકશાળાનું
કામ ગોદરેજ મનમાનતી રીતે કરશે.

ગોદરેજ હેંસી હુબાર રૂપીઆનાં સાંચાકામની મદદથી
તીજોરીઓ બનાવે છે અને ગોદરેજને ત્યાં ત્રણસો માણસ
જાથુક કામ કરે છે.

કારખાનું—ગેસે કંપની પાસે, પરેલ મુંબઈ.

દુકાન—મુળજી જેઠા મારકીટની સામે,

શેખ મેમન સીટ, મુંબઈ

વાંચવા તરફી લેશો કે?

અમારે ત્યાં દરેક તરેહનો લીલો મેવો ત જો અને સ્વચ્છ હર વખતે મળે છે. અનાર, નારંગી, સંતર, તરબુજ, મોશાંબી, અંજીર લીલા, અંજીર, સફરચંદ વીગેરે તે બાદ દરેક જાતના મુરખા, જેમ કેરીનો. આંખાનો, આદુનો તૈયાર મળે છે.

દરેક જાતના પાણી, જેમ ગુલાબનું પાણી, કેવડાનું પાણી વીગેરે વીગેરે

દરેક મોશમને લગતા શરબતો હર વખતે તૈયાર રાખીએ છીએ. તેમજ ગુલકન તદ્દન ગુલાબનો અને ચોખ્ખો બનાવીએ છીએ અમારો ગુલકન બહાર ગામ ઘણો જાય છે મંગાવેથી ખાત્રી થશે ?

ઉપર લખ્યા શીંચાય અમારે ત્યાં દરાજની દવા ઘણીજ અકસીર મળે છે જે તરતજ આરામ આપે છે કિં જે આના.

દરેક જાતનો સુકો તથા લીલો, મેવો, શરબત, મુરખો છુટક તથા જથ્થા બંધ મળે છે

એક વખતે અમારી દુકાને પધારવાની તસ્દી લેશોજી.

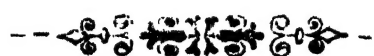
હાફેજ નુરમહમદ અબદુલ કાદર પુરટવાલા

ગુરહાનપુરી ભાગળ—મુસ્ત.

વાંચો? વાંચો? વાંચો?

મેળવો અનુભવ મળના !

ખરીદો અત્તરનો ખળનો !

અમારે ત્યાં તરેહવાર જાતના અ-તર, તેલ, સેંટ કોલ નવાટર ગુલ બ જળ, કેવડો, અગરબત્તી વીગેરે ખુશબો ધરાવનાર બધી ચીજો મળે છે. એકવાર અમારી દુકાનની મુલાકાત લેવા તરફી લેશો ?

હમો ચાંદી સોનાનું ગિલેટ ચઢાણી છીએ અને સોના ચાંદીના હાગીના પણ બનાવી આપીએ છેએ.

અયો અમારે મોઢે મીયાં મોઢું બનવાનું પસંદ કરતા નથી. પણ ઝડપ પોતેજ અમારે ત્યાંથી ખુશી અને સંતોષ પામી જાય તેજ પસંદ કરીએ છીએ.

અમોં આશા રાખીએ છીએ કે મહેરબાની કરી અમારી દુકાનની મુલાકાત સદ ગૃહસ્થો જરૂર લેશે ?

મેમણ વલી યુસુફ અ-તરવાળા

ભાગાતબાવ—સુરત.

૫૬

મઝીના

કરશે શું??

- તે શ્રીકા ચહેરાને ગુલાબી બનાવશે કે ?
- તે ગર્ધલું પુરુષત્વ સંપૂર્ણ રીતે પાછું લાવશે કે ?
- તે ગદ્ય જીવાનીને ફરીથી લાવશે કે ?
- તે ખેંચલી ચાદ શક્તિ તાજી કરશે કે ?
- તે ઢોલી પડેલી નસોને તંગ બનાવશે કે ?
- તે મરી ગયેલી ભુખને ફરી સજીવન કરશે કે ?
- તે ડામાડોળ મગજને પુરી શાંતી આપશે કે ?
- તે ચિંતાતુર મનને આનંદી બનાવી શકશે કે ?

હા—જરૂર—ખાત્રી પુર્વક

કીંમત રૂ. ૩) વી. પી. થી રૂ. ૩૫.

“મઝીના” ડી.પો.

કાલખાદેવી રોડ, રામવાડીના નાકે—મુંબઈ.

હજારો નીરાશામાં આશાનું એકજ કીરણ !

(ફાયદો ન થાયતો પેસા પાછા)

કામ સંજીવન.

અદ્યુત શક્તિ બુદ્ધિ અને સૌંદર્યતાની સંપૂર્ણ વૃદ્ધી કરનાર
આ દવા થોડાજ વખતમાં ભારે વખાણ સાથે સરવત્રે પ્રચલીત થઇ
ગઇ છે. ગઇલી જીવાની પાછી મેળવવા માટે આ દવા જાણીતી છે.

વીર્યનો ઝરો છે.....અશક્ત સ્ત્રી પુરુષો

માટે ઘણીજ ઉમદા દવા છે કૉ. રૂ. ૧)

શંઢત્વ વીનાશક તેલ.

ગુપ્ત ભાગની નસોની નબળાઇનો જે કષ્ટ પણ ઉપાય હોય તો
અમારું શંઢત્વ વીનાશક તેલજ છે. ગમે તે કારણથી ઉત્પન્ન થયેલી
ગુપ્ત ભાગની નસોની નબળાઇ માત્ર ત્રણજ દીવસમાં જડથી દૂર કરે
છે. સાધારણ સ્ત્રીલતા તો પહેલેજ દીવસે દૂર થાય છે, એકવીસ
દીવસના પુરા સેવનથી જીંદગીભર નસીન થવાય છે. કૌમુદ માત્ર
રૂપીઆ ૫) નકલી માલથી ઠગતા ના. લેખલ જોઇનેજ શીશી
લેવી. કાષ્ઠપિણુ મોસમમાં તેનો ઉપયોગ થઇ શકે છે.

જે. એન. શેઠના

કાલબાહેવી રોડ, રામવાડીના નાકે-મુંબઈ નં. ૨

મદદ નજર !

નીચે લખેલી ચોપડીઓ તૈયાર છે મગાવેથી
મોકલી આપવામાં આવશે.

મકબ્બા વૃતાંત	૦-૪-૦
કલ કયામત	૦-૧-૦
આશાઓના ફત્ત ચાને ભવીષ્ય નામુ	૦-૮-૦
હસવા લાએક, હિમાકત બેગ	૦-૨-૦
કુદરતનો ખેલ ભાગ ૧	૧-૮-૦
કુદરતનો ખેલ ભાગ ૨	૨-૦-૦
તોહફાએ હુજ્જત ઉર્ફે સફરે હજ	૦-૮-૦

મુનશી ફતેહખાન અહેમદખાન.

ઈસ્લામપુરા પોસ્ટ નં. ૪ મુંબઈ.

દીલ—મારામ.

કુછ ગમ નહિ જો પેશ હય દરતર કુસુરકા
ઉનવાને નામા નામ હય રખે ગપુરકા.

હમ્મે ખુદા.

અખમ હમ્દકા અય કલમ હોસલા હમે,
કેં થેહ રાસ્તા સખત તમે કળ હુવા હમે.
જો વહદત્તકી મનજલકે તું લિખ રહા હમે,
વેહ જામે તહુયુર મકામે ફના હમે.

કહે 'મા અરફનાકા' જીસના પયમખર,
વહાં ફિર ખતા હો ગુજર તેરા કયુકર.

જો હો જરખ અનજુમ ખરેજો બિયા બાં,
મુતા બિક વેહ મજરૂમ કે ઇન્સ ઐ રખાં.
કરે તા કિયામત અગર હમ્મે સુખડાં,
તો શમ્માં નહો લાયકે શાને યમ્દા.

થેહ છોટાસા મુંહ ઐર શેખીકી ખતેં,
મસલ હય કહાની બી છોટી રતેં.

નહિ થેહ વેહ દરિયા હો જીસકા કિનાર,
નહિ થેહ વેહ સહરા હો જીસમે ગુજરા.

ચેહુ ગુલશન કુછ ઇસ તરહ હય આશકારા,
કે હર ગુલકા હય નામ ઇસમે હજારા.

બરો, બરગો, શાખો, શજર, બુલબુલો ગુલ,
હુએ મસ્ત અપને અપનેમે કયા બુજ વકયા કુલ.

જો વહુદતમે હય વોહ તો કસરતમે કયા હય,
જો કસરતમે હય વોહ તો વહુદતમે કયા હય.
જો ઇન્જતમે હય વોહ તો જીલ્લતમે કયા હય,
જો હય હોશમે વોહ તો ગફલતમે કયા હય.

સવાલ અયસે અયસે નુમાયાં હુએ લાખો,
શશો પંજમે ઇસકે ગલતા હુએ લાખો.

હુરેક ગુલકી રંગતકા જબ તઓર દેખા,
તો એક રંગ પાયા ન કુછ અઓર દેખા.
હા આંખ દીલશાહ કર ગઓર દેખા,
તો ગલતી નજરકી હય ફિલ ફઓર દેખા.

ફસાહત બલાગત મેં સહબાંકો પહોંચે,
પર ઇન્સાં કબ ઇસરાં સુબહાંકો પહોંચે.

નઅતે મોહમદ મુસ્તુફા (સ)

બયાં કયા હો શહિનશાહે અરબકી શાનો શવકતકા,
ફલક જીસકે દરે દોલતમે નકકારા હય ન ઓખતકા.

ખુદા મુંહ ચુમલેતા હય શહીદી કીસ મોહોખતસે,
જબાંપર મેરા જીનહમ નામ આતા હય મોહમદકા.

યે સના સરવરે આલમકી હય સમજા કયા હય,
હો ગયા આજ તુજહે અએ દિલે શએદા કયા હય.

મુજસે તઆરિકે મોહંમદ હો, તું કહેતા કયા હય,
નઅતે અહમદ મેં લીખુ કયા, મેરા રૂતબા કયા હય.
વસ્ક ખાલાક હી જો ફરમાએ તો બંદા કયા હય,

રૂબરૂ આલાકે નાચીઝકા રૂતબા કયા હય.
પેશે અનવારે ખુદા જુગનુકા જલવા કયા હય,
સામને માહ કે એઝાઝ સુહાકા કયા હય,
આગે પુરશીદે જહાં તાબ કે ઝરરા કયા હય.
હુસ્ને યુસુફકો તેરે સામને રૂતબા કયા હય.

જીક મીસરીકા હય કયા કન્દ કી કયા હય હસ્તી,
શહેદે જન્નત કી અજુબત યહાં રીકી ઠયે રીં.
જાને શીરોં મેલી અચસી ન હલાવત દેખી,
લખ ચિમટ જાતે હયેં કહેતા હય મોહંમદ જો કોઇ,
ઐર ઇસ નામસે બડહુકર કહો મીઠા કયા હય ?

સીલએ નઅત અતા, શાહકો ફરમાને દે,
કસરે જન્નતકા કબાલા લી તો લીખવાને દે.
ઇજન તો આકાસે બંદે કો અલી પાને દે,
અએ અજલ મુજકો મદીનેમેં પહોંચ જાને દે.
ખાત બનતી હય મેરી તેરા ખીગડતા કયા હય ?

મુજકો જો છેડે સમજલે જરા બેબાક હું મએં,
ચશમે બહર્ની કે લીયે શક નહિ કુછ ખાક હું મએં.
ઐર ઝગડેસે નહિ કામ મુજહે પાંક હું મએં,
બંદએ હક હું ગુલામે શહે લવલાક હું મએં.
પુછો તો મુજકો નકીરેન ને સમજા કયા હય ?

પુરસીશે રોઝે જઝાકા અલી ખટકા તો જાએ,
ખૌફ તો દીલસે મેરે નારે સકરકા ખો જાએ.
આબે રહમતસે જરા નામ એ ઇસ્યાં ધો જાએ,

જવલએ નુરે નળીસે મેરી સેરી હો જાએ.
મહેકુલ મોતસે કહે દો કે તકાઝા કયા હય ?
અહમદે પાકસે બહેતર નહિ કોઈ લી નળી,
અઓજસે કુચએ અકદસ કે હય જન્નતલી દળી.
બખુદા સચહય યેહુખાત અય દિલે દિવાના તેરી.
અસને એકબાર મદીનેકી જીયારત કરલી,
ફીર ઉસે રોઝએ રીઝવાં કી તમન્નાં કયા હય !

જબ હોં બેહોશ મલક દેખકે રૂએ અનવર,
તાએ નઝ ઝારા કહાં લા સકે ફિર કોઈ બશર.
આયા બે પરદએ મીમ અહમદે અશાં થા નજર,
તુરપર હઝરતે મુસા બે ગીરે બશ બાકર,
જલવએ ચાર પુકારા અલી દેખા કયા હય ?

અએન હય દિલકો ન હય જાને હઝીંકો આરામ:
પુરકતે સૈયદે આલમને કીયા હય ના કામ,
રોઝએ પાકપે પહોંચા બે કલી મએ બદનામ,
ઝાંકર જાલીયો કોં પુછૂંગા હૂંગામે સલામ.
અય દિલો દીદા કહો આર તમન્ના કયા હય ?

ચશમએ ફએજ હય એક ચશમે ઇનાયત તેરી,
કોર હય અસકો નજર આઈ ન સુરત તેરી.
વોહ બશર કયા હય કે અસકો નહિ ઉદ્દત તેરી,
દિલ વોહ કયા હય કે નહો અસમે મોહબ્બત તેરી,
નામ અસપર નહો તેરા વો નગીના કયા હય ?

ચાહતે હો બે લલા અપના લલાઈ કર લો,
આફીલો ચાહીયે કુછ નેક કમાઈ કર લો.
મિરઅતે દિલકી જહાં તક હો સફાઈ કર લો,
અમને નઅતમે કુછ નગમા સુરાઈ કર લો.
હમ સફીરો હમે ફાનીકા બરોસા કયા હય ?

પેગે બેફીક હય કયા ઝીકરે બેહિશતો દોઝખ,
 સુન્ને કાંહકો લગા ઝીકરે બેહિશતો દોઝખ.
 અબ ન કર બંહરેખુદા ઝીકરે બેહિશતો દોઝખ,
 હમકો વાએઝ ન સુના ઝીકરે બેહિશતો દોઝખ
 હમ ગુલનાંતે નળી હુએં હમે પરવા કયા હય?

અફસું હું આલે ઈબાકા હું મએ મીસકી મદાહ,
 ચાર ચારોંકા સદાકા હું મએ મીસકી મદાહ,
 હજરને ગએસે વરાકા હું મએ મીસકી મદાહ,
 શાફએ રોઝે જાકા હું મએ મીસકી મદાહ.
 જો ગુન્હેગાર હું લેકીન મુજહે પરવા કયા હય ?

અશઆરે દીલ-આરામ,

અકસે આઈનેમે ચેહ બાહીર હય,
 તુંહી અન્વલહય તુંહી આખીર હય. ૧

શકાઅતકા જો તું ડંકા બજા દે,
 જમી મયદાને મહેશરકી હીલા દે. ૨

જો બશર સવ જાનસે શયદાએ હજરત હો ગયા,
 દર હકીકત ઉસકે હકમે બાગે જન્નત હો ગયા. ૩

મેરાજમે રસુલે મુકરરમ કહા રહે,
 ગાહે જમીંપે ગાહે સરે આસમાં રહે. ૪

જળ તક આંખે વા રહેં તેરાહી મુંહ દેખા કરું,
તર રહે જળ તક જળાં મુંહ મએં તેરા દેખા કરું. ૫

કોઇ બાકર રસુલે પાકસે મેરી ખબર કર દે,
ગમે પુરકત નહિ ઉઠતા હય પથ્થરકા જીગર કર દે. ૬

હો એક નજર ઇધરભી એા આન ખાન વાલે,
એક તીર ફેંકતા બા બાંકી કમાન વાલે. ૭

હુમકો નહિ હય ખોદ સબ ઝોર ગુનાહ કા,
કરતે હએં જીક અશહદો અન લા ઇલાહ કા. ૮

જન્નતમે ન ભુલેંગે હમે શાહે ઉમમ ભી,
લીપટે હુવે દામનસે ચલે જાએંગે હુમ ભી. ૯

ઓઝલ આંખોસે યુંહી મેરે મદીના હોગા,
અયસી હાલતમે તો દોબર મેરા જીના હોગા. ૧૦

મહેરકે દીલમે દાગ હય કીસકા,
માહે રોશન ચીરાગ હય કીસકા. ૧૧

બુટ રહી હય દૌલતે દીદારે ફખરે અંખીયા,
ફીસ કદર ફૈયાજ હય સરકાર ફખરે અંખીયા. ૧૨

કદમ કદમપે હય હુરઆન જીસત જીએ રસુલ,
અલી હય લેકે મદીનેકો આર જીએ રસુલ. ૧૩

કયા ખના લેંગે ફીરશેભી ખીગડ કર અપના,
હથકે રોજ હય પદલેપે પદખંખર અપના. ૧૪

મેરાજમે ઉમ્મતકી એક ચારાગીરી નીકલા
માહુખુખકી ચીતવનભી કયા નાજભરી નીકલી. ૧૫

મએનેકી નચતે મોહમદ તો ખુદા શાદ હુવા,
કીલકે કુદરતસે સરે સદલે અલા સ્વાદ હુવા. ૧૬

લીલલાહ અબ દીખાદો દીદાર યા મોહમદ,
ગમમે તડપ રહા હય ખીમાર યા મોહમદ ૧૭

ગએ દોનો જહાં નજરસે યુજરતેરી શાનકા કોઇ ખશર ન મીલા
તેરી હરજગે દેખી નિરાલી ફખન તેરા ભેદ કીસીકો મગર નમીલા ૧૮

દીલકે અંદર આ ગયા એહ કઓન આ,
પરદે પરદેમે છુપા એહ કઓન આ. ૧૯

તુરપર જલવાયા કીસકા થા તમાશા કીસકા,
કીસને મદ હોશ કીયા કઓનઆ શૈદા કીસકા ૨૦

દરે મુસતુફાસંગે મુસા નહિ હય
કે યહાં અર્શહય તુરે સૈના નહિ હય ૨૧

ચારખ હય ખખશદેના ખદેકો કામ તેરા
માહુમ રહેન જાએ કલ એહ મુલામ તેરા ૨૨

હોંદ વાલે ઉનેહ મક્કા મદની કહેતે હયે,
ખુદ વાલે ઉનેહ સરવે ચમની કહેતે હયે. ૨૩

યા રખ મુજે મક્કમ હો દિવારે મોહમદ,
નજરેસે મળે જા દેખલું દરખારે મોહમદ. ૨૪

હીતકો હય ખાસ ખુદાકે પયમ્બરકો ચારખુ,
પુરી ખુદા કરે દીવે મુજ તરકો આરખુ. ૨૫

ન સમજા ઉસ ગુજરી ઉસ ખુતે કાશીરકો સમજાતે.
પીગલકર મોમ હોજતા અગર પથરકો સમજાતે. ૨૬

મદીનેમે યા રખ હો જાના કીસીકા,
કીસીકા હો સર આસ્તાના કીસીકા. ૨૭

રૂખે હખીખકે ઉપર અગર નકાખ ન હો,
ખશરતો કયા હય મલકકો નજરકીતાખ ન હો. ૨૮

ખાતમા હય મેરે માહુખ ખે જેખાઇકા,
કત્મા જામા ઈસી દારાપે હય દારાઇકા. ૨૯

દેખ લેગા ચેહું મજા હુશમે જો જાએગા,
આપ જો હુકમ કરેંગે વોહી હો જાએગા. ૩૦

તું અયસી જગેહ હયકે ન કાસીહ ન ખખર જાએ,
નીકલે લી કોઇ હુંદને વાલા તો કોધર જાએ. ૩૧

મહેશર મે ભી કીસીકે ઉઠાવેગે નાજ હમ,
અયસે ન્યાજ મંદહુયે અહ બે ન્યાજ હમ. ૩૨

આશકે અહમદે મુખતારહુ વલ્લા ખિલ્લા,
આપકા તાલીબે દીદાર હુ વલ્લા ખિલ્લા. ૩૩

ઇશકે મવલામે ખશર જે કોઇ ખદન મ હુવા,
દીનો દુનિયામે ઉંસકાહી ખડા નામ હુવા. ૩૪

અહદ અહમદમે કોઇ દેખે તો ઉલ્કત કયા હય,
હમ ઉધર મહેર ઇધર દીલસે મોહુખત કયા હય. ૩૫

કયામતસે નહિ કમ ટુટના ઉમીદ વારોંકા.
દરે હજરતપે એક મેલા લગા હય જાની સારોંકા. ૩૬

યા રસુલે કિબ્રીયા લીજે ખખર,
હાદીએ હર દોસરા લીજે ખખર. ૩૭

સરદારે દો આલમપે જે કુરખાન નહિ હય.
ઇમાનકી પુછો તો મુસલમાન નહિ હય. ૩૮

પ્રીદા જાન અહમદપે હમ કર ચુકે હએ,
કેઇશકે શકીએ ઉમમ કર ચુકે હએ. ૩૯

નજર આયે અહમદકા દર ચા ઇલાહી,
ચેહો મુદુઆ આયે ખર ચા ઇલાહી. ૪૦

ચહેરા નખીકા મુઝકો દીખા દો,
મુજદા ખુશીકા અળ તો સુના દો.

૪૧

દો જહાં મે આપ સા દેખા નહિ,
હમને મુસુકકો સુના દેખા નહિ.

૪૨

અચ્છા નહો યારળ કલી ખીમારે મોહંમદ,
કમ હો ન કલી ખવાહીસે દીદારે મોહંમદ.

૪૩

કટી ગુનાહોં મે ઉમ્મ સારી ઇલાહી તૌબા ઇલાહી તૌબા,
મએ અખ્દે ખાકી તું રખેખારી ઇલાહી તૌબા ઇલાહી તૌબા

૪૪

ચારકે દરશન કે ખાતીર જન ઐર તન ભુલ જા,
મુખ મુનવર દેખ ઉસકા રંગે ગુલશન ભુલ જા.

૪૫

ફાયરમે કયોન હય કામે મે ગુજર કીસકા હય,
ચારકા ઘર ચેહ અગર હય તોવો ઘર કીસકા હય.

૪૬

દીખલાદે જમાલ અપના તલખગાર હું તેરા,
મુસાકી તરેહ તાલીમે દીદાર હું તેરા.

૪૭

સીનેકે આધનેમે ખાલીસ જલાલ દેખા,
વહદત કે આધનેમે ઉસકા જમાલ દેખા,

૪૮

ઉઠાદે ખુદીકા અગર તું નિકાળ,
તો દેખેગા જાતે ખુદા બે હિજાબ.

૪૯

ચેહ મસજીદ ઔર ખુતખાના ખુદાકા કારખાના હય,
હીદાયત ઔર દલાલત હોનો જાહીરકા બહાના હય. ૫૦

અલ્લાહુરે મરતબા મેરે ઇજ્જો નીયાજકા,
ગોયા જવાબ હય ચેહ તેરે કિયોનાજકા. ૫૧

લોખોં પરવાલે ગયે ઊડકર મદીને કે કરીબ,
મઘે પહોંચતા કીસ તરાહ બેપર મદીને કે કરીબ. ૫૨

હિંદસે અપના મદીનેકો જો જાનાહો જાય,
સાફતો ચેહ હય કે જન્નતમે ઠીકાના હો જાય. ૫૩

તુઝકો માલુમ હય જાહીદ મેરા રૂતબા કયા હય,
મઘે સના ખવાને નખી હું મુઝે સમઝા કયા હય. ૫૪

કીસ ચાંદ કે ખ્યાલને હથરાં બના દીયા,
ગાહે રૂલા દીયા મુઝે ગાહે હંસા દીયા. ૫૫

આલમ ગીરે ન આંખસે કિયું કોહ તુરકા,
હુરબામ પર જહુર હય અહમદ કે તુરકા. ૫૬

જાં ગુજા હય ઇશક દીલમે અહમદે મુખતારકા;
સરપે સાયા હો ન કિયુંકર રહમતે ગફ્ફારકા. ૫૭

બતહામે આપ કરતે હયે દરબારે આમરોજ,
જીન્નો મલાઈકે આતે હયે દરબારે આમરોજ. ૫૮

વીરદે જખાં જનાળે મોહંમદકાં નામ હય,
કાળીલ દુરૂદ પડનેકે અપના કલામ હય.

૫૯

કયા ખાતહય તુફેલે જનાળે રસુલકી,
અલ્લાહને દુઆ મેરી ફર્યોરન કુબુલકી.

૬૦

ખુદાયા લાઉં કીસમત મય્યેં કહાંસે,
કે જાઉં અબ મહીને કેા ચહાંસે.

૬૧

શબે મેરાજકો જબ મેરે પયંખર નીકલે,
શુલ હુવા હશ્રમે વો માલીકે કવસર નીકલે.

૬૨

લખપે નામે નખી જબ આતા હય,
ગમ મેરે હીલસે લાગ જાતા હય.

૬૩

મોહંમદ મીલેં ગર તો કયા કયા કરે હમ,
ખુદાકી કસમ એક તમાશા કરે હમ.

૬૪

મોહંમદ પે ઇમાન લાકર તો દેખો,
મોહંમદકી ઉમ્મત કહાકર તો દેખો.

૬૫

હમારી તો ચારબ બહેત આરજુ હય,
મગર બર લેઆનેકા મુખતાર તું હય.

૬૬

પેશે નજર હખીએ ખુદાકા જમાલ હય,
હમપર ખુદાએ પાકકી રહમત કમાલ હય.

૬૭

ધરકે મહેબુબે ખુદા અયદીલ જીસે હાંસીલ નહિ
લાખ મો મિન હો મગર ઇમાનમે કામીલ નહિ.

૬૮

હમદ કે લાયક વોહી રહેમાન હય,
જીસને દીખલાઈ નખીકી શાન હય.

૬૯

લામકાં પર બના અહમદ જો બના બિઠલાયા,
તબ મલાઈકને વહાં સદલુ અલેકુમ ગાયા.

૭૦

મએને અપને સબ મતાલિબ સૈયદે અબરારકો સોંપા
ખતાએ દીનો દુનિયા અહમદે મુખતારકો સોંપા.

૭૧

વોહ એક દીન દેખીયે બેશક જહાં રોજે જન્મ હોગા,
ગુનેહગારોં કી બખશીશકો વહાં ફજલે ખુદા હોગા.

૭૨

જાહીર હય કયા જહુરકે મજહુર નએ નએ,
જલવે હય ઉસકે પરદેકે અંદર નએ નએ.

૭૩

હુર ચીજ કો ફનાહય કોસીકા બકા નહિ,
બસ એક તેરી જાત હય જીસકો ફના નહિ.

૭૪

તારીફ ઉસ ખુદા કી જીસને જહાં બનાયા,
કયસો જમીં બનાઇ કયા આસમાં બનાયા.

૭૫

હુર સંગ મે શરાર હય તેરે જહુરકા,
મુસા નહિ જો સચ્ચેર કફર કોહતુરકા.

૭૬

અદલાહરે મરતબા મેરે ઇંજને ન્યાજકા,
ગોચા જવાબ હય ચેહુ તેરે કિયો નાજકા.

૭૭

તું જો અદલાહકા મેહબુબ હુવા ખુબ હુવા,
યા નખી ખુબ હુવા ખુબ હુવા ખુબ હુવા.

૭૮

ન કિયુંકર હો અફજલ હમારા મોહંમદ,
કે હય અપને ખ્યારેંકા ખ્યારા મોહંમદ.

૭૯

દીખા દે યા ઇલાહી ચહુરએ જેખા મોહંમદકા,
રહે મહેરૂમ કબતક આશકે શયદા મોહંમદકા.

૮૦

ઇલાહી મદીનેકી બસ આરજુ હય,
મુસાફીરકો મંનજીલકી ગમ જુસ્તજુ હય.

૮૧

વરફે ખાલીક નાજસે હો કયા બયા,
હમ્દે હક મે લાલ હય સબકી જખાં.

૮૨

હય નાજ તુઝપે સબકો શહે દોજહાં હય તું,
માહબુબે ખાસ માલીકે કમોનો મકાં હય તું.

૮૩

ઇખલાસ સીર્ફ હય હમેં દરકાર યા નખી.
ગર ચેહુ નહિ તો જીના હય બેકાર યા નખી

૮૪

લુત્ફ તેરા મુઝપે બે પાયાં રહે,
નાજ કે સરપર તેરા અહેસાં રહે.

૮૫

નીગહતકી તરહ બસ્તાહય તું ફલમે પુલમે,
બુએ રસુલે જીસ તરહ આલે રસુલ મે. ૮૬

દસ્તગીરી બેકસોકી રખતી હય અજરે અજીમ.
દેગા જન્નતમે જગે સખીયોં કે વોહ રખે કરીમ ૮૭

તમન્ના હયકે હર લહેમ જળાંસે લાઇલાહ નીકલે,
સદાએ દીલસે ઇલ લલ્લાહ બા મુબનીલાહ નીકલે. ૮૮

કયા ઉસકે ખૌદે પુરનાશે રોજે હીસાબ હો,
જીસપર નીગહે લુદે રીસાલત મઆબ હો. ૮૯

સલ્વે અલા ને જાતપે તેરી ખુદા કહે,
ઇતસાને નાંતવાં તેરી શીર નઅત કયા કહે. ૯૦

દયરો હરમ મે તુંહીતો જલવા ફીગન હુવા,
શીર કયા કે કોઇ શેખ કોઇ બ્રહ્મન હુવા. ૯૧

ખાલીક હય બેન્યાજ હય તું કારસાજ હય,
રજ્જાક હય રહીમહય બંદા નવાજ હય. ૯૨

ને ગદ એ કુચએ હજરત નહિ,
લાખ દઓલત હો મગર ઈજ્જત નહિ. ૯૩

રોજે અજલસે વાકીફે ખયરૂલ બશર હું મએ,
પરવા નહિ જહાંનમે ગર બેહુનર હું મએ. ૯૪

ધંધર દેખા ઉધર દેખા પુરા દેખા મલા દેખા,
તેરા જલવા નજર આયા તુઝીકો જાળજા દેખા. ૬૫

હય તસવુરમે જો મહેબુમે ખુદાકી સુરત,
મીઠ ગઇ દીલસે ગમે રાજો જાળકી સુરત. ૬૬

આંખોંવાલા તેરે જોળનકા તમાશા દેખા,
દીદએ કોર કયા આંખે નજર કયા દેખા. ૬૭

જો દેખા હય મોહમદકો ખુદાકો જાન જાતા હય,
કેઃઇ ઇસમે જરા શક લાએ તો ઇમાન જાતા હય ૬૮

નખીકા નામ આતેહી જખા તક,
હુબા સદલે અલાકા ગુલ કહાં તક. ૬૯

ઉમીદ ચેહુ કહેતી હય કે ટાલે ન ટલુંગી,
ઇન આંખોસે ખાકે દરે મહેબુબ મલુંગી. ૧૦૦

કયા ખાત ઊસકી હય જો રહે મુસતુફા કે સાથ,
જો મુસ્તુફાકે સાથ હય વોહ હય ખુદા કે સાથ. ૧૦૧

યારબ કીસીકો ભી નહો આદત શરાબકી,
આદત હો જીસકોહે ઉસે નફરત શરાબકી. ૧૦૨

શિકલે ઉમીદ તો કબ હુમકો નજર આતી હય,
સુરતે યાસબી બન બનકે ખીગડ જાતી હય. ૧૦૩

સુના કરતા હું મઝેં ઇસ દેંદેં દીલકો ગુફતગુ બરસોં,
બહાતા હું ઇન આંખો સે રફીકામઝેં લહુ બરસોં. ૧૦૪

ઉફરે બલીમ તેરા જોગાન ઉફગજબ સાંમા તેરા,
ઉફ તેરી નાજો અદા હરગેક હુમા ખવહાં તેરા. ૧૦૫

જો હાલ દર્દકા પુછો અલી બતા દેગેં,
અગર હંસા નસકે હમ તુમહે રહા દેગેં. ૧૦૬

મેરી વો માઅસીયત જીસપર સદા તાઅજીર રોતી હય
મેરી ખુબીએ કિસમત દેખ કર તકદીર રોતી હય. ૧૦૭

કયા બે સમર રહેગી યેહ આરબુ હમારી,
હમકો ન શીર મીલેગી વોહ આબરૂ હમારી. ૧૦૮

જબદીન ખુરે કીસીકે યેહ દુનિયામે આતે હયેં,
અપને પરાયે દેખકર આંખે ચુરાતે હયેં. ૧૦૯

મેરી જખાન સુખીએ હયરતસે લાલ હય,
હયરાન હય ખ્યાલ કે કોસકા ખ્યાલ હય. ૧૧૦

કબ્રપર તેરી યેહ કયા કહે તં હયેં મરને વાલે
કુછ સુના તુનેબી એ ખાકકે સોને વાલે ૧૧૧

વોહ દીલ લેકર ચુપકેસે ચલતે હુવે,
યહાં રહે ગઝે હાથ મલતે હુવે. ૧૧૨

કે.ઈ વહશી કે.ઈ દીવાના કે.ઈ રૂસવા હુવા,
કુચ્છ ખળર તુઝકોલી હય તેરે કીયે કયા કયા હુવા. ૧૧૩

પુલા નહિ જહાંમે કલી વોહ શજર હું મઝેં,
જીસકી દુઆમે હો ન અસર વોહ બશર હું મઝેં. ૧૧૪

ખુલ ખુલ અપના ચાર જાની ઝાર હય,
ઝાર તેરી ગુલ ફીશાની ઝાર હય. ૧૧૫

તુમને દીખાદી શિકલ મેરા જી બહેલ ગયા,
જાઓ તુમારી દિદગા અરમાં નિકલ ગયા. ૧૧૬

હુરપે આંખ ન ડાલે કલી શયદા તેરા,
સબસે બેગાના હય ચેહ દોસ્ત શનાસા તેરા. ૧૧૭

મસ્તે નાજ આંખેં હુયેં ચીતવનકી અદા કુછ ઝાર હય,
ઈન દીનેં હુશને સનમ નામે ખુદા કુછ ઝાર હય. ૧૧૮

બાત કરની હમે મુશકીલ કલી અચસી તો નથી,
જયસે અખ હય તેરી મહેફીલ કલી અચસી તો નથી. ૧૧૯

હર અદા મસ્તાના સરસે પાંઉ તક છાઈ હુઈ,
ઉફતેરી કાફર જવાની બેશપર આઈ હુઈ. ૧૨૦

હમને ઉનકે સામને પહેલે તો ખંજર રખ દીયા,
પ્રીર કલેબ રખ દીયા દીલ રખ દીયા સર રખ દીયા. ૧૨૧

જક્ષા પર શુક અય નાશ દ કરના,
સમજ કર નાલગ્યો ફરિયાદ કરના.

૧૨૨

હયા બોલી ઉલરા ને જોખન કીસીકા,
મીટા હુંગી મયેં ચુલબુલાપન કીસીકા.

૧૨૩

વો દીલ નહિ હય ને દીલ તુઝસે દીલરૂખા શીરે,
શીરે મે તુઝસે તો મુઝસે મેરા ખુદા શીરે.

૧૨૪

રાતકો અયસી અદાસે વોહ પરિભ્રમ આયા,
દેખને વાલોકો મહેશિલમે ખુદા યાદ આયા.

૧૨૫

મેરે માશુક તુમહો યાર તુમહો દીલરૂખા તુમહો,
ચેહ સખ કુછ હો મગર મયેં કહે નહિ સકતા કયા તુમહો. ૧૨૬

દક્ષ કરના મુઝકો કુએ યાર મે,
કપ્ર બુલબુલકી બને ગુલબાર મે.

૧૨૭

બતાએ ઇશકકી તૌબા ન અતેજ હોગી,
હુબારખ.ર હુધ ઔર ફીર વોહા હોગી.

૧૨૮

જાહેરા દિલ હય તેરી જુલફે ફરસાકા તાલીબ,
વરના દર અસલ હય કમખખત બલાકા તાલીબ.

૧૨૯

ચાંદનીમે નજર આતા હય બલાકી સુરત
યાદ આઈ મુઝે એક માહલકાકી સુરત

૧૩૦

હસીનોસે અણ સાહેબ સલામત દુરકી અચ્છી,
નઉનકા દુશ્મની અચ્છી નકેનકી દોસ્તી અચ્છી. ૧૩૧

માનતોસેલી ન વોહ દુર શમાઇલ આયા,
કીસ જગેહ આંખ લડી હાય દહાં દીલ આયા. ૧૩૨

જરા ચીલમન તક આએં ઘર મેં કયા વોહ બનકે બેઠેહએં
હબરોં સર બકફ મુશત્તક એક ચીતવન કે બેઠેહએં ૧૩૩

બનઠનકે મુઝસે કહેતે હએં પેહેચાન બાઇએ,
હમ હએં પરીકે દુર ભલા બન બાઇએ. ૧૩૪

અપના નસીબ ખુશ તાબેદાર કર ચુકે હએં,
સોતેમે આજ ઉનકો હમ ખ્યાર કર ચુકે હએં. ૧૩૫

તેરી ખ્યારી બાતેં દીલ કેા હુલા રહી હય.
ખ્યારી અદાએં તેરી દીલમે સમા રહી હય. ૧૩૬

અગર આના તેરા અય રશકે ઇસા હો નહિ સકતા
તો ખીમારે તપે પુરકત લી અચ્છા હો નહિ સકતા. ૧૩૭

યેહ નથી હમારી કિસમત બે વિસાલે યાર હોતા,
અગર ઐર જીતે રહે તે યેહો ઇન્તીબાર હોતા. ૧૩૮

યેહ બેશ દીદએ પુરનમ રહે રહે ન રહે,
મિસાલે કતરએ શબનમ રહે રહે ન રહે. ૧૩૯

દોસ્ત અચ્છે હો તો પુરે દોસ્તી કે હો રહો,
યા કીસીકે કર રખો તુમ યા કીસીકે હો રહો. ૧૪૦

— — —

અપને મરનેકી ખબર ઉસકો સુનાના ચાહીએ,
ઈસ બહાનેસે ઉસે ઘરમે ખુલાના ચાહીએ. ૧૪૧

— — —

હય મરતબા હરએક બશરકા બુદા બુદા,
કોસમત બુદી બુદી હય નસીબા બુદા બુદા. ૧૪૨

— — —

ચેહ સુખ સુખ લખ હય કે દાને ઉનાબકે,
રખ સાર હય કે પુલ ખીલે હએ ગુલાબકે. ૧૪૩

— — —

હરએકસે હય કએલ આશનાઈકા બુઠા,
વોહ કાફીર હય સારી ખુદાઈકા બુઠા. ૧૪૪

— — —

મેરી બગલસે શીશએ દીલ તુમ નીકાલકે,
લે તો ચલે હો પર ઈસે રખના સંભાલકે. ૧૪૫

— — —

અદાવતસે તુમહારી કુછ જરર હોવે તો મએ જાનું,
સલા તુમ જહર દે દેખો અસર હોવે તો મએ જાનું. ૧૪૬

— — —

હરદમ મુઝે ન્યાજ ઉસે નાજહી રહા,
અંજામકાર ઈશકકા આગાજહી રહા. ૧૪૭

— — —

આંખે ચુરકે શખ વોહ બહાનેસે ઉઠ ગયા,
હરફે મુરુવત આહ જમાનસે ઉઠ ગયા. ૧૪૮

— — —

કયા ભરોસા હય જીંદગાનીકા,
આદમી ખુલ ખુલા હય પાનીકા.

૧૪૯

નાજસે કહેતે હએં વોહ અકસર દીખાકર છાતીયાં,
સંગદીલ જયસેહએં હમ વહસી હય પથર છાતીયાં. ૧૫૦

તીરછી નજરોસે ન દેખે આશકે દીલગીર કે,
કયસે તીર અંદાજ હો સીખતો કર લો તીરકો. ૧૫૧

કયા એતેબાર દહેરકા ઇબરતકી જા હય ચેહ,
ઇશરત સરા કલી કલી માતમ સરા હય ચેહ. ૧૫૨

જો આશીકીમે ખાક હુવા કિમયાં હુવા
કહેતા થા આજ ખાકમે કોઈ મીલાહુવા. ૧૫૩

મજા કુચ્છ તુમને અચ મુસા ન પાયા
વોહ પાયા ઇસ તરેહ ગોયા ન પાયા ૧૫૪

અર્શ કુરસીરે કયા ખુદા મીલતા,
આગે બડહુને તો કુછ પતા મીલતા. ૧૫૫

દીલ બરસે ખુદા હોના યા દીલકો ખુદા કરના,
ઇસ શીકમે બેઠા હું આખીર મુઝે કયા કરના. ૧૫૬

અપને દીલકા મકાન ઐર હી હય,
ઇસમે એક મહેમાન ઐરહી હય ૧૫૭

કીસકી તાકત હય કરે કોઇ બડાઇ આપકી,
સારી દુનિયા આપકી સારી ખુદાઇ આપકી. ૧૫૮

તુઝસે જો અરજો હાલ કરતા હય,
સચતો ચેહ હય કમાલ કરતા હય. ૧૫૯

ભલા હો પીરે મુગાં કા ઇધર નિગાહ મીલે,
ફકીર હયેં કોઇ ચીલ્લુ ખુદાકી રાહ મીલે. ૧૬૦

શમએં રોશન હય હમારી આહસે,
લવ લગાએ બચઠે હએં અલ્લા હસે. ૧૬૧

અયબ નીકલા જો હુનર પયદા કીયા.
હમને ખોયા જીસ કદર પયદા કીયા. ૧૬૨

એકહી રંગ હય સબસે ચેહ તમાશા કયસા,
કોઇ કયસા હય કોઇ ચહાને વાલા કયસા. ૧૬૩

જવાબે વસ્લ નીકલા આપકે મુંહસે નહિ બનકર,
શીકાયત લી ચહાં આઇ તો લખપર આફરી બનકર. ૧૬૪

જો ભલે હએં વોહ ખુરોકોલી ભલા કહેતે હએં.
ન ખુરા સુનતે હએં અચ્છે નખુરા કહેતે હએં. ૧૬૫

નિગાહ ફેર કે ઉઝરે વિસાલ કરતે હએં,
હમે વોહ ઉલટી છુરીસે હલાલ કરતે હએં. ૧૬૬

ખુદા બચાવ કયામત કે હુએં તુમારે દીવ,
યેહ પ્યારી પ્યારી જવાની યેહ પ્યારે પ્યારે દીન. ૧૬૭

મુમકીન નહિ કે તેરી મોહખતકી ખુન હો,
કાશીર અગર હજાર બરસ દીલમે તું નહો. ૧૬૮

મીલાતે હો ઉસીકો ખાકમે જો દીલસે મીલતા હય,
મેરી બાં ચાહનેવાલા બહી મુશકીલસે મીલતા હય. ૧૬૯

જમાનેકી તરેહ શીર બતા હય રૂખ ચશમે બનાંકા,
મીલજ એક હાલપર રહેતા નહિ બીમાર ધનશાંકા. ૧૭૦

પથથરકા બથર હો તોહો હમ સાજ તુમહારા,
બંહેસે ઊઠિગા ન ખુતો નાજ તુમહારા. ૧૭૧

વોહ ખુત રામ હોકર બક્ષા હો ગયા,
ઇલાહી યેહ કયા માંજરા હો ગયા. ૧૭૨

બાબુ પે રખકે સર જો વોહ કલ સાથ સો ગયા,
આરામ યેહ મીલાકે મેરા હાથ સો ગયા. ૧૭૩

વોહ મસ્ત હું કે સાગિરેમયે જળ મએં પા ગયા,
એક બાર યા ગપુર કહા ઔર ચડહા ગયા. ૧૭૪

તડપતે હુએં અગર બિસ્મીલ તુએ કયા,
તું અપના કામ કર કાતીલ તુએ કયા. ૧૭૫

લગકે છાતીસે વોહ સોતાથા કવેજ શાદ થા,
કયા વોહ દીનથે દીલસે પહેતુ જમ મેરા આખાદ થા. ૧૭૬

ખેલથા ઉર્મ ભર જો દેખા થા,
જાંઘી કયાથી એક તમાથા થા. ૧૭૭

અય દિલ ખુલાએ જો વોહ કબી આહિ જાયેગા,
દો ચાર બાર કહેનેમે શરમાડી જાયેગા. ૧૭૮

દીલખરીસે કામ હય હમકો દીલ અખરીસે કયા
ચારકી ચારીસે મતલબ ઉત્તકા ઐયારીસે કયા. ૧૭૯

તુઝકો લેજથા કીમ લીએ કાસીદ,
ખાતકા તું જવાબ દે કાસીદ. ૧૮૦

આશનાકો દેખકર ના આશનાકો દેખકર,
દીલ લગાનાથા જમાનેકો હરાકો દેખકર. ૧૮૧

હસીનોડી વફા કયસી જફા કયા,
જો દીલ આયા તો શીર અચ્છા ખુરા કયા. ૧૮૨

સૈયાદ ચેહુ સીતમ તું ખમ અય ખુદા ન કર,
જો ખાલોપર હું મએ અલી મુઝકો રેહા ન કર. ૧૮૩

કોઈ જોખનપર હય આશક કોઈ ઉત્તકી ગાતપર,
કુછ નહિ ખુલતા કે હમ દિવાને હએ કીસ ખાતપર. ૧૮૪

મરકે બી યાગકા દમ ભરતે હુએ,
અન્દએ ઇશક કહો મરતે હુએ. ૧૮૫

હસકે દર તક કીસે રસાઈ હય,
વોહી જાએગા અસકી આઈ હય. ૧૮૬

મએને પુછા રકીબ કયસા થા,
જલકે બોલે તેરા ફલેજ થા. ૧૮૭

ઇનસાફ કરેગા કોઈ કયા ઈસકે સીવા આર,
મેરા હય ખુદા આર ન તેરા હય ખુદા આર, ૧૮૮

તું કરે મુઝસે ખ્યારકી બાતેં,
હય ચેહ પરવર દીગારકી બાતેં. ૧૮૯

આએ કીસ બે રહુમકે જંગલસે તુમ છુટે હુવે,
બાલ હય બિખરે હુએ બદેકબા દુટે હુવે ૧૯૦

તું મમે સબ કુછ હય તુમારી બાત કયા,
વાકઈ મએ કયા મેરી અવકાત કયા ૧૯૧

ગમ રહા જબાનકે દમમે દમ રહા,
દીલકે જાનેકા નંહાયત ગમ રહા. ૧૯૨

હસકે કદમેસે લગી રહેતી હય દીન રાત હીના,
ખુબ દુનિયામે બસર કરતી હય અવકાત હીના. ૧૯૩

હુઈ સુખડ જખ ઘસે વોહ ચાર નીકલા,
કહા ખલકને રશકે ગુલખર નીકલા. ૧૯૪

અચ્છા જો ખફા હમસે હો તુમ અય સનમ અચ્છા,
તો હમ ભી ન બોલેગે ખુદાકી કસમ અચ્છા. ૧૯૫

સો રહો મેરેહી ઘર મહેલકા આજકી રાત,
સચ્ચે બન જાઓ કરો વાઅહા વફા આજકી રાત. ૧૯૬

પરી પસંદ તબીયતપે હય ન હુર પસંદ,
તુમહારે બંદે હયે હમ હમકો તો હુબુર પસંદ. ૧૯૭

જાંદગી સદકે હય જાનદી હય સરસે પહેલે,
તેગતો બાંધલો તુમ અપની કમરસે પહેલે. ૧૯૮

નહિ માલુમ કિયુ અશમે કરમ સૈયદ કરતા હય,
કફસસે ખુલખુલે ના શદકો આજહ કરતા હય. ૧૯૯

મેરે સાકી તેરે મસ્તોંકા હય મયખાના જુદા,
મય જુદા શીશા જુદા બાદઓ પયમના જુદા. ૨૦૦

વફા ખુનોં મે નહિ સચ હય જીસ કહર મચેં કહું,
અલીકી તેગ ગીરે મુજપે જુઠ અગર મચેં કહું. ૨૦૧

સવાલે વસલપે નીચી નજરથી કયા ઉનકી,
હમારી આંખમે શીરતી હય વોહ હયા ઉનકી. ૨૦૨

હઈ મંદોસે ન પુછો કે કીધર બેઠ ગયો,
તેરી મજલીસમે ગનીમત હય અધર બેઠ ગયો. ૨૦૩

મરેતે દમ અય બેવફા દેખા તુઝે,
એક નજર દેખા તો કયા દેખા તુઝે. ૨૦૪

રાજી હયો હમ ઉસીમે જો કુચ્છ દીલરૂખા કરે,
ચાહે જફાઓ જોર કરે યા વફા કરે. ૨૦૫

કુછ નહિ દરકર હય મુઝકો નીશાની આપડી,
એક બોસા દીજીયો હો મહેરબાની આપડી. ૨૦૬

સોતા હય ગણે લગકે જો ચાર પલંગપર,
આતી હય લપટ પુઝાંડી મહંકાર પલંગપર. ૨૦૭

ગરબે આબ્તહ લી હય પર ઉમે કુટ ખ્યારણી હય
સાથ ઈનકારકે પરદેમે કુછ ઇકરાર લા હય ૨૦૮

અબન મે રુબહ તલ્ક ઉત્તા ઈન્તીબાર કીયા
કરાર કરકે મુઝે ઉસને બેકરાર કીયા. ૨૦૯

ચોરી ચોરી મેરે લગ જાગ્યા ગણેઆકે કહીં,
વરના દીલ બરસે નિકલ જાએગા ઘસરાકે કહીં. ૨૧૦

માહર જબસે તેરે ચહુરેપે ખત આને લેગા.
તબસે કાસીહકો મેરે ખાતોસે બહિકાને લેગા. ૨૧૧

કલી કલી જો કરમકી નિગાહ કરતે હો,
ગરજ કે દીલમે મેરીબન રાહ કરતે હો. ૨૧૨

ચેહ કીસ રશકે મનીહાકા મકાં હય,
જમીં જસકી ચહાકમ આશમાં હય. ૨૧૩

ક્યલ્લાએ કયા કોઈ મેરે પરવર દીગાર હાથ
બંદેકા એક હાથ હય તેરે હજાર હાથ. ૨૧૪

મન મોલો લેકીન કરમ કરમા રહો,
પુશ રહો જીતે રહો જસ જા રહો. ૨૧૫

મએં વેહનો ઓહોકી નહિ કલકી ઓહની,
બાજી મુઝે માંગાદો અલકાકી ઓહની, ૨૧૬

શમઅકી તરહ કોન રો જાને,
જસકે દીલકો લગી હો મો જાને. ૨૧૭

અપને આનેકી જો સુનાતે હો,
શેખી નાહક ચેહ તુમ જતા તે હો. ૨૧૮

મએં મુરહા નહિ નીમ બિઅમીલ નહિ,
હું જન્દા મગર પહેલુ મે દીલ નહિ. ૨૧૯

હરગીજ ન પીલા મય તું મુઝે આંખ બદલ કર,
સાકી તેરે કુચેસે ન જાઉંગા સંબલ કર. ૨૨૦

મર ગયા મએં મીલા ન યાર અફસોસ,
આહ અફસોસ સદ હજાર અફમે સ. ૨૨૧

તુમ ખફા હો મુઝમે તો મએંમી અલા હાજલ કયાસ,
આપકી ખુ હય વોહી મેરી અલા હાજલ કયાસ. ૨૨૨

મરતખા હક દીયા હય તુમકો ખાસ.
તુમસે રખતા હય દીલ મેરા ઇખલાસ. ૨૨૩

ઈજજત અપની અખ નહિ હય ચારકો મનજુર તક,
પાસ જાતા હું તો કહેતા હય કે બેડો દુર તક. ૨૨૪

લે ગયા વોહ દીલરૂમા દીલ આહ દીલ અફસોસ દીલ,
ચેહ ગયા દીલ વો ગયાદીલ આહ દીલ અફસોસ દીલ. ૨૨૫

ઠાનીથી દીલમે અખ ન મીલેંગે કીસીસે હમ,
પર કયા કરે કે હો ગયે નાચાર જીસે હમ. ૨૨૬

ન ગરજ કુઝસે રખતે હએં ન ઈસ્લામસે કામ,
મુદહઆ હમકો સાકીસે હય ચૌર જામસે કામ. ૨૨૭

મીલ મુઝસે અય પરી તુઝે કુઆનકી કસમ,
હેતા હું તુઝકો તખ્તે સુલેમાનકી કસમ. ૨૨૮

કઓન કહેતા હય કે મુહ કે ખોલો તુમ,
કાશ કે પરહેલી પરહે મે ખોલો તુમ. ૨૨૯

સફાઈ ઉસકી ઝલકતી હુય ગોરે સ્ત્રીનમે,
ચમક કહાં હુય ચેહુ અલમાસ કે નગીનમે. ૨૩૦

મેરી જાન જાતી હુય ચારો સંભાલો,
કલેજે મે કાંટા ચુંબા હુય નિકાલો. ૨૩૧

તુમહારા દીલ અગર હુમસે પ્રીરા હુય,
તો ખહેતર હુય હુમારા લી ખુદા હુય, ૨૩૨

દીલ કો પાલાયા ખહેત હુમને ખખરદારીસે,
નાજ ખરદારીસે ગમખવારસે હુશ્ચારસે. ૨૩૩

માશુક કે આનેકી શીતાબી ખખર આચે,
અલ્લાહ કરે દીલકી ચેહુ ઉમીદ ખર આચે. ૨૩૪

જબ શકર લખને લખ અપનેસે સુનાઈ ગાલી,
મુઝે મીઠી લગી ખુશ હોકે મચેને ખાઈ ગાલી. ૨૩૫

વોહ સનમ હાલ મેરા કયા જાને,
હું મચે કીસ પ્રીતમે ખુદા જાને. ૨૩૬

ખુતો ઉભરાકે જોખનકો કયા છુપાતે હો,
ખુદાકી દી હુઈ દોલત કો કયા ચુરાતે હો. ૨૩૭

કબ મચે કહેતા હું તુઝે ઐયાર તું ઉલફતસે દેખ,
મચે તુઝે હસરતસે દેખું તું મઝે હયરતસે દેખ. ૨૩૮

મેરે મનરપર આચા જો ખુને ગુમરાહ,
તડપકે રૂહને આવાજ દીકે ખિસ્મીલ્લાહ. ૨૩૯

દીલ મેરા કહેદો કે વેહ શેખે સીનમગર ફેરદે,
દીલ ન ફેરે તો મેરી ગન્દનપે ખંજર ફેરદે. ૨૪૦

અજબ અદ સે તુમહ રી નીગાહ શીરતી હય,
છુરી ગલેપે મેરે જો ગુનાહ શીરતી હય. ૨૪૧

ખગ્ગાદ નકર જો ફુગ ખગર હય,
અય ખુત ચેહ દીલ ખુદ કા ઘર હય. ૨૪૨

કયા કહે ઇશકમે કયા મીલના હય,
ખુતકે મીલનેદે ખુદા મીલના હય. ૨૪૩

આ જની જાન પર દગા પાઈ,
દીલ લગાને કી ચેહ સગા પાઈ. ૨૪૪

હય વસ્લમે રાહત ન જુદાઈ મે અલમ હય,
આએકી ન શાદી ન ગવંકા મુઝે ગમ હય. ૨૪૫

અમીર ઉસ ખુતકે દીલ દેને હો કયા શામત તુમહારી હય,
હીસી પથરપે દે પટકો અયસા તુમકો ભારી હય. ૨૪૬

અય સનમ અલ્લાહનાલે સેંકડો શૈદા હુવે,
જખસે ઈસ દુનિયામે તુમ નામે ખુદા પયદા હુવે. ૨૪૭

બાકી ન દીલમે કોઈ ધલાણિ હવસ રહે,
ચવઢા બરસકે સીનમે વોહ લાખોં બરસ રહે. ૨૪૮

નામા બર ચારકે આનેકા નહિ કહેતા હય,
એક લી ખાત ઠીકાનંકી નહિ કહેતા હય. ૨૪૯

હરમસે દેર કેા આએ અમીર મનમર કે,
ખુદાકે ઘરસે ફીરે હમ ખુદા ખુદા કરકે. ૨૫૦

હમ કતલ યુંહ હુયે ન કીસીકેા બબર હુઇ,
કાતીલકી આંતી લી ન લહુ મે તર હુઇ. ૨૫૧

ખુતમે ન વફાકી ખાત પાઇ,
બે અયબ ખુદાકી ખાત પાઇ. ૨૫૨

સાગ્ર આતા હય ન મુકદે ન કોએ અતા હય,
દિલકે સમઝતા હું મર્મ દિલ યુકે સમઝતા હય. ૨૫૩

મરીજે ઇશ-પર રહમત ખુદાકી,
મરજ બહુતા ગયા બું બું હવાકી. ૨૫૪

તેરી જગાહ બે ખુને એપોર ફીર ગઇ,
કીસમત મેરી ઉલટ ગઇ તકદીર ફીર ગઇ. ૨૫૫

હોશ આતેહી તેરે દીલમે શરારત આઇ,
ચેહ જવાની તેરી આઇ કે કયામત આઇ. ૨૫૬

ભાગ જા દેખ ન લેં રાસ્તા ચલને વાલે,
એા મેરી લાશ કે બે દર્દ કુચલને વાલે. ૨૫૭

સચ્ચેરકી ખુબ ચુને પુલ બહોત શાદ રહે,
બાગખાં જાતે હુએં ગુલશન તેરા આબદ રહે. ૨૫૮

મેવા ખીલા મેવા મીલે કુલગાત હે કુલપાત લે,
આરામ હે આરામ લે હુબ દર્દ હે આકાત લે. ૨૫૯

સાકીયા અયસી ઝુકાદે કે બહુકતે જાએં,
બર્ક કી તરહુ છધર જાએં ચમકતે જાએં. ૨૬૦

નહિ જાતા હુય ખ્યાલે રૂખે જેખા તેરા,
દિલમે હુય યાદ તેરી સરમે હુય સવદા તેરા, ૨૬૧

મનશાંકે ખવાર કરતી હુય ચેહુ બદ બલાએ હીસં
કોઈ નહો બનામે ખુદા મુખતેલા એ હીસં. ૨૬૨

કયા મજબ તુને કિયા હુય દીખાકર ગેસું,
લેગઈ છીનકે દીત્રકો મેરે દીત્રખર ગેસું. ૨૬૩

બેગરબ કોઈ જમાનેમે ન દેખા હોગા,
આર હોગા બાતો ઉસ શખ્સકો સવદા હોગા. ૨૬૪

બરોસા કીસીસે હો દોસ્તીકા,
કહે કયા કીસીસે કોઈ હાલ છકા. ૨૬૫

જીતેજી મોતકે તુંમ મુંહમે ન જાના હરગીજ,
દોસ્તો દીલ ન લગાના ન લગાના હરગીજ. ૨૬૬

વેહ તેરાહી અથ ખુત તલબગાર હોગા,
જહાં મે જો ધનસાન હોશીયાર હોગા. ૨૬૭

મએં એ ર ભુલ જાઉં તુએં ચેહ મહાલ હય,
દીલમે મેરે બંધા હુવા તેરા ખ્યાલ હય. ૨૬૮

ફનિયાસે કોઇ શખસ નહુરગીજ લગાએ દીલ,
ફંદેમે કોઇ ઇસકે ન નાહક ફસાએ દીલ ૨૬૯

શુક સદ શુક ઠીકાને લગી મહેનત મેરી,
તએ હુઇ આજકા મનજીલમે મુસાફર મેરી ૨૭૦

તેરે બંદેસે કરતે હએં ચેહ ખુત દાવા ખુદાઈકા
તમાશા દેખતા હું તેરી શાન કીયો યાઈકા. ૨૭૧

ઈનશોખ હસીનો ચે જો માઈલ નહિ હોતા
કુછ ઐર બલા હોતી હય વેહ દીલ નહિ હોતા, ૨૭૨

કુચએ કાતિલમે અપના દીલ ગયા,
ખાકમે માલનેકા રસ્તા મીલ ગયા. ૨૭૩

ઝોંકા ઇધર ન આય નસીમે બહારકા,
નાબુક બહોત હય પુલ ચીસગે મજારકા. ૨૭૪

ગની સાથે દુનિયાસે કયા લે ગયા,
મગર જો કીસીકો દીધા વોહ લે ગયા. ૨૭૫

દીલમે ખ્યાલ ઉસ આંખે કા લાયા ન જાયગા,
મયખાના ઘર ખુદાકા બનાયા ન જાયેગા. ૨૭૬

લોટ જાતેથે હસી દેખકર આના દીલકા,
કયા મઆફીક થા જવાનીમે જમાના દીલકા. ૨૭૭

તુરપર હમસા અગર દેખનેવાલા હોતા,
દેખ તે બેક તજલકીકો સંભાલા હોતા. ૨૭૮

વોહ હંસ હંસ કે નસતર ચુખોયા કીયા.
મઅંને રો રો કે દામન બીગોયા કીયા. ૨૭૯

ઉમરે બેક શરાર હય દુનિયા,
કીતની બે એતખાર હય દુનિયા, ૨૮૦

વાઅદા આનેકા જો ફરમા દાયેગા,
જયસે આજ આએથે કલ આઈ યેગા. ૨૮૧

જખ હુવા વહા આંર વફા ન હુવા,
હો ગયા એક શખ હુઆ ન હુવા. ૨૮૨

જો તુઝસે રૂખ મીલાએ આંદ સુરજ,
અલી તો મુંહ ખાએ આંદ સુરજ. ૨૮૩

હસ દીનસે ઉસ ગરીબકી આંખ હુયે તુ પસંદ,
હુયે કીસ ગજબકી બાન લીલે આંખનુ પસંદ. ૨૮૪

તીર ખાનેકી હવસ હુયે તો અગર પચોદા કર,
સર ફરોશીકી લેમના હુયે તો સર પચોદા કર. ૨૮૫

મએ વોહ હુમસે બિમારી મે લકર;
તળીયતે અબ ન સંભલેગી ખીમકર. ૨૮૬

ઉડાતેયે કુરઆં કલતલક પરહેઝગારીપર,
મુસલ્લા તકગીરો હુયે આજ ઉનકી બદ ખવારીપર. ૨૮૭

જવાની કે ચમનમે ગુલ ખિલાયે હસકા હ ચાહે,
હમારી ચાહો ઉલફત આજમાયે હસકા હ ચાહે. ૨૮૮

ખવાબમે થા વશ અબ ઉસ્સે જુદાઈ હો ગઈ,
આંખ મેરી કયા ખુશી તકદીર મેરી ખુલ ગઈ. ૨૮૯

ઉસકોલી હીજરમે ન હમારી ખબર રહી,
કમખખત મએત આજ કહાં બકે મર રહી. ૨૯૦

ચમનમે મેરી ખાક અગર જાએગી,
તો ખુલ ખુલ નહામતસે મર જાએગી. ૨૯૧

ન દેખા તુને અય લયલા કબી ચરસે મોહખતસે,
હરન બાબ કે આંખે મલતે હમે મજનુકી તુરખતસે. ૨૯૨

એ ખુદી ચારકા પતા દેગી,
એ નશાની નશા ખતા દેગી.

૨૬૩

કયા મુજકો દેખ કર હયરત હુઈ,
દેખ આઈનેકી કયા સુરત હુઈ.

૨૬૪

મકાંસે સુએ લામકાં લે ગઈ,
ચેહ ફહેરત કહાંસે કહાં લે ગઈ.

૨૬૫

આસ્તા ચારને ચહાઈ હય,
બકતે તકદીર આજમાઈ હય.

૨૬૬

કહા જખ અય સનમ જલવા દીખા દે,
તો વેહ બોલાકે ચેહ દે જા ખુદા દે.

૨૬૭

જખદીનકો કહા ઉનસેકે વેહ બાત ન હેગી,
બોલેકે કચેર જા અલી હય. રાતન હોગી.

૨૬૮

ઈસકી પરવા કુચ નહિ તકતીફ યા આરામ હય,
અય ગમે જાના મુઝે તેરી ખુશીસે કામ હય

૨૬૯

સખ આતા હય મેરે દીલકો ન તું આતા હય,
રાત દીન અખ મેરી આંખોસે લહુ આતા હય. ૩૦૦

ઈશક અખ હુમકો ખાક બાકી હય,
એક જરા ઝાંક તાક બાકી હય.

૩૦૧

ગલીમે યારકે જખતકકે મર ન જાયેંગે,
હજારહ ન જ્યે ગુજરે હયેં પર ન જાયેંગે. ૩૦૨

હયરતકી જા નહિ હય જો વોહ ખુદ ફરોશ હય,
જોખનકા હય ઉભાર જયાનીકા જોશ હય. ૩૦૩

જખ દેખતા હું યારકે બંદે કખા ખુલે,
કહેતા હું યુંહા દીલકો ગીરેહ ચાખુદા ખુલે. ૩૦૪

વોહ કયા જાને કીસીકા હલ કયા હય.
કે દહેં ઇશકસે ના આશના હય. ૩૦૫

સરસરી ઉનસે મુલાકાત હય ગાહે ગાહે,
સોહખતે ગયરમે ગાહે સરે રાહે ગાહે. ૩૦૬

હુવા દીલકો મયેં કહેતા કહેતા દીવાના,
પર ઈસ જો ખમર ન કય. કુછ ન માના. ૩૦૭

યાર ગર સાહમે વફા હોતા,
કયું મીયાં જાન કયા ન જા હોતા. ૩૦૮

યારકા આસ્તા ન પ.યા હય,
જોર દીલને મકાન પ.યા હય. ૩૦૯

અસ રોજ કીસી ઓર પે બેહાદ કરોંગે,
યેહ યાદ રહે હમકો બહેત યાદ કરોંગે. ૩૧૦

પાસ જા બેઠા જો મએ કલ એક તેરે હમ નામકે,
રહે ગયા બસ નામ સુનતેહી કલેજા થામકે. ૩૧૧

વોહ જખ તકકે જુલ્હે સંવારા કીયા,
ખડા ઉસપે મએ જાન વારા કીયા. ૩૧૨

ખ્યાલ કીજીએ કયા આજ કામ મએને કીયા,
જખ ઉસનેદી મુઝે ગાલી સલામ મએને કીયા. ૩૧૩

નીગાહે લુત્ફકે કરતેહિ રંગ અનજુમન ખીગડા,
મોહખખતમે હમસે હરએક અહેલે વતન ખીગડા. ૩૧૪

તુંબી આગોસે તસબુરસે જુદા હોતા નહિ,
અય સનમ જીસ તરેહ દુર એકદમ ખુદા હોતા નહિ. ૩૧૫

દુખતરે રજ મેરી મુનસ હય મેરી હમદમ હય,
મએ જહાંગીર હું વોહ નુરે જહાં બેગમ હય. ૩૧૬

જીસ તરફ તુને કીયા એક ઈસારા ન જીયા,
ન જીયા આહ તેરી ચશમકા મારા ન જીયા. ૩૧૭

ખુશી નહો મુઝે કયુંકર કળકે આનેકી,
ખખર હય લાશ પે ઉસ બેવફાકે આનેકી. ૩૧૮

લીખા હુવાયા ચેહ ઉસ મહેજબીકે પરદેપર
નહિ હય કોઈ અખ અયસા જ મીકે પરદેપર ૩૧૯

મજકુર તેરી બજમમે કીસકા નહિ આયા,
મગર જીક હમારા નહિ આતા નહિ આયા. ૩૨૦

ઉનકે હાથો જનઢેની કીસતરેહ મુશકોલ નહો,
કતલ કરકે ચહાતે હુએ વોહ કોઈ ખીરમીલ નહો. ૩૨૧

ગરદીશ નસીબકી હુય ન હુય આસમાનકા,
બદલી હુઇ હુય આંખ કીસી મહેરબાનકી. ૩૨૨

હુમેશાં તુઝકો હુય મસહુદે રૂખસાર જાનાકા,
કીતાબે ઇશકને હાફીજ હોયાહુય મુઝકો કુરઆંકા. ૩૨૩

યાદ કરતા હુરધડી તુઝ યારકા,
હુય વજીહા મુઝ દીલે ખીમારકા ૩૨૪

બેવફાઈ ન કર ખુદાસે ડર,
જગ હંસાઈ ન કર ખુદાસે ડર. ૩૨૫

નૈનસે નૈન જબ મીલાએ ગયા,
દીલકે અંદર મેરે સમાએ ગયા ૩૨૬

યેહ રસ્મે જલમીકી દસ્તુર હુય કહાંકા.
દીલ છીનકર હમારા દુશમન હુવાહુય જાંકા. ૩૨૭

અફસોસ હુય કે મુઝકો વોહ યાર બુલ જાવે,
વો શોક વો મોહબ્બત વોહ ખ્યાર બુલ જાવે. ૩૨૮

તુમારે લોગ કહેતે હએં કમર હય,
કહાં હય કીસ તરેહકી હય કીધર હય. ૩૨૯

ન કહો યેહ કે યાર જાતા હય,
દીલસે સપ્પો કરાર જાતા હય. ૩૩૦

યારકા મુઝકો ઇસ સખખ ડર હય,
શોખજાલીમ હય ઝોર સાતમ ગર હય. ૩૩૧

કામીલોંકા યેહ સુખન મુદતસે મુઝકો યાદ હય,
જગમે જો મહેબુબ જુના જીંદગી ખરખાદ હય. ૩૩૨

મુખતીલાએ ઇશકમે અય હમદમેં શાદી કહાં,
આગએ અખતો ગીરફતારીમે આજાદી કહાં. ૩૩૩

મુફત સવદા હય અરે યાર કહાં જાતા હય,
આ મેરે દીલકે ખરીદાર કહાં જાતા હય. ૩૩૪

ફકીરાના આએ સદા કર ચલે,
મીયાંખુશ રહો હમ દોઆ કર ચલે. ૩૩૫

ગરચે અલતાફકે કાબીલ ચેહ દીલે જાર ન થા,
લેકીન ઇસ જોરો જફાકા લી સજાવાર ન થા. ૩૩૬

નહિ કોઈ દોસ્ત અપના યાર અપના મહેરબાં અપના,
સુનાઉ કીસકો ગમઅપના અલમઅપના બયાં અપના. ૩૩૭

ગીલા મચ્છે જાસે કરું તેરી બે વફાઈકા,
જહાંમે નામ નલે શીર વોહુ આશનાઈકા. ૩૩૮

આવેલી મસીહા મેરી બાલીં પે તો ક્રિયા હો,
બીમાર ચેહુ એસા તો નહિ જાસકો શિક્ષા હો. ૩૩૯

જગર પંખા હીલાતા હય જો દીલ સીનેમે જલતા હય
જોહમ સાચા હય આખીર કામ કુછ ઉસ્સે નીકલતા હય ૩૪૦

દી મુજકો મોહુખત એક પરીકી,
અદલ હુને બંદા પરવરી કી. ૩૪૧

તેરે ચહાનેવાલે મર જાએંગે,
ચેહુ નાકામલી કામ કર જાએંગે. ૩૪૨

હાથ રખકર મેરે સીનેપે જગર થામ લીયા,
તુમને ઇસ વકત તો ગીરતા હુવા ઘર થામ લીયા. ૩૪૩

સદ શુક હમસે આજ વોહુ રસ્કે કમર ખુલા,
અંગડાઈ લો તો સમજે કે મકસદકા દર ખુલા. ૩૪૪

બેઠાદથી શોખીથી જફાથી કે સીતમ થા,
હોતી જો વફા આપમે જો કુછ થાવો કમથા. ૩૪૫

ફીફે મઆશ થા જાસે શામે સહર નહિ,
હયવાન જાનેતે હુએ ઉસેહમ બશર નહિ. ૩૪૬

મુમકોન નહિ કે ખોસામીલે મુમકો યા જવાળ,
મુશકીલકી ખાત હય દહન ઉસકી હયલા જવાળ. ૩૪૭

આચા ગશ ઉસકે સામને પરવર દિગાર શુક,
પાનીતો મુંહપે ચારને છીડકા હજર શુક. ૩૪૮

વોહી દીલખર હય હો જો દીલરૂખા એક,
હજરોં છુત હએં આલમમે ખુદા એક. ૩૪૯

ઢીન નહિ રાત નહિ મુખ્હો નહિ શામ નહિ,
રેહ ગઈ એક નહિ હાંકા નહિ નામ નહિ ૩૫૦

હરચંદ નહિ વિશાલ મુમકીન,
વોહ થાહે તો હય મહાલ મુમકીન ૩૫૧

ખજમે જનાસે મએ કળ જાતા હું,
રોજ કહેતા હું કે અખ જાતા હું. ૩૫૨

મએં લી અખ ઇમતેહાને ચાર કરૂં
આહીએ જખત ઇખતેચાર કરૂં. ૩૫૩

ગાશીલ મેરી તરફસે અયસે જો હો રહે હો,
આંખે તો ખોલો સાહુખ કીયાનીંદ સો રહે હો. ૩૫૪

આહ કરને પે કયું ખીગડતો હો,
તુમ તો સાહુખ હવાસે લડતો હો, ૩૫૫

સુનાઈ કયા ઉન્હે નાલો મએં અપનેં રાસોંકો,
દો દીલમે ખુબ સમજતે હએં અયસી ખાસોંકો. ૩૫૬

હજુમ અયસા નીગાહોંકા હુઆ હય ઉનકી ચીલમનપર,
કે દોહરે પરદે જાત્રી કે પડે હએં રૂખે રોશનપર. ૩૫૭

હમકો વજરસે ન કીસી શાહસે ગરજ,
અદલાહકે ફકીર હએં અદલાહસે ગરજ. ૩૫૮

પડા જાતા નહિ હય દીલરૂખા ખત,
જળ કદલાહ દીખખા હય કયા ખત. ૩૫૯

દોસ્તી દો દીન ન રહી હાય જુદાઈ ઠએરી,
નાહક કો ખદલામ હુવે લોક હસાઈ ઠએરી. ૩૬૦

ઉને દરકાર હય એક ચુલ ખુલા દીલ,
યેહ સુનાયા કે બિજલી બન ગયા દીલ. ૩૬૧

કયા રંગ જહાંમે હો રહે હએં,
દો હસતેં હએં ચાર દો રહે હએં. ૩૬૨

યેહ તો મએં કયુંકર કહું તેરે ખરીદારોંમે હું
તું સરાપા નાજ હય મએં નાજખર દારોંમે હું. ૩૬૩

ખુત ઇસ નજરસે ખુદાકી પનાહ દેખતે હએં,
કેલોટ જાતે હએં જો વોહ નીગાહ દેખતે હએં. ૩૬૪

કહેતા હય કબોન આહમે અપને અસર નહિ,
હાં દીલ હુએ કીસીકા ચેહ મદે નજર નહિ. ૩૬૬

ચેહ ખુત સખ મેરે દેખે ભાલે હુવે હએ,
તસબુરકે સાંચે મે ઢાલે હુવે હએ. ૩૬૭

આજમાઈશમે જાન લેતે હએ,
ખુબ આપ ઈમતી હાન લેતે હએ. ૩૬૮

ઉલકતમે ખરાખર હય વફા હો કે જફા હો,
હર ખાતમે લજજત હય અગર દીલમે મગા હો. ૩૬૯

ઘરસે હમ નીકલેથે મસજીદકી તરફ જાનેકો,
જહેદ બહેકા કે હમે લે ગયે મય ખાનેકો. ૩૭૦

અસમત ચેહ ઉનસે કહેતી હય અબ તુમ છુપા કરો.
નામે ખુદા જવાન હુવે હો કયા કરો. ૩૭૧

હુશને વફાકા સાથ તો અય દીલ હુઆ ન હો,
માશુક નામ ઉસીકા હય જીસમે વફા ન હો. ૩૭૨

હાય ખરસાતકી રૂતમે વે હ સીધારે ઘરકો,
કુંક હે કુંક હે અય બીજકી હમારે ઘરકો. ૩૭૩

ઘરમે મસ્તો ન આજ કલ બયઠો,
ફસલે ગુલ હય ચમનમે ચલ બયઠો. ૩૭૪

કુચએ જાનામે જાના હો ગયા
મરને જીનેકા ઠીકાના હો ગયા. ૩૭૫

તેરે અંદાજને મારા મુઝે નાગન બનકર,
જીલ્લે પુરેપેચ મુઝે ડસ ગઈ નાગન બનકર. ૩૭૬

દોનો જાનીબસે ઇશારે હો ચુકે.
હમ તુમારે તુમ હમારે હો ચુકે, ૩૭૭

હસીનાંકા હરેક આલમમે શહોરા હોઈ જાતા હય,
તુમ્હેં જો દેખ લેતા હય પોહ શહેદા હોઈ જાતા હય. ૩૭૮

ન કીયા વાઅદા રાતકા પુરા,
તું નહિ અપની બાતકા પુરા. ૩૭૯

વોહ શીર મુઝસે દીલ હીલા કરલે ગયા,
ઇધર દે ગયા બા ઇધર લે ગયા. ૩૮૦

તુમતો કરતે હો દીલ લગી દીલકી.
કયા મીટાઓગે બેકલી દીલકી. ૩૮૧

તુમ્હારે ખતમે નયા એક સલામ કીસકા થા,
નયા રકીબ તો આખીર વોહ નામ કીસકા થા, ૩૮૨

ગયરપર લુલ્લે કરમ બસ હો ચુકા,
હો ચુકા હમપર સીતમ બસ હો ચુકા. ૩૮૩

ઇસ અદાસે વોહ જક્ક કરતોં હુએ,
કોઇ જાને કે વક્કા કરતોં હુએ.

૩૮૪

આરબુ હય વક્કા કરે કોઇ,
જી ન ચાહે તે કયા કરે કોઇ.

૩૮૫

વોહ ખીંચતે હુએ ખંજરેં કલી કલી,
મુચ્છીલ હમારી હોતી હુએ આશાં કલી કલી.

૩૮૬

ફીર રાહસે વોહ યહાં આતે આતે,
અજલ મર રહી તું કહાં આતે આતે,

૩૮૭

કબતક ખીંચે રહોગે કબતક તની રહેગી,
કસમી બની રહી હય કીસકી બની રહેગી.

૩૮૮

પચામે વરલ મુઝે કલ જો યારકા પહોંચા,
દીમાગ અર્થપે ઇંસ ખાક સારકા પહોંચા.

૩૮૯

નીલાહ નીકલી ન દીલકો ઐર જુલ્દે અંબરી નકલી,
ધિરલા હાથ મુઝી ખોલ ચેહ ચોરો યહીં નીકલી.

૩૯૦

અજલી ખાતેં નરહી ઐર વોહ ઉલફત ન રહી,
તુમકો અય જાને જહાં હમસે મોહખ્ખત ન રહી.

૩૯૧

રહેગા નામ કહાં યાદગાર ભીતો નહિ,
તેરે મીરાએ હુવોંકા મજાર ભીતો નહિ.

૩૯૨

ઓ મેરે દીલકી ભડકતીકે ખુઝાને વાલે,
અપને જા બાજકો હું સ હું સ કે રૂલાને વાલે ૩૯૩

વોહુ શર મીલી નીગાહે ફીર દીખાના
વોહુ તેરે નાજ ફીર મુઝપર ચલાના. ૩૯૪

મહેશીલમે દેખ લાલકે પહેચા નતે નહિ,
ના આશના બનેહુએ મુઝે જાનતે નહિ. ૩૯૫

સવાલે વરલ મેરા આર ઇતાબકે કાખીલ,
જવાબ દીજીએ સાહુબ જવાબ કે કાખીલ. ૩૯૬

વોહુ નામે ખુદા દીલમે આએ હુંવે હુએ
મેરે ઘરકે કાખા બાનાએ હુંવે હુએ. ૩૯૭

સીતમ આપકે હુમ ગવારા કરેંગે,
મગર રોજે ઉલફત ન અફશા કરેંગે. ૩૯૮

યહાં તક પેશ આએ હુંમ વફાસે,
કે વોહુ બાજ આગયે જોરો જફાસે. ૩૯૯

ગાલીયાં વોહુ લખે શીરીસે લીયા કરતે હુએ,
હુમ મજે બચકે હુબે દીલમે લીયા કરતે હુએ ૪૦૦

જો અદાહુય બલાહુય આફત હુય
ચેહુ જવાની હુય યા કયામત હુય ૪૦૧

માતીચોંકી ગલેમે માલા હય,
હુસ્ને ચાર ઔરલી દુખાલા હય.

૪૦૨

દુર કર લે અગર ઇનસાન કદુરત દીલકી,
સાફ આઈનેસે મીલનખે હકીકત દીલકી.

૪૦૩

શબે વિશાલ વોહ બયઠે હુએ કયા લનખે હુવે
બહન ચુરાએ હુવે ઔર કસ મસાએ હુવે.

૪૦૪

લખે શકરમે ન શીરીંદી વોહ જમાનમે હય,
મજાને આપકી અંગીયા કે બગલાપાન મે હય.

૪૦૫

દોસ્તીકા હો જમાને મે ભરોસા કીસપર,
તું મુઝે છોડ ચલા અયદીલે શયદા કીસપર.

૪૦૬

મુનસરી દુનિયાસે સારી ઉઠ ગઈ,
અય બુતો ઇમાનદારી ઉઠ ગઈ.

૪૦૭

ન મોલતા ગુલરખોંસે દીલ મેરા મશહુર કયું હોતા,
ન દેખા નરગીસે ખીમાર તો રંબુર કયું હોતા.

૪૦૮

અગર મેરા દીલ ઉસપે માઇલ નહોતા,
મએ ઇસતરહ બદહાલ બેદીલ નહોતા.

૪૦૯

હાલમે કીસસે કહું અપની પરેશાનીકા,
કોન સુન સકતા હય કોસા મેરી હયરાનીકા.

૪૧૦

હમપે કરતે હો અબસ જોરો સીતમ કયા બાઈસ,
હમતો ભસ્તે હુએ' સદા આપકા દમ કયા બાઈસ. ૪૧૧

હમ અપને નફ્સે અમ્મારા કે ગમમે માર બયઠે હુએ',
યેહ હય અંદા દિલી જાહીરમે ગો મુરદાર બયઠે હુએ. ૪૧૨

બીગડ કે બજમસે ઉઠવાયા ઉસને ચલ ન સકે,
લગી વોહ ચોટ અગરપર કે હમ સંભલ નસ કે. ૪૧૩

રો રહે હુએ' યાતો અપની બેકસી હમ દેખકર,
હય ગુમા ચારોંકા કયા કયા ચશમ પુરનમ દેખકર. ૪૧૪

ખુદ બખુદ કયુ' ન તબીયતમે ખુદ આરાઈ હો,
હુસ્ન હો શુબીઓ રાનાઈઓ જે બાઈ હો. ૪૧૫

જુકરે રકીબ પર હમ તન ગોશ હો ગએ,
મેરે બચાંને શોકપે ખામોશ હો ગએ. ૪૧૬

સવાલે વસ્લપર માશુક સબ બદ દીલસે હોતે હુએ',
જબર દસ્તીકે જીતને કામહય મુશકીલસે હોતે હુએ. ૪૧૭

કામચલ સકતા હય કબ ઈનસાનકા તદખીર સે,
આહમી મજબુર હય તકદીરકી તહેરીર સે. ૪૧૮

ખુદાને દીલ યેહ દીયા લજજતે વફાકે લીયે,
મીલી હય આંખ યેહ દીદારે દીલરૂબા કે લીયે. ૪૧૯

આશક હુવા હું એક ખુતે રશકે માહકા,
અદાહ તું હય બખશને વાલા ચુનાહકા. ૪૨૦

તુમતો ખફા હો હમકો ગલેસે લગાએ કોન,
ચારબ હમારે દીલકી લગી કો ખુઝાએ કોન. ૪૨૧

જહાંપર શમ્મ હોતી હય વહાં પરવાના આતા હય,
પરીઝ જસ જગે હો ઉસ જગેહ દીવાના આતા હય. ૪૨૨

ખુતોં મે કયું ચેહ શાને કિપ્રીયાઈ હોતી જતી હય,
કે ઉનકે કબજેમે સારી ખુદાઈ હોતી જતી હય. ૪૨૩

શબે વસ્લ ઉનકી આંખોમે હયા કુછ ઔર કહેતી હય,
મગર ઉઠતી જવાનીકી અદા કુછ ઔર કહેતી હય. ૪૨૪

એક ખોસા લે લીયા ખવાહીશ મગર કુછ ઔર હય,
કયા ખતાઉ દોસ્તો મદ્દે નજર કુછ ઔર હય. ૪૨૫

શીકવા કરતે હએ જખાંસે નગીલા કરતે હએ,
તુમ સલામત રહો હરદમ ચેહ દુઆ કરતે હએ. ૪૨૬

વોહ સખ દે ઇલાહી જસમે ખલલ ન આયે,
ચરકે પે ચરકા ખાઉં અખરૂ મેખલ ન આયે. ૪૨૭

દીલ લેહી ચુકે નાજસે શોખીસે હંસીસે,
અખ ઉનકી બલા આંખ મીલાતી હય કીસીસે. ૪૨૮

હાથ ગરદનમે મેરે પ્યારસે ડાલે ન ગએ,
ધિકે દીન લીતો અરમાન નીકાલે ન ગએ. ૪૨૯

— — —

ચારકી ગલીયોમે કયુંકર ચાર જાના છોડદે,
કીસ તરહ બુલબુલ ચમનસે આશયાના છોડદે. ૪૩૦

— — —

જો મીલ જાએ તો પુંછું શીતનએ રોજે કયામતસે,
રહા કયુંકર કીસીકે આંખકે ગોશેમે રાહતસે. ૪૩૧

— — —

અસીર પંજએ ઓહદે શખાબ કરકે મુઝે,
કહાં ગયા મેરા બચપન ખરાબ કરકે મુઝે. ૪૩૨

— — —

ગુફતુગુ હોકર બુતે બેપીર આધી રહે ગઈ,
વસ્લકી આધી હુઈ તકળીર આધી રહે ગઈ. ૪૩૩

— — —

મેરી આહકા તુમ અસર દેખ લેના,
વોહ.આ અંગે થામે જીગર દેખ લેના. ૪૩૪

— — —

સનમકા નુર દેખા હય ખુદા કે નુર કે બદલે,
હુવા હય દાગે દીલ રોશન ચરાગે તુરકે બદલે. ૪૩૫

— — —

તોહમત તુમહારે ઇશકકી હમપર લગી હુઈ,
ચારખ બુઝેગી આગ ચેહ કયુકર લગી હુઈ. ૪૩૬

— — —

દુરસે આએથે સાકી સુનકે મય ખાનેકો હમ,
બસ તરસ તેહી ચલે અફસોસ પયમાનેકો હમ. ૪૩૭

— — —

શબે વસલતમે કયું સાહુળ ભલા તકરાર કરતે હો.
નીકાલનેદો મેરે અરમાં મુઝે કયું ખવાર કરતે હો. ૪૩૮

ધલાહી ખયરકી ને આજ દમ રૂક રૂક કે ચલતા હય,
કેાધ ખયઠા હુવા પહેલુમે મેરા દીલ મસલતા હય. ૪૩૯

ચખાદો આશનીએ શરખતે દીદાર થોડીસી,
દમે આખીરતો કરલો ખાતરે ખીમાર થોડીસી. ૪૪૦

કીસીકા હુસ્ન જમાનેમે સળસે ખાલા હય,
કીસીકે રૂખે પરીદા ચાંદ હોને વાલા હય. ૪૪૧

જીન્દગી કહેતી હય દુનિયાસે ગુજર જાનેકો,
જી તડપતા હય ગલા કાટ કે મરજાને કો. ૪૪૨

નધ સુઝિ હય ખનવાતે હયેં વોહ તીર પથરકા,
સંભલના સામના હય આશકે દીલગીર પથરકા. ૪૪૩

ફસલે ગુલ આઈ મુઝે સવદાએ વહસ્ત હો ગયા,
મોસમે ગુલ લી મેરે હકમે કયામત હો ગયા. ૪૪૪

વોહ ખુત આએ કલી ઘરમે ને અપને મહેરખાં હો કર,
તા આંખોપર બિઠાનેં શેફતા હું શાદમાં હો કર. ૪૪૫

તુમ્હારે જુદમકા શીકવાહી કયા હય,
મંજા પાતા હું મએં ઇનાહી કયા હય. ૪૪૬

મેરે ઘરભી શળે વસલત કભીથી,
મયસ્સર મુઝકો ચેહુ દૌલત કભીથી ૪૪૭

વસલકી શળ અય સનમ કયું તુમકો પરદા હમસે હય,
બયઠકર પહેલું મે શરમાના ચેહુ કયસા હમસે હય. ૪૪૮

ઝુઠી બાતોં મે ન આ દેખ તું અંચારોંકી,
સળ દગાબાજ હુએં બાતોં હુએ ચેહુ અંચારોંકી. ૪૪૯

દીલ ચાહે દીલદારકો ઐર મન ચાહે આરામ
દુઃખ દયામે દોનો ગથે માયા મીલ ન રામ ૪૫૦

ન આહે ન રસા લાઈ ન તાસીરે દોઆ લાઈ,
ઉન્હે મેરી ખુશામદ લાઈ મેરી ઇલતેજ લાઈ. ૪૫૧

બજમે ઇશરતમે મુઝે યાદ ન કર યાદ ન કર,
રૂઠ બાએગા અદુ ઉસકો તું નાશાદ ન કર. ૪૫૨

યકી હય કુચ્છ ન કુચ્છ રહમત મીજળે યારામે આએ,
અદબસે હાથ બાંધે હમ તેરી સરકારમે આએ. ૪૫૩

મોહુબ્બતમે અસર સચહય કે પયદા હોઈ જાતા હય,
તડપનેસે મેરે ઉસ બુતકો સદમા હોઈ જાતા હય. ૪૫૪

ખુદાકી શાન ઉતકા હો ગયા દીલ,
હમારા નાજ પરવર લાડલાદીલ, ૪૫૫

મેરા દીલ લે કે જલવીમને દગાકો,
દગા વેકી કે તોખા હય ખુદાકી. ૪૫૬

મુંહ ન ઢાંકો અખ તો સુરત દેખલી,
દેખલી અયકુર તલઅત દેખલી. ૪૫૭

તરીકા સપ્રકા કોઈ ખતાહે,
ઝલક યા અપને જલવેકી દીખાહે ૪૫૮

મુલાકાત ઇસઝીએ તુઝસે ખુતે બેપીર કમ કરદી,
કે તુને ગયરઝા ખાતીર મેરી તૌકીર કમ કરદી. ૪૫૯

હમારે દીલકે આઈનેમે સુરત અપની રહેનેદો,
આનત દારકા ઘર હય અનામત અપની રહેનેદો. ૪૬૦

જખ તુંહિ મેરે પાસ ન આએ જાનેજાં રહે,
અંધેર કયું ન આંખોમે મેરે જહાં રહે. ૪૬૧

રાહતકા કોઈ કપ્રસે બહેતર મકાં નહિ,
જીસ સર જમીંપે હુએ હય વહાં આસમાં નહિ. ૪૬૨

તુમ્હી ફરમાઓકે દુશ્મનસે નીખાહે કયું કર,
દીલ ન આહે જીસે અય જાં ઉસે આહે કયું કર. ૪૬૩

દીલ હય માશુક પે આનેકે લીએ,
જાન હય હરકમે જાનેકે લીએ. ૪૬૪

વકતે પરી શખાખકી ખાતે,
અયસી હય જયસી ખવાખકી ખાતે. ૪૬૫

ધુંટકર દીલકો ચારને મારા,
પરનંદમ જા' નીસારને મારા. ૪૬૬

કમી સીતમકી યહાં કયા હય મહે જ માલોંમે,
ફલકકા નામ યુંહી હય સતાને વાલોંમે, ૫૮૭

કય દીન બસર કરેંજે સીતમગર જફાકે સાથ,
આખીર કબી તો કામ પડેગા ખુદાકે સાથ. ૪૬૮

હમને દર પરદા તુઝે પરદા નશીં દેખ લીયા,
અબ ન કર પરદો કે ઓ પરદા નશીં દેખ લીયા. ૪૬૯

દોસ્તકા ઘર યાદ આયા અપને ઘરપર આનકર,
ચુપકે ચુપકે રો લીયા મુંહપે દુપટા તાનકર. ૪૭૦

વસલકે અયશમે સખ હિ કા ગમ ભુલ ગયે,
યાદ રખનાથા હમેં જીસકો વોહ હમ ભુલ ગયે. ૪૭૧

લગી હય બે તરહ બરછી નજર કી,
અજબ હાલત હુઈ દીલકી જીગર કી. ૪૭૨

કાશીર હય બે સીજદા કરે ખુતખાના સમજ કર,
સર રખ દીયા હમને દરે જાનાના સમજ કર. ૪૭૩

શબે વીસાલ ન ગફલતમે ટાલીએ સાહબ,
જો કુછ હો આપકે અરમાં નીકાલીએ સાહબ. ૪૭૪

નીગાહે ચાર બદ મસ્તીમે લી હુસીયાર કયસી હય,
મેરા દીલ છીન લેનેકે લીએ તૈયાર કયસી હય. ૪૭૫

જોફસે કુચ્છલી અલ નહિ સકતી,
આહ મુહસે નીકલ નહિ સકતી. ૪૭૬

કયા મળ અન્બુમને ચારમે દીલ પાતા હય,
જલલતે રોજ ઉઠાતા હય વહી જાતા હય. ૪૭૭

અય દુઃખતેરે રોજ હુબાબ તુજે કયા તમીજ હય,
વાઈજ ચેહ જર ખરીદ હુમારી કનીજ હય. ૪૭૮

ના તવાનીકી હુમપર તોહમત હય,
નાજ ઉઠાનેકી અબલી તાકાત હય. ૪૭૯

પરદા ઉલટકે જબ વોહ દીદારે આમ કરતે,
ઐયુબ સખ્ર કરતે તો હુમ સલામ કરતે ૪૮૦

ખુતોંકી રવીશ કોઈ કયા જાનતા હય,
બહે બેવફા એ ખુદા જાનતા હય. ૪૮૧

મુઝકો કયા કામ હય દુનિયામે જો ઈદ આઈ હય.
કયા મીલુ ઉસ્સે કે માશુક ચેહ હર જાઈ હય. ૪૮૨

આશકો મે કહીએ અદસા કઓન હય,
હમ ખુરે કએરેતો અચ્છા કઓન હય. ૪૮૩

રકીબ લાખ ખુરા ચાહેતો કયા હેતા હય,
વોહી હોતા હય જો મન્જુરે ખુદા હોતા હય. ૪૮૪

સાકીયા જાતે હએ ખ્યાસે તેરે મય ખાનેસે,
ધુંટ દો ધુંટ ઈંધર લી લરે પયમાનેસે. ૪૮૫

આરજુ વસ્લકી અચ્છી ચેહુ ખ્યાલ અચ્છા હય,
હાય પુરા નહિ હોતા હય સવાલ અચ્છા હય. ૪૮૬

ગાલીલી ખ્યારે મુંહસે તેરે ખુશનુમા હુઇ,
એજા લી ખાત તું નહિ કહેતા તો બજા હુઇ. ૪૮૭

હુવે નામવર જો નશાં કયસે કયસે.
જમી ખા ગઇ આસમાં કયસે કયસે. ૪૮૮

વોહ સુરત તસવુરમે કયા આ ગઇ,
પરી આકે તસવીર ખીચવા ગઇ. ૪૮૯

મહેરખાં હય જો ખુદાવંદ અપના,
કામ રહેનેકા નહિ ખંદ અપના. ૪૯૦

ગુલે રૂખસાર વોહ પયદા ન કરતા,
તો પયદા ખુલખુલે શાયદા ન કરતા. ૪૯૧

કલશમં જે 'તુમને રાહ દીખાઈ તમામ' રાત,
મુશત્તકમે પલક ન લગાઈ તમામ રાત. ૪૬૨

કયામત હય એા કીતનાગર દેખ લેના
તેરા નાજ હય એક નજર દેખ દેના. ૪૬૩

ગચ્છેર તો આંખો કે તારે હો ગયે,
ઔર હમ દુશ્મન તુમારે હો ગયે. ૪૬૪

કલી ચારેંકા જલસાથા કલી પહેલું મે દીલખર થા.
જવાનીલી અજબ શયથી જે ચાહા વોહ મયસ્સર થા. ૪૬૫

તુઝકો પયમાં શીકની દીલ શીકની આતી હય,
ખાત જે હોની હય કહુનેમે વોહી આતી હય. ૪૬૬

જખ પાઉં થકે તો જુસ્તજુકી,
જખ દીલ નરહા તે આરજુકી. ૪૬૭

કહેતે હએં કુછ ઇસ તાઅનેસે હાસોલ નહિ હોતા,
અચ્છા હુવા હમપર કોઈ માઈલ નહિ હોતા. ૪૬૮

ઉલટ દેંગે વોહ ખુદ અપની નિકાબ આહિસ્તા આહિસ્તા,
અલી કમસીન હય ટુટેગા હીબખ આહિસ્તા આહિસ્તા. ૪૬૯

ખુદાકી યાદમે બહીદકા શોકે હુર હો બના
ચેહ અયસા હય કે ઉસકે પાસસે ફીર હુર હો બના ૫૦૦

નજર વોહ નીચી કીયે મું ચુરાએ બેઠે હએ,
ચેહી તો હય ને મેરા દીલ ચુરાએ બેઠે હએ. ૫૦૧

દીલ હમસે મીલાકર વોહ સીતમગર નહિ મીલતા,
સદમા તો ચેહી હય કે વોહ મીલકર નહિ મીલતા. ૫૦૨

આતે નથે ને આશકે શયદાકે સામને,
મહશર કે દીનહય અહેલે તમાશાકે સામને. ૫૦૩

યાર અબરૂકે ચડાએ હુએ જોબલ નીકલા,
હર બશર દેખને ઉસ શોખકા છલબલ નીકલા. ૫૦૪

જસને લગાઈ હાય મેરે જસમે જાં મે આગ
દીલમે જગરમે પહેલું મે ચશમે રવાંમે આગ. ૫૦૫

ખુદાકે વાસ્તે અય દીલ ચેહ બેતાબીસે કયા હાંસીલ
તડપના તલમલાના ઔર ઉછલના સબ હય લાહાંસીલ. ૫૦૬

હસરતે દીલકા હુઆ આહ નીકલના મુશકીલ,
હો ગયા રંગ મુકદ્દરકા બદલના મુશકીલ. ૫૦૭

કયા લુતફે બાગ જબ વોહ ગુલે ખુશનુમા નહિ,
કયા લુતફે સચ્ચેર પહેલું મે જબ દીલરૂખા નહિ. ૫૦૮

જબ તુમ આતે નહિ હમ યાદ કીયા કરતે હએ,
જબ ખુલાતે નહિ ફરયાદ કીયા કરતે હએ, ૫૦૯

મોહખખત હય હમેં ખસ ઉસ હસીં સે,
તો ફીર કયા વાસ્તા ખુદ્દે ખરીં સે. ૫૧૦

ખાગમે આજ ગર વોહ ચાર આએં,
ફીર વોહી મોસમે ખહાર આએં. ૫૧૧

સખ કુચ્છ તો હો ચુકા ચેહ ફકત ઇન્તેજર હય,
ઠહે દે ખીગડ કે આપ મુઝે ઇખત્યાર હય. ૫૧૨

જો ફીતનાગર તેરા એહદે શખાખ આયેગા,
જહાં મે કોઈ નયા ઇનકેલાખ આયેગા. ૫૧૩

જખાં પર ઇંસકી તું હય ઐર મએ હું,
ચેહ મેરી આખર હય ઐર મએ હું. ૫૧૪

વોહ કોઠેપે ખનઠન કે આના કીસીકા,
પકડ કર વો દીલ લોટ જના કીસીકા. ૫૧૫

શખે ગમ ચું હુઇ ખસર મેરી,
દેને આએં અદુ ખખર મેરી. ૫૧૬

શુક હય હીજમે વફાત હુઇ,
કીસ જહન્નમસે નજાત હુઇ. ૫૧૭

ઉલફત હય સેંકડોકો ગુલે રૂએ ચારકી,
એક પુલસે ખરાખ હય મટી હજારકી. ૫૧૮

દીલપે બે ચાર કુચ્છ અજળ ગુજરી,
કયા કહું ક્રીસ તરહસે શબ ગુજરી.

૫૧૯

જનતે ગર હોગી ચેહ બેઢાદ ઉઠતે બેઠતે,
હમ ન તેરે પાસ અય જલ્લાદ ઉઠતે બેઠતે.

૫૨૦

આહુએ ચશમ ઉસ બુતે ખુખાર કે,
મારત હુએ શેર કે લલકારકે

૫૨૧,

મુંહ દીલસે કલી ચારકી ઉલફત નહિ જાતી.
જીસ તરહસે દુનિયાકી મોહખત નહિ જાતી.

૫૨૨

અબ અય ખલીલ હીજમે દીલકો સંભાલીયે,
ઇશકે ખુતાંકી આગ કે ચુલ્હમે ડાલીયે.

૫૨૩

હટ દુરકરો માનવો ચેહ ખસ્તા જીગરકી,
આખીર હુઈ શબ છુટતી હય તોપ ચકુરકી.

૫૨૪

શબાબ દુર જો હોતા તો હંમ સંભલ જાતે,
ચેહ દીન ખડાર કે જલ્દી-કહી નીકલ જાતે.

૫૨૫

મુંહ હમને હીજરે ચારમે હાલત તખાહકી,
ખયઠે જહાંપે રો દીયા ઉઠે તો આહકી.

૫૨૬

જાંબે લખહું મએ દીલ લગાનેસે,
ખો દીયા ઇશકને જમાનેસે,

૫૨૭

ઈશક અપના અસર આખીર કે એહ દીખાતા હય,
પહેલે ગમ ખાતે થે હમ અખહમે ગમ ખાતા હય. ૫૨૮

ખુલ ખુલે મસ્ત બહારે ગુલે રૂખસાર રહેં
હમ ઈસી બાગકે દુનિયામે હવાદાર રહેં. ૫૨૯

દુશમને આશકે બેદીલ કબી અયસીતો નથી,
અશમે કાતીલ તેરી કાતીલ કહી અયસીતો નથી. ૫૩૦

દુર કયા હો ગીરફતગી દિલસે,
ગાંઠ ખુલતી હય સખત મુશકીલસે. ૫૩૧

પુરકતકી નહિ શખ શબે આફાત ચેહી હય,
રોતાયા જુસે રોજ મએ વોહ રાત ચેહી હય. ૫૩૨

મીલકે ઉસ ખુતસે ન કયું કર દીલે મુજતર દુટે,
શીશા પથ્થરસે બે ટકરાએ મુકરર દુટે. ૫૩૩

મુઝસે કહે તે હએ આદાબ કા દસ્તુર રહે
ચાર ઉંગલ મેરે ચહેરેસે નજર દુર રહે. ૫૩૪

નયેમે બોસએ રૂખસાર હમને લેહી લીયા,
બહોત ખીચે તને પર ખ્યાર હમને લેહી લીયા. ૫૩૫

ખુલા મુઝસે વકતે સહર જાતે જાતે
વોહ દે ગયા દાગ ધર જાતે જાતે ૫૩૬

સીવા ઇશકસે હુસ્નકા મરતબા હય,
કે બહેકા મચોલા મીબજખુદાહય. ૫૩૭

જલા દીલ આતશે દાગે જગરસે,
લગી હય આગ ચેહુ અપનેહી ધરસે. ૫૩૮

નહિ હય તુઝસા કોઈ ગુલચોબર દેખ ચુકે,
ચમન તો કયા ચમને રોજગાર દેખ ચુકે. ૫૩૯

રંજશ પસંદહય જુ ખુતે ખુદ સાલકી,
કરતા હું છેડ છેડ કે બાતેં મલાલકી. ૫૪૦

ખું હસરતોંકા દીલમે કીયા હીજરે ચારને,
ઠાબે મેલી પનાહ નપાઈ શીકારને. ૫૪૧

ચેહુ ચકીન હય ઇશક અગર દીલમે ખુદા પયદા કરે,
ફીર ન બહેર ઇસ્તેદાં કોઈ બલા પયદા કરે. ૫૪૨

નીગાહે છુત્ક મેરે હાલ પર નહિ હોતો,
મય કીસ બલામે હું ઉનકો ખબર નહિ હોતી. ૫૪૩

હોતે નહિ હુએં સામને વોહ આફતાબકે,
માને હો શર્મ મુહપે ચેહુ હીબબકે. ૫૪૪

બે ઈબન બોસે આપકે રૂખસાર કે લીચે,
હાજર હું બે સબ હો ગુન્હેગારકે લીચે. ૫૪૫

કુચ્છ દીલમે જ્ય લે ચાર કુચ્છ વસલકી હસરત હય,
અદાહ નિગેહનાં હય પહેલી શમે પુરકત હય. ૫૪૬

પ્રીર ગયા વસલકા દીન પ્રીર શમે પુરકત આઈ,
દીલ ચુરાતાથા મયેં જસે વોહી આફત આઈ. ૫૪૭

સદ્ મહેરીકા ખુતોંકી જે જ્યાલ આતા હય,
રંગ રૂખસારસે કાકુરસા ઉડ જતા હય. ૫૪૮

રીંદહું કુત્કે બહારે જાંદીગાની ચાહીએ,
અબરે નવરોજ શરામે અર્ગવાની ચાહીએ. ૫૪૯

રહમ આયા દીલમે સુનકર ઉસ ખુતે જે પીરકે,
નાલએ જાંસોજ કાતીલ હય તેરી તાસીર કે. ૫૫૦

હથ કે રોજ ખુદાસે ચેહ કહુંગા પહેલે
ખુને ઉશ્શાકકી પુરસીશ હા હીનાસે પહેલે. ૫૫૧

મીલતે હએં લોગ તુમલી મીલો રોજે ઈદ હય,
તુમ દુર લાગતે હા નેહાયત બઈદ હય. ૫૫૨

કુચ્છ શરારતસે નહિ દીલહી જલાને વાલે,
આપતો પાનીમે હએં આગ લગાને વાલે. ૫૫૩

ચારકી ખું રેજીયોંકા શોર હય.

બહક મરતી હય વખાકા જોર હય, ૫૫૪

ચમન ચમન યેહુ નસીમે સહર પુકાર ગાઈ,
ખીજાંને કુચ કીયા ખુલ ખુલો ખહાર ગાઈ, ૫૫૫

— — —

ખટકે હજાર હા હચેં જહાં મે કયામસે,
અચ્છે રહે જો કર ગચેં કુચ ઇસ મુકામસે. ૫૫૬

— — —

મે જુમં સરપે તેગે ખુતો મે વફા લગી,
ખંદે કે હકમે કોઈ ન બોલા ખુદા લગી. ૫૫૭

ન આયા ફીરકે મચ્છે રોતા હું નામા ખરકે લીચ્છે,
ધલાહી ખૈર હો લેખું કીસે ખખર કે લીચ્છે. ૫૫૮

ગમ નહિ ગચ્છેરકો ભેજે જો વોહ દીલખર નામા,
કાફીરોંકો ભી તો લીખતે થે પયમંખર નામા. ૫૫૯

દીયા જખસે ઉસને જલવચ્છે રૂખસાર ગેસુકો,
ન રાહત હય મુસલમાંકો ન અયેશ હય હિંદુ કો, ૫૬૦

— — —

નહિ માલતી રેહાઈ દીલ ગીરફતારે મોહખખત કો,
શિક્ષા હોતી નહિ ઇશાસે ખીમારે મોહખખત કો, ૫૬૧

— — —

તોડુંગા અપને ચારકી શર્મો હોખખ કો
સુનતા હું દુશ્મની હય હયાસે શરાખકો. ૫૬૨

— — —

ગાલીભી દોતો આર નહિ ગુલામ કો,
તેહ કરચુંકા હું ઇશકસે નામોસ નામકો. ૫૬૩

જાણીદ જો સીજદા બે હયા હો,
બંદે કે સામને ખુદા હો.

૫૬૪

નાલે કરતા હું તેરે દીલમે અસર હોકે નહો,
સુર મચ્છે પુકતા હું તુજકો ખબર હોકે નહો.

૫૬૫

જીસ જગે બચઠ ગચ્છે જો કસે કમ ઉઠતે હચ્છે,
મોહોરકી તરહ કભી નામકો હમ ઉઠતે હચ્છે.

૫૬૬

હાજ મે મચ્છોત હય હયાત કે દીન,
નજ આતે નહિ નજાત કે દીન.

૫૬૭

ચલતી ચકકી દેખકર દીયા કબીરા રોચ,
દો પાટનકે બીચમે સાબિત ગયા ન કોચ,

૫૬૮

સખાવત કે ગોંડર ગો સેંકડો ગુજરે જમાનેમેં,
સખી મવજુદ હચ્છે અબલા ખુદાઇ કારખાને મેં

૫૬૯

ગમ દીલકો હય દાંત તુટતે હચ્છે,
યુસુફસે અજીજ છુટતે હચ્છે.

૫૭૦

કયા જાઉં મે દીલ સોખલા બે ચાર ચમનમે,
બે શમચકે પરવાના હય બેકાર ચમનમે.

૫૭૧

એક નસીહા કે પ્યાર કરતા હું,
અપની હિંમત પે આપ મરતા હું.

૫૭૨

બાસે હમકો સનમે હુરેલકા દેતે હુએ,
અએન કરતે હુએ મુકકદર કે દુઆ દેતે હુએ, ૫૭૩

રૂઠ જાતે હુએ બીગડતે હુએ ખફા હોતે હુએ,
નાજ બેજાહિ હસીનાકે બજા હોતે હુએ, ૫૭૪

નુર હરસુ હય વોહ જનાબ નહિ,
ધુપ નીકલી હય આફતાબ નહિ. ૫૭૫

કુલ ઇતના બી ન અય લાલએ સહેરા હીલમે,
ઢાગ ઉલફતકા હમારે બી કબી થા હીલમે. ૫૭૬

અતર ઉસ શોઅલા રૂકે મલતે હુએ,
અબ તો ઘી કે અરાગ જલતે હુએ. ૫૭૭

તરકે દુનિયા ખુબ હય હિરસો હવા અચ્છી નહિ,
હરકસો નાકીસ કે આગે ઇલતીબ અચ્છી નહિ. ૫૭૮

ચાહુથી જબ ચાહુથી અબ ચાહ કીસકો હય,
ચાહે સરપે પડે પહાડ ચહાં પરવા કીસકો હય. ૫૭૯

હીલસે હમ શયહાએ અશમે યાર હુએ,
નરગીસે બીમાર કે બીમાર હુએ. ૫૮૦

ખહેતર અદમસે કોઈ જહાંમે સફર નહિ.
ચેહ રાહ વોહ હય છરમે કે રહેજનકા ડર નહિ, ૫૮૧

બેકરારી કબોનસે દીન તેરે માઈલ મે નહિ,
હર્ કીસ શબકો જીગરમે સંનેમે દીલમે નહિ. ૫૮૨

કચુંકર કહું કે હય રૂખે જાના મીસાલે શમ્મ,
મહેમાન એક શબકા હય હુરનો જમાલે શમ્મ. ૫૮૩

હો ગઈ અપની રસાઈ ઉસ પરી પયકરકે પાસ,
ઘર વોહ બનવાતા હય અપના મુદઈ કે ઘરકે પાસ ૫૮૪

વોહ અપને ઘર જો ગયો સુખડો કે કમરકી તરહ,
સુફીદ રંગ મેરા હો ગયા સહરકી તરહ. ૫૮૫

સો રહો મેરેહી ઘર માહેલકા આજકી રાત,
સચ્ચે બન જાયો કરો વાઅદા વફા આજકી રાત ૫૮૬

કયા તેરી બાતકા દે ચાર જવાબ.
દે ગઈ તાકતે શુદ્ધાર હય જવાબ, ૫૮૭

રોગ અચ્છા નહિ દીદે ખુતે હર જાઈકા,
કહીં રોના ન પડે આંખો કી ખીનાઈકા, ૫૮૮

ખુબરૂ બાવફા નહિ મીલતા,
માલઈસ છન્સકા નહિ મીલતા. ૫૮૯

ખૌફ રહેતા હય મોહખ્ખતમે જો બદનામીકા,
નહિ સુનતા હય વોહ પયગામલી પયગામીકા. ૫૯૦

દેખેં ન તુજે સુખડો વ શામ હમસે ન હોગા,
 ચેહ ખુતે કાફીર બખુદા હમસે ન હોગા. ૫૬૧

— — —

પયામે વસ્લ શમે ધનતેબરમે આયા,
 શીરીસ્તા રહેમતે હક્કકા મબરમે આયા. ૫૬૨

— — —

અન્નેન દમભર ન મુજે સુરતે બીસમીલ આયા.
 આ ગયા મુંહકો કલેબ ને કહો દીલ આયા. ૫૬૩

— — —

નેબન રહેતા નહિ કીસ્તીકા,
 ચેહ ધુપબી સાયા હય પરીકા. ૫૬૪

— — —

ચલ રહા હય ખંજરે ફરોલાદ કયા,
 ઉસકે હ-તે ચડ ગયે બેદાદ કયા. ૫૬૫

— — —

ખુતોં ને હોશ સંભાલા જહાં શઉર આયા,
 બડે દીમાગ બડે નાજસે ગુરૂર આયા. ૫૬૬

— — —

કુછ તાબ મજ શઓકકા હાંસીલ નહિ હોતા,
 હરરોજ નઈ આંખ નયા દીલ નહિ હોતા. ૫૬૭

— — —

માશુકકો અગર દીવે બે મુદ્દઆ દીઆ,
 પુછે કેંઈ ખુદાસેકે આશકકો કીયાં દીઆ, ૫૬૮

ને કુચ્છ હો અબતો દીલ તુજે અય બેવફા દીયા,
 તકદીરને બીગાડ દીયા યા બના દીયા. ૫૬૯

ગર મેંને હાથ તેરી બજમકા સામા હોતા,
મેંજાં મએં કલી હોતા કલી મહેમાં હોતા. ૬૦૦

દીલે પુર ધજતેરાબ ને મારા,
ધસી ખાના ખરાબને મારા. ૬૦૧

કયા તુંને મેરા હાલે પરેશાં નહિ દેખા,
ધસ તરહસે દેખા કે મેરી જાં નહિ દેખા. ૬૦૨

તું હય મશહુર દીલ આબર ચેહ કયા,
તુઝપર આતા હય મુઝે પ્યાર ચેહ કયા. ૬૦૩

ઉસકી મહેશીલસે કહું કયા દીલકો કયુંકર લે ચલા,
હાંક કર એક ખાર છોડા શીર મુકરર લે ચલા. ૬૦૪

કોસને કહા કે દાગ વફાદાર મર ગયા,
વોહ હાથ મલકે કહેતે હએં કયા યાર મર ગયા. ૬૦૫

જીગરકો થામ કે મએં બજમે યારમે ઉઠઠા,
હર એક કરારસે બચઠા કરારસે ઉઠઠા. ૬૦૬

હજ મે લી મુખતેલા ઉસપર જહાં હો જાયેગા,
જો ચહાં હોતા હય વોહ એક દીન વહાં હો જાયેગા. ૬૦૭

જો સીલ સીલે નામ એા પયગામ નીકલતા,
તો અય દીલે ના કામ બડા કામ નીકલતા. ૬૦૮

લો કે ડીલ દોગે તો હુ ભર મુઝે હો જાએગા,
તુમ જરા ઉસ્સેલી થેહ પુછતો લો હો જાએગા. ૬૦૯

— — —

રૂકે જો કામ તો બેદાદ રસ નહિ ચલતા,
પરાએ ખસ મે હય કુચ્છ અપના ખસ નહિ ચલતા. ૬૧૦

— — —

એકલી શીકવેમે સામાં વસ્લકા ખરહમ હુઆ,
કયા હસીમે રંજ ક્યતા કીસ ખુશીમે ગમ હુઆ. ૬૧૧

— — —

કહો જગ તુમ થેહ હય ખીમાર મેરા,
તો કયુંકર દુર હો આબદર મેરા. ૬૧૨

— — —

જગ જવાનીકા કામ જાતા રહા,
અંદાજનીકા મજા જાતા રહા. ૬૧૩

— — —

ગયા હય અર્શ મઝાદલાપે શોર નાલોંકા,
ખુકા જલક કરે આબદર દેને વાલોંકા. ૬૧૪

— — —

મેરેલી દમસે મહેરો વફાકા નીશાં હય અખ,
તુઝસા અગર નહિ હય તો મુઝસા કહાં હય અખ. ૬૧૫

— — —

આમમે યારસે ઘમરાએ ન ધનસાન બહોત,
દીલ સલામત હયતો હસરત બહોત અરમાને બહોત. ૬૧૬

— — —

જવાબે વસ્લ નીકલા આપકે મુંહસે નહિ ખનકર,
શીકાયન લી યહાં આઈતો લખપે આફરી ખનકર. ૬૧૭

— — —

જળ કહી જાતે હો આતે હો પેશમાં હો કર,
તુમકો જાના નહિ આતા અભી મહેમાં હો કર. ૬૧૮

દીલ નીકલે કીસ તરહ તેરે પયકાં કે। છોડકર,
જાતા હય ઘરમે કોઈલી મહેમાં કે। છોડકર. ૬૧૯

ગયેરલી મેરી તરહ કરતે હયેં આહિં કયુંકર,
મયલી રેખું તો પલટી હયેં નિગાહેં કયુંકર. ૬૨૦

હમ તસવુરમે લી જો બાત જરા કહેતે હયેં
સબમે ઉડ જાતી જાલીમ ઇસે કયા કહેતે હયેં. ૬૨૧

મુશ ફીક લીખું શરીક લીખું મહેરબાં લીખું
તાકત નહિ જબાનમે કે આપકો કયા લીખું. ૬૨૨

હજારોં દાગ પીન્હા આશકોકે દીલમે રહેતે હયેં,
શરર પથ્થરકા સુરત ઇનકે બાગો ગિલીમે રહેતે હયેં. ૬૨૩

બદ અહેલીયોંકી આપકો કયા જાનતે નહિ,
કલ માન જાએંગે ઇસે હમ માનતે નહિ. ૬૨૪

પરદે પરદેમે ઇતાબ અચ્છે નહિ,
અગસે અંદાજે હીજાબ અચ્છે નહિ. ૬૨૫

કયા કહું તુમકો જો જો મહેર ફસુંગર ન કહું,
જીસકો દુનિયા કહે ઉસ બાતકો કયુંકર નકહું. ૬૨૬

ફંસી હુઈ હય ચેહુ ગરહન ખુતોંકી ફંદોમે,
છુડાદે કોઈ હો ઈતના ખુદાદે બંદોમે. ૬૨૭

ચેહુ બી તુમ જાતે કે ચંદ મુલાકાતો મે,
આજ માયા હય તુમંક હુમને કંઈ જાતો મે. ૬૨૮

નીગાહ ફેર કે ઉજરે વીસાલ કરતે હયેં,
મુઝે વોહ ઉલટી છુ સે હલાલ કરતે હયેં, ૬૨૯

મોહુબ્બતમે આરામ સખ ચહાતે હયેં,
મગર હુજરતે દાગ કબ ચહાતે હયેં. ૬૩૦

તમામ રાત વોહ જાગી વોહ સોઈ સારે દીન,
ખબર હય કયા ઉંનહ કશું કર કટે હમારે દીન. ૬૩૧

દર્દે દીલકા કોઈ પહેલું નીકાલું તો કહું
અપને રૂઠે હુવે દીલખરકો મના લું તો કહું. ૬૩૨

હો ખાતોંકી ફરીયાદ હય દરગાહે ખુદામે,
સ્હમ આયેં તેરે દીલમે અસર મેરી દુઆમે, ૬૩૩

આશક કે દીલમે ઔર તેરી આરબુ ન હો,
ઇસ બાગકા તું પુલ હો ઔર ઉસમે ખુ ન હો. ૬૩૪

યુંહ મેરે સાથ દફન દીલે બેકરાર હો,
છોટા સા એક મજરકે અંદર મજર હો. ૬૩૫

કલતક તો આશના થે મગર આજ ગચ્છેર હો,
દો દીનમે થેહ મીજાજ હુય આગે કો અચ્છેર હો. ૬૩૬

આધના અષની નજરસે ન જુદા હોને દો,
કોઈ દમ ચોર લી આપસમે જરા હોને દો. ૬૩૭

કહેતે હચેં જસકો હુર વોહ ધનસાન તુમ્હી તો હો,
જાણી હુય જસપે જાન મેરી જાં તુમ્હી તો હો. ૬૩૮

જાએ વસ્લ જુદમે બસર હો ગઈ,
નહિ હોતે હોતે સહર હો ગઈ. ૬૩૯

ઉસ્સે કયા ખાક હુમ નશીં બનતી,
ખાત બોગડો હુઈ ન બનતી. ૬૪૦

ખાત ચેક મેરે દીલમે આઈ હુય,
ગર કહું તો અલી લડાઈ હુય. ૬૪૧

વોહ ખુત દીલમે મહેમાં હુઆ ચાહતા હુય,
નયા દીનો ઇમા હુઆ ચાહતા હુય. ૬૪૨

કયા ખુબ રાજદાર મીલા હુય નસીબસે,
ખુબ ખેલે પરદે પરદેમે તુમનો રકીબસે. ૬૪૩

હર સુખનપર રૂઠ જાના કોઈ તુમસે સીખ જાએ,
રૂઠકર દીર મુસકુરાના કોઈ તુમસે સીખ જાએ. ૬૪૪

નીકલ જાએ એહ હસરત વેહ નહિ હય,
બદલ જાએ એહ કિસમત વેહ નાહિ હય. ૬૪૫

પયામે કામાયાબ આએ ન આએ,
ખુદા જાને જવાબ આએ ન આએ, ૬૪૬

મેરી ફરીયાદ હસરા ન સુને,
તુમ સુનો અય ખુતો ખુદા ન સુને. ૬૪૭

ખાતે હએ દાગ દોસ્તો મેરે દીલકે દાગસે,
સચ હય ચીરાગ હોતા હય રોશન ચીરાગસે ૬૪૮

આરજુ એહ હય કે દમ નીકલે તુમારે સામને,
તુમ હમારે સામને હો હમ તુમહારે સામને. ૬૪૯

પ્રીર કહીં છુપતી હય જબ બહિર મોહખ્ખન હો ચુકી,
હમલી ફસવા તો ચુકે ઉનકીલી મોહરત હો ચુકી. ૬૫૦

તાક કર દીલકો વેહ ફરમાતે હએ માલ અચ્છા હય.
એહ ખુદાકી કસમ અંદાજે સખાબ અચ્છા હય. ૬૫૧

બચઠે ઉદાસ ઉઠે પરેશાં બકા ચલે,
પુછે તો કોઈ આપસે કયા આએ કયા ચલે. ૬૫૨

ઉન્હે પુરસદલી મીલો ઘરસે નીકલનેકે લીએ,
દો પહેર ચાહીએ પેશક બદલનેકે લીએ, ૬૫૩

આજ ઉનકે લેદ ઇસ સુરતસે જાહીર હો ગયો,
ગએરકા મજકુર આયાથા કે તરબી રો ગએ ૬૫૪

જળ મએ લાલા કામ હોતી હય,
મુઝકો તોખા હરામ હોતી હય. ૬૫૫

આઈ હુઈ આશકકી તળીયત નહિ જાતી
આતી હય તો આકાર ચેહ કયામત નહિ જાતી. ૬૫૬

ઉસકી ચીતવન નજરમે શીરતી હય,
એક છુરીસી જીગરમે શીરતી હય. ૬૫૭

તડપતે હએ ઉન્હે ગએરોંકી ચાહત અચસી હોતી હય,
ખુદાકી શાન હય એસોંકી હાલત એસીહોતી હય. ૬૫૮

આપકા એતખાર કોન કરે,
રોજકા ઇન્તેજાર કોન કરે. ૬૫૯

રંજકી જળ શુક્તશ હોને લગી.
આપસે તુમ તુમસે તું હોને લગી. ૬૬૦

ના રવા કહીએ ના સજા કહીએ,
કહીએ કહીએ મુઝે જુરા કહીએ. ૬૬૧

શીકવા નહિ કીસીકી મુલાકાતકા મુઝે,
તુમ જોનતે હો વહેમ હય કીસખાતકા મુઝે. ૬૬૨

મેરી ઉનઠી ભરી મહેફીલમે હોગી,
જ્યાં પર આએગી જો દીલમે હોગી. ૬૬૩

ગીતો જો પડ ગઈ રંજીશમે વોહ મુશકીલસે નીકલેગી,
ન ઉનકે દીલસે નીકલેગી ન મેરે દીલસે નીકલેગી. ૬૬૪

નીરાલી હય અદા સારી જહાંસે
કોઈ પએદા કરે તુઝસા કહાંસે. ૬૬૫

હમારે દમ નીકલને મેલી એક આલમ નીકલતા હય,
કે વોહ મુરતાક હય દેખેં તો કયું કર દમ નીકલતા હય. ૬૬૬

જમાંના બહોત બદગુમાં હો રહા હય.
કીસી શખસકા ઇમતેહાં હોરહા હય, ૬૬૭

આજ ઘબરાકે વોહ જોલે જબસુને નાલે મેરે,
જાનકેપી છે પડે હએં ચકાને વાલે મેરે. ૬૬૮

જન્નતમે જોહુરોંકો મેરીયાદ ન આતી,
હીચકી લી તેહ ખંજરે બેદાદ ન આતી. ૬૬૯

હાય વોહ દીનકે મયસ્સર થીહમેં રાત નઈ,
રોજ માથુક નયા રોજ મુલાકાત નઈ. ૬૭૦

તુમને બહલે હમસે ગીન ગીન કે લીએ.
હમને કયા ચાહાયા ઇસદીન કે લીએ. ૬૭૧

આએલી તો વોહ મુહકો છુપાએ મેરે આગે,
 ઇસ તંહસે આએ'કે ન આએ' મેરે આગે. ૬૭૨

સળસે તુમ અચ્છે હો તુમસે મેરી કિસમત અચ્છી,
 ચેહી કંમળખત દીખા દેતી હય સુરત અચ્છી. ૬૭૩

યેહ જો હય હુકમ મેરે પાસ ન આએ કોઈ,
 ઇસ લીએ રહે હુએ' કે મનાએ કોઈ. ૬૭૪

હીજકી ચેહરાત કયસી રાત હય,
 અંક મએ' હુ આર ખુદાકી જાત હય. ૬૭૫

તલાશ ઉનકો હય મેરે રાજદાં કી,
 નઈ તરકીબ નીકલી ઇમતેદાં કી. ૬૭૬

કયા કહુ' ઉનસે ઉઠાઈ હય અજાયબ કયસી,
 મરને વાલેકી રહી રાતકો હાલત કયસી. ૬૭૭

હર દીલમે નએ દદસે હય યાદ કીસકી,
 મીલતી નહિ ફરીયાદસે ફરીયાદ કીસકી. ૬૭૮

પીંદ વાઇજ સુનતે સુનતે કાન ભર ગએ,
 કયા ઇખાદતકો હુમી' હુએ' સળ પ્રીરેશતે મર ગએ. ૬૭૯

યેહ અપકતા હય તેરી ચીતવનસે,
 કે ઇશારે હુએ' હુએ' દુશમનસે. ૬૮૦

જખ તેરે હરસે ફીરા ખસકત તમાશાઈ હુઈ,
પીછે પીછે દાગ આગે આગે રસવાઈ હુઈ. ૬૮૧

તુંહી અપને હાથસે દીલરૂખા જાતા રહા,
દીલકી ભી પરવા નહિ જાતા રહા જાતા રહા. ૬૮૨

ગચ્છેરકો મુંહ લગાકે દેખ લીયા,
ઝુક સચ આજમાકે દેખ લીયા. ૬૮૩

ખલાસે જો દુશ્મન હુવા હય કીસીકા,
વોહ કાફીર સનમ કયા ખુદાહય કીસીકા. ૬૮૪

દીલ ગયા તુમને લીયા હમ કયા કરે,
જાને વાલી ચીજકા ગમ કયા કરે. ૬૮૫

સાફ કબ ઇમતીહાન લેતે હુએ,
વોહ તો હમ દેકે જાન લેતે હુએ. ૬૮૬

હર અયબસે ખાલી હય તુમહારી તસવીર,
દુનિયાસે નિરાલી હય તુમહારી તસવીર. ૬૮૭

અય પરી મુખડા મીઠા હય કયાહી ખ્યારાં ચાંદકો,
રાત મેને તેરે ઘોકેમે પુકારા ચાંદકો. ૬૮૮

ખવાબમે દેખા હય હમને આજ અપને યારકો,
સખ મે દેખા હય ગોયા માહે પુર અનવારકો. ૬૮૯

ચેહી દીન હય હુઆ લેલો કીસકે કલ્યે મુજતરસે,
જવાની ચાહ નહિ સકતી મેરી જાં કીર નચે સરસે. ૬૬૦

શાદી અઠાવત યૌર સોહજખત જહાનમેં,
હમ સરસે ચાહીએ કે નહો ફર્ક આનમેં. ૬૬૧

કર કરકે પાક રખતે હયે જો તન તપાકમે,
અફસોસ એક રોજ વોહ મીલતા હય ખાકમે. ૬૬૨

ચાલ દુનિયામે ચલે બહેતરસે બહેબર દેખકર,
આઠમી જો પાઉં ફયેલાએ તો ચાહર દેખકર. ૬૬૩

વોહ કસમ વોહ કોલ વોહ ઇકરાર કયાથા કુચ્છ નથા.
ખુલ ગઈ આંખે તો તેરા ખ્યાર કયાથા કુચ્છ નથા. ૬૬૪

બે હુસ્ન રંબે ઇશક હય મોહબાજ આબકા,
જસ તરહસે જહાનહો બે આફતાબકા. ૬૬૫

કમોનસા ગુલબાર હય જસમે ખીજાં આતી નહિ,
વોહ કલી હય કમોનસી જો ખીલકે મુરઝાતી નહિ. ૬૬૬

કીસ્સે દુનિયામે કોઈ આસ કરે ચારીકી,
કોઈ અયસા ન મીલા જસને વફાદારીકી. ૬૬૭

ઝગડા અજલકે હાથસે એક રોજ પાક હય,
 એસ ખાકસે બના હય વોહી મુરતે ખાક હય. ૬૯૮

રાસ્ત હય ચેહ ખાત દાનાઓંકી ફરમાઈ હુઈ,
 રૂક નહિ સકતી કીસી સુરત અજલઆઈ હુઈ. ૬૯૯

ચેહ બનો તન જીગરો દીલ નીસાર હોતે હુએ,
 કીસીપે સદકે શબે વસ્લ યાર હોતે હુએ. ૭૦૦

હાય વોહ સુખદે શબે વસ્લ કીસીકા કહેના,
 હમતો બતે હુએ સંભાલો દીલે મુજતર અપના. ૭૦૧

નહિ માલુમ કયા કયા કહે ગયા વોહ દીનાગર હમસે,
 બક્ષા બચકે હુવે હુએ હમ જીગરસે ઔર જીગર હમસે. ૭૦૨

કાળેસે કુચ્છ ગરજ ન િનારસ સે કામ હય,
 હાં કામ હય તો એક બુને લાંડન સે કામ હય. ૭૦૩

મયદાન સાફ આજ વોહ ખંજરસે કર ગચ્ચે,
 આશકકે નજલે તનસે બહોત સર ઉતર ગચ્ચે. ૭૦૪

હસીનોસે આંખે લડાયા કીસે,
 કલેજે પે હમ ચોટ ખાચા કીયે. ૭૦૫

બડતી જતી હય શબો રોજ ચેહ આફત કયા હય,
 કબા નહિ હોતી હસીનોકી મોહબ્બત કયા હય. ૭૦૬

ઉનકી આંખો મેં ફરવ શરમે હમા શીરવી હય,
મેરી આંખો મેં ફરે તાને અદા શીરવી હય,

૭૦૭

પાસ તમખીરકા મેરે કોઈ મંતર હોતા,
સાથ પરીચોકા બડે ઠાઠસે લશ્કર હોતા.

૭૦૮

મુઝકો ખ્યારે તેરે ઘર આતેકા મકદુર નથા.
તું અગર ચહાતા આના તો કહીં દુર નથા.

૭૦૯

અયજાન ઇસ્સે બડકે કોઈ ઐર ગમ નહિ,
બયકે રકીખ બજમમે હુએ ઐર હમ નહિ.

૭૧૦

નાજપર આશક કોઈ રફતારપર,
હમ શીદા હુએ સાદગીએ યારપર.

૭૧૧

ચાહતા હું રખત તુઝસે દરમીયાની ઇસ કદર,
વસ્લ ગાહે ગાહે હો રખ મહેરબાની ઇસ કદર.

૭૧૨

કોઈ શોખીકા કોઈ બાંક પનકા,
મએ આશક હું તુમહારે સાદા પનકા.

૭૧૩

દર્દ હર એકકા હાં સચ હય બતાતે બી નહિ,
દર્દ મંદોકો પર ઇસ તરહ સતાતે બી નહિ.

૭૧૪

આપ ઐર ગએરકે ઘર રોજકા બના દેખો,
કયા કહેગા તુમહે અયજાન જમાના દેખો.

૭૧૫

અર્થે જેરે રહે મસીહા મેરી હાલતે દેખાઈ,
રો રહ્યા હય સિંહા ખીમારે મોહિખતે દેખાઈ. ૭૧૬

આરામ મે તો કામમે આનેકો ખડોતે હયે,
મતલબ કે લીએ આર કહનિકો ખડોતે હયે. ૭૧૭

મુઝે અબતો સાકીને બાદા પીલાયા,
હય શુકે પુદા મસ્ત મુઝકો બનીયા. ૭૧૮

સર સમ્મસા કટાઇયે પરહમ ન મારીયે,
મંનજીલ હબાર સખત હો હીમત ન હારીયે. ૭૧૯

કતલ મત કરના મુઝે તેજો તબરસે દેખના,
બસ કીફાયત હય તેરી તીરછી નજરસે દેખના. ૭૨૦

બરાએ નામલી અપના ન કુચ્છ બાકી નીશાં રખના,
ન તન રખના ન દીલ રખના ન જી રખના ન જાંરખના ૭૨૧

કબ હકક પરસ્ત બાહીદો જન્નત પરસ્ત હય,
હુરોંપે મર રહ્યા હય વોહ શહુવત પરસ્ત હય. ૭૨૨

સબકો હય ઇસ હારે ફાનીસે બકાદો ચાર દીન,
બાદશા હોચાર દીન હય ચોર ગદા હોસારદીન. ૭૨૩

મજે જો મઓતકે આશક બયા કલુ કરતે,
મસીહવા ખીજલી મરનેકી આરબુ કરતે હયે, ૭૨૪

સરજમીને ઇશકકી આભો હવા કુચ્છ ઐર હમેં.
દીનો દુનિયાકા નિરાલા ઐરહી કુછ તૌર હય ૭૦૫

હમ હમેં કાફીર ઇશકકે કાફીર હમારા ઇશક હય.
રાહતે જાં ઇશક હય જાંસે ચેહ પ્યારા ઇશક હય. ૭૨૬

કુંદતી શીરતો હમેં આખેં રૂખે પુર તનવીર કે,
રખ લીઆ દીલકે મુરકકે મે તેરી તસવીર કે. ૭૨૭

નાજની તુમચી અગર મહેમાનકી હો મેજબાન,
કબુ નવોહ મહેમાન શીર કુરબાન કરહે અપની જાન ૭૨૮

અહાર આઈ હય ભરહે બાદખે ગુલગુંસે પયમાના,
રહેં હૈલાખેં બરસ સાકી તેરા આબાહ મયખાના. ૭૨૯

સાકીબ હબાર ખાતકી ચેહ એક ખાત હય,
અપના કયામ હય ન જહાંકા સખાત હય. ૭૩૦

દીલ ચાહે દીલદારકે તન ચાહે આરામ,
દુખ દયામે દોનો ગમે માયા 'મીલી ન રામ. ૭૩૧

હાં જવાં મહોં કમર હિમ્મતકી કસકર ખાંધ લો,
તેગ જોહરદાર હો ઐર દુશ્મને સરકસકા સર. ૭૩૨

કીસી મે કસકે અથ જો હાદગર મારા તો કયા મારા
જો આપહી મર રહ્યા હો ઉસકે ગર મારા તો કયા મારા ૭૩૩

હય ધુ'વા સાંસમે ક્યા ચીજ જલાદી તુને,
નહિ માલુમ કહાં આગ લગાતી તુને. ૭૩૪

જન લીજ્યો દીલથી ઔર ઇમાન લીજ્યો,
અળ તો હમ બદે તુમહારે હો ચુકે. ૭૩૫

ઇશકમે જજળ દિલકા કીસી આશકસે પુછા ચાહિયો,
ક્યા ખબર ફાસીક કે હય સાદીકસે પુછા ચાહીયે. ૭૩૬

શીકવા ન ચારસે ન શીકાયત રકીબસે,
જો કુચ્છ હુવા ખુદાસે યા હુમારે નસીબસે. ૭૩૭

પરીને હુરને ઇનસાનને કળ ચેહ શિકલ પાઈ હય,
ખુદાને હાથસે અપને તેરી સુરત બનાઈ હય. ૭૩૮

જો બહાદર હયો' નહિ મોતસે ડરનેવાલો.
નામપર જન શીદા કરતે હયો' મરનેવાલો. ૭૩૯

પહેલું મે મેરે જબસે વોહ શમઅરૂ નહિ.
કાબુમે દિલ નહિ મેરા જગર નહિ. ૭૪૦

જન બકરૂ તઈયાર હય હુરદો તરફસે અહેલો સયફ,
ફેખના દમ લશમે અળ દરિયાએ ખુ' લહેરાયગા. ૭૪૧

તેગ હય હસ્તે અજલ ઔર તીર હય તીરેકળ,
સર ઉઠાતી હય જો વોહ તો છેડતા હય જગર ચેહ. ૭૪૨

સખ મુશકીલે ફજલે ખુદાસે ઇનકી આસન હુઈ,
મુદત કે બિછડે હુવોકો વસ્લકી ઘડી નસીમ હુઈ. ૭૪૩

ફરેખીસા સીતમગર કોઇલી અચાર ન હોગા,
ન તેગે જલ્લાહ અયસી ન ખંજરે ખુખાર હોગા, ૭૪૪

અજલસે ખસ નહિ ચલતા કીસીકા,
મચા હય શોરો ગુલ હરદમ કીસીકા. ૭૪૫

લાખ દેતા ફલક અઝાર ગવારા થે મગર
એક ઉસ મહારૂકા ન દર્દે જુદાઈ દેતા. ૭૪૬

હર એક દમ દર્દે હય ગમ હય સીતમ હય,
લબોંપર જાન હય નયનો પર દમ હય. ૭૪૭

લે ચઢી ગમકી ખીજાં ખાગે જવાનીકી બહાર
ચેહ હુઈ શિકલકે ખરસોંકા હો જયસે ખીમાર, ૭૪૮

છુંટ જાઉં ગમકે હાથેસેંજે નીકલે દમ કહી
ખાક અયસી જાંઘગીપર તુમ કહી ઓર હમ કહી. ૭૪૯

મોતહીસે કુછ ઇલાજ દર્દે પુરસ્ત હોતો હો,
ગુલસે મૈયત હિ હમારા ગુલસે સહત હોતો હો, ૭૫૦

નહિ મુતલક ઇન્હે અખતક ખખર હય.
મેરી ફર્યાદો ઝારી બે અસર હય, ૭૫૧

ઝબત ફર્યાદ કરું ગિર્યાં કે રોકુ લેકીન.
હિલે બેતાબ કે થામું ચેહ હો નહિ સકતા. ૭૫૨

રૂક નહિ સકતા ચેહ રોના રોઝ,
કબ ચેહ હો સકતા હય કે દર્યા યમ રહે. ૭૫૩

ચેહ બહેતર હય નિકલ જાય મેરા હમ,
નહિ હય તાબ કયદે ઉલફતસે કમ. ૭૫૪

ચલતી ચક્કી દેખકર દીચા કબીરા રોય,
દો પાટનકે બીચમે સાબીત ગયા ન કોય. ૭૫૫

જબ આપ અપને રાજકો અકશાં કરે કોઇ,
કીયું દુસરેકો ખલકમે રૂશવા કરે કોઇ. ૭૫૬

દોસ્તા મે વોહ દોસ્ત સચ્ચા હય,
જો મેરે અયબ મુંડપે કહેતા હય. ૭૫૭

ગુન્હાકા બોળ ગરદનપે હમ ઉઠાકે ચલે,
ખુદાકે આગે મજમતસે સર ઉઠાકે ચલે. ૭૫૮

કુછ દેર નહિ અંધેર નહિ ઇનસાફ ઔર અદલ પરસ્તી હય
ઇસ હાથ કરો ઉસ હાથ મીત્રે ચેહ સવદા હસ્ત પ્રસ્તી હય, ૭૫૯

ગુલશોર બબુલા આગ હુવા ઔર કીચડ પાની મીટી હય,
હમ દેખ ચુકે ઇસ દુનિયાકો ચેહ પીકે જયસી ટટી હય. ૭૬૦

ઉસે હય શયોક કહાનીકા ધન દીનો મે બહોત,
યેહ તયોર ખુબ હય અહેવાલે દીલ સુનાનેકા. ૭૬૧

અગર મોમ હોતા હય ફયોલાહકા,
ખુરા રંજ હોતા હય અયોલાહકા. ૭૬૨

ન હો અસકો અયોલાહ અય ખે ન્યાજ,
ઉસે દે પીસર ઉમ્ર લી કર દરાજ. ૭૬૩

દીલકો કુચ્છ દીલસે રાહ હોતી હય,
દોનું બનીબસે ચાહ હોતી હય. ૭૬૪

જવાનીકા આલમ હય મસ્તી કે દીન,
યેહ રાતેં કટેગી ન માશુક બીન. ૭૬૫

હમ ઇશકબી સીખે અગર ઉસ્તાદ હો કોઇ,
દીલ તુહિ બતાદે તુજે ગર ચાહ હો કોઇ. ૭૬૬

ઇશકમે કયા ફજલો હુનર ચાહીએ,
આહુમે થોડાસા અસર ચાહીએ. ૭૬૭

આયા હું તંગ ઇસ દીલે વહેશી મીબજસે,
દે હું અગર સીન કોઇ દીલફૂઆ મીલે. ૭૬૮

સંગે દરપે ડીસી મહેબુબકે દે પટકુંગા,
બદ દીમાગી ને ચેહી હય તો હુવાં સર દુકડે. ૭૬૯

ખીમારે મોહુખ્તકો અગર હજરતે ધંસા,
અચ્છા લી કરેંગે તો કુચ્છ અચ્છા ન કરેંગે. ૭૭૦

ગેસુ વો ખાલો ખત અપના દીનો ધમાં લે ગયે.
મીલકે એક દો કાશીરોને કરદીયા હિંદુ હમે, ૭૭૧

સચ બોલના મહાલ હય જુઠોકે અહદમે,
સુલી ચહુડાઈંગે ને કહુંગા ખુદા લગી. ૭૭૨

ઉલઝા હય પાંડિ યારકા બુદ્દે દરાજમે,
લો આપ અપને દામમે સૈયાદ આ ગયા. ૭૭૩

નુરે હુરનો જમાલસે ઉસકે,
લવ નીકળતી હય ગાલસે ઉસકે. ૭૭૪

હંસકે જીસ સીમત આંખ ફીરતી હય,
જાને આશકપં ખીજલી ગીરતી હય. ૭૭૫

સપનેમેં આયેં પીયા કરી ન મોંહસે ખાત,
સોતાથા રોતા ઉઠા ઐર મલકર રહેગયે હાથ. ૭૭૬

ખ્યાલે ચશમે મયગુંમે કદમ મસ્તા ના રખતે હયેં,
દીવાને હયેં હમારા નામ ને દીવાના રખતે હયેં. ૭૭૭

હમ સોપાહી જાહે હયેં લડ લીડ કે કાટેંગે ગલા
કીસ લીએ તેશે સે ફાટે સરકો કયા ફરહાદ હયેં. ૭૭૮

સંગપાની હો અગર હમ કોઈ તકસીર કરે,
આદમી કયા હમ પરિબદકો તસખીર કરે. ૭૭૬

— — — — —
અસકો તેરી આંખોસે સરોકાર રહેગા,
બીલફરજ અયાબીતો વોહ બીમાર રહેગા. ૭૮૦

— — — — —
બરસ પંદરા યા કે સોલા કા સીન,
જવાનીકી રાતેં મુરઘેં કે દીન. ૭૮૧

— — — — —
શિકલ ઉમીદતો કબ હમકો નજર આતો હય,
સુરતે યાસ બી બન બનકે બીગડ ભતી હય. ૭૮૨

— — — — —
સીતમો ભેરો જફા નાબો અદા કરતે હે,
દીલરખાઈકે ભેહક હમેં વોહ અદા કરતો હો. ૭૮૩

— — — — —
તુમારેહાથસે તંગ આએં હમેં ખુન અપના કરતે હમેં,
બ મજબુરી ગલેકો કાટતે હમેં તુમપે મરતે હમેં. ૭૮૪

— — — — —
ખતા હય મરદે દેના બાનકા અપને રકીબોંકો,
હમારી હમસે પુછા કોહકનકી કોહકન બાને, ૭૮૫

— — — — —
કુરકતમે તેરી ઉમ્ર તલફકી નહિ ભતી,
અય બાંને જહાં બાનતો હું દીનહિ ભતી. ૭૮૬

— — — — —
પરેશાં હય ખાતિર કે કુચ્છ દરદ હય,
બે ખાતોં મે હરદમ હમે સરદ હય. ૭૮૭

સાફ બાતિનસે ન ઊલજે દેખુદા જીસકો શઉર,
આધનેપર ખીંચકર ખંજર તમાશા દેખ લો. ૭૮૮

મોહખત કો હય અકકલો દાનીસ્તસે ખચેર,
મોહખત દેખાતી હય જંગલકી સચેર. ૭૮૯

દીલકે આધને મે હય તસવીરે ચાર,
જબ જરા ગરદન ઝુકાદી દેખલી. ૭૯૦

મીઠા મીઠા જીગરી દર્દ હુવા જાતા હય,
દીલ કીસી ચાહે જનખદાંમે ડુખા જાતા હય. ૭૯૧

બશર ને ઇમ્તીયા ખાનદામે પડા યેહુ ઉમ્મકી ફીરોતની હય,
વગરના કંદીલે અરશ મેલા ઇસીકે જલવેકી રોશની હય. ૭૯૨

નાબુક મીઝાજ આપ કયામત હયેં મીરજી,
જીં શીશા મેરે મુંહ નલગો મેયેં નશે મેહું. ૭૯૩

જો દીલ પસંદ નહો આગ ઉસ સુખનકો લગે,
કલામવો હય જો ખુશ સારી અંજુમનકો લગે. ૭૯૪

જો ખુશામદ કરે ખદક ઉસ્સે સદા રાજી હય,
સચ તો યેહુ હયકે ખુશામદસે ખુદા રાજી હય. ૭૯૫

સખજીતે જીકે ઝગડે હયેં સચ પુછો તો કયાખાક હયેં
જબ મચોતસે આકરકામપડા સખકીસ્સે ઝગડેપાક હયેં ૭૯૬

ન બાપ બેટે ન દોશત ન આશક ઓર ના સનમ, કીસીકે
અજબ તરહેકી હુધ ફરાગત ન કોઈ હુમારા નહમ કીસીકે ૭૬૭

ને હય સો હો રહા હય સહા મુખતોલાએ ઝર
હર એક ચેહી પુકારે હયે દીન રાત હાયે ઝર. ૭૬૮

હરઆન ખુશીહર આનહસીં હર વકત અમીરી હયબાબા,
જબ આશક મસ્ત ફકીર હુવેફેર કયા દીલગીરીહય બાબા ૭૬૯

કલબુગ નહિ કરબુગ હય યાં દીનકો દે ઓર રાત લે,
કયા ખુબ સવદા નકહ હય ઈસહાય દે ઉસહાય લે. ૮૦૦

હતને અરસે હીમે કયા કયા હમપે ગુજરી વારહાત,
રહે ચલે દુનિયામે હમ લી એક દીન ઓર એક રાત. ૮૦૧

મરહી બાના હય ઇશક મે બહેતર,
ન જીએગે ન રંજ ઉઠાએગે. ૮૦૨

તુમીપર સેંકડો મરતે હયે તુમ ખુદ બને આલમ હો,
કોઈ તુમસે લી બહેતર હય ને બાની નેમ સાધા હય ૮૦૩

ઉલફતકા મબા જબ કોઈ મર જાયતો જાએ,
ચેહ હરદેસર અયસા હય કે સર જાયતો જાએ. ૮૦૪

દાગે બુનુસે જીરમ મેરા લાલાબર હય,
યાહ મોસ મેખીંબ મેબી ફરલે બહાર હય. ૮૦૫

મેહ કીસે રરકે મસીહાકા મકાં હય,
જમીં છસીકી ચહાકમ આશમાં હય. ૮૦૬

લોમ કહે તે હયેં મુઝે મેહ સખસ આસક હય કહી,
આશકોં માલુમ લેકીન દીલ તો બે આશમ હય. ૮૦૭

ગલે લગાયેં બલાયેં લેં તુમકો ખાર કરે,
બે બાત માનો તો મીનત હબાર બારકરે. ૮૦૮

મુસાફીરસે કરજા હય કોઇ બી પીત,
મસલ હય કે નેગી હુવે કીસકેમીત. ૮૦૯

ઇશક મહબુબ મે ગમહય કીસે મરજનૈકા,
બન બાતી નહિ આશક કી બલા સુનતી હય. ૮૧૦

લાશપર આનેકી શોહરત શમે ગમ દેતે હયેં,
અયપરી હમ મલેકુલ મોતકો દમ દેતે હયેં. ૮૧૧

ચહેરા કુચ્છ ઇનદીનો ગમે પીનહાંસે જરદ હય,
બહેરમે કુચ્છ મરજ નહિ પરદીલમે દરદ હય. ૮૧૨

નવ ગીરફતાર હું કુચ્છ રસમ મુઝે યાદ નહિ,
ઇસલીએ લખપર મેરે નાલઓ ફરીયાદ નહિ. ૮૧૩

ઇસ બુહહાપે મેબી કમ હોઇગે લહેરી હમસે,
સખજ રંગોસે છના કરતી હય ગહેરી હમસે. ૮૧૪

મકદુર તકતો જખત કરું હુપે કયા કરું,
મુંહસે નીકલહી જાતી હય એક ખાત ખ્યારકી. ૮૧૫

ચલસાય કે હસરત દીલે મગ મુમસે નીકલે,
આશકકા જનાજા હય જરા ધુમસે નીકલે. ૮૧૬

મએ આર તરકે ઈશક ચેહ ઇમકાન હી નહિ,
નાસેહ કી ખાત સુનનેકો ચહાં કાન હી નહિ. ૮૧૭

ન જાગને મે હય લજજત ન શખકે સોનેમે,
મજા જો પાયા તો પીછલે પહેરકે રોનેમે. ૮૧૮

રીઢે ખરાબ હાલકો જાહીદ ન છેડ તુ,
તુંજકો પરાઈ કયા પડી અપની નિમેડ તું. ૮૧૯

વક્ષાન અહેલસે કરના દગાહય ખાવફા એસે,
મોહુખત સાંપસે હય સીધા રહેના કજ અદાએસે. ૮૨૦

જીનકે ડંકેકી સદાસે ગુંજ તેથે આસુમાં,
ચુપ પડે હએ કબ્રમે વોહ હુનહાં કુછ ભી નહિ. ૮૨૧

અગર આહો કીસીસે કરજ લેના,
અદા કરનેકીં પહેલે શીક કર લો. ૮૨૨

જો કામ આજકા હો ઉસે કલપે મત રખો,
વરના કબી જરૂર મુશીબત ઉઠાઓગે. ૮૨૩

હીરસો હવાકો છોડ કીનાઅત સે કામલો.

લાલચ ખુરી બલાહય ન તું ઉસકા નામ લે. ૮૨૫

જો કુતે ભુખમે ખાંહાને પોસ્ત હોતે હયેં,

વેહ એક રોટી દુકડેપે દોસ્ત હોતે હયેં. ૮૨૬

કભી હોજો મન્જુર ઈજો હશમ,

કમાવો જયાદા કરો ગર્ચ કમ. ૮૨૭

કમીદ ખડેતરી કયું હય નહિ જળ અમલ અચ્છા

ન બે વા તુખનગર અચ્છા. તો કમ. પાઓગે ફલ અચ્છા. ૮૨૮

જગે દીવ લગાનાકા દુનિયાં નહિ,

ચેહ ઈબ્રતકા જા હય તમશા નહિ. ૮૨૯

ખુનોમે કિયું ચેહ શાને કિષીયાઈ હોતી જાતી હય,

તુમ.રે હુકમમે સારી ખુદાઈ હોતી જાતી હય. ૮૩૦

સચકહો સચ કહો હમેશાં સચ,

હય લલે માનસોંકા પેશા સચ. ૮૩૧

કભી જો કુછ કરો અંજામ ઉસકા સોચલો દીલમે

ખુદાને દીહયેં આંગે દેખલો અચ્છા ખુરા પહેલો. ૮૩૨

પાઉંજસ રાહમે રખના ઉસે ખુરા કરના,

કામ મરહોકા નહિ કામ અધુરા કરના. ૮૩૩

જીનેકા મરોસા કયા સામાને અજલ કરે હો,
સાદીક નહો ગાલીલ કુચ્છ નેક અમલ કરે હો. ૮૩૪

હીનખ ધદમકી દઝોલત અજખ દઝોલત હય,
ન ભસકો ચોર ચુરાએ ન રાહજન હુટે. ૮૩૫

બદકી સહોખતમે મત બેઠો ખતકા હય અંજમખુરા,
બદ ન બને તો બદ કહેલાય બદનામ ખુરા. ૮૩૬

આધના સાફ હય તો મુંહભી નજર આયેગા સાફ,
ધસીલીએ ચાહીએ હરવકત સફાઈ નીલકી, ૮૩૭

દુનિયા અજખ મરહુલએ બે સખાત હય,
હર એક જીહયાત કો આખીર મમાત હય. ૮૩૮

કયા ધંતખાર હસ્તીએ ના પાયેદારકા,
કયા કયા ખુશુર્ગ આયે જહાંમે ચલે ગયે. ૮૩૯

ચમકાકે તુરે ફઝેજકો દુનિયાએ જીસ્તમે,
જલવા ફરેજ સખ હુવે બાકે બહીશતમે. ૮૪૦

કહે એક જખ સુન લે ધનસાન હો,
કેહકને જખાં એકત્રી કાન હો. ૮૪૧

તંજ દસ્તી અગર ન હો ગાલીબ,
તંદફસ્તી હજાર ન્યામત હય. ૮૪૨

ન હલવા બનકે ચટ કર જાએ થુકે,
ન કહવા બનકે જો ચખ્ખે વો થુકે. ૮૪૩

ખબના તુમ ન છોડો આરકો ગર માલોજર ઉનકો,
ચેહી આલાહકો કાફા હય હો ઈંમો હુનર ઉનકો. ૮૪૪

સુસીખતમે ખલામે કર્ખ મે આફતમે હીરયાં મે,
ખુદાપર તુમ નજર રખ્ખો હાલે પરેશાં મે. ૮૪૫

બલ ઈ અગર ચહાતે હો તુમ અપની,
જખાંસે ન નિકલે ખુરાઈ કીસીકી. ૮૪૬

અકરખકી તરફ દેખ અગર રખતા હય આંખે,
મરહુમકો સતાના હય સખખ બે ખસમોકા, ૮૪૭

કીસીકો ખુરા મત કહો અયખ હય,
કે રખ્ખે જહા આલામુલ ગયખ હય. ૮૪૮

સરકસી અચ્છી નહિ બહેતર નહિ હરગીજ,
ચાહીયે ઈનસાનકી ગરદન હમેશાં ખંમ રહે. ૮૪૯

હંમેશાં રહો તુમ અદખ કે કરીખ,
સમજ લોકે હય બે અદખ બેનસીખ. ૮૫૦

તરકે દુનિયા ખુખ હય હીરસો હવા અચ્છી નહિ,
હરકસ વનાકસકે આગે ઈલલીખ અચ્છી નહિ. ૮૫૧

ચેહ માના મએને કાફનસે સવાનેજે ખજના હય,
અરે ગાફીલ દો રોજ જીંદગીકા કુચલી ઠીકના હય. ૮૫૨

કયા કહું કયા કયા સીતમ ગફલતસે મુજપર હો ગયા,
કાફલા જાતા રહા મએ સુખહે હોતે સો ગયા. ૮૫૩

હાય ગુજરી ન કલી યાદ ખુદામે અપની,
ઉમર ખરખાદ હુધ હીરસો હવામે અપની. ૫૪

સુખહે હોતી હય શામ હોતી હય,
ઉમર યુંહા તમામ હોતી હય. ૮૫૫

હલવા ચપાતો રખતે હએ નાનીકે વાસ્તે
આર યાં નવાસે મરને હએ પાનાકે વાસ્તે ૮૫૬

આંખ મોતીકી નહિ હોતી હય રોશન આખમે,
આખરૂ પાતા નહિ હય રહેકર ગોહર અખ મે. ૮૫૭

ઢરોદીવાર પે હસરતસે નજર કરતે હએ,
રૂખસ્ત અય અહંલે વતન હમતો સફર કરને હએ. ૮૫૮

આવારા વોહ ખરખાદ શીરઃ ઘરસે નીકલ કર,
ચકકર મેરે તલવોં મે રહા સરસે નીકલ કર. ૮૫૯

દીલે મુઝતરને કીયા ઐરલી નાશાદ મુજે,
આયે ગુરખત મે જો યારને વતન યાદ મુજે ૮૬૦

સરકસ કોઈ હોકર કબી બરપા નહિ હોતા,
અંબમ ખુરેકા કબી અચ્છા નહિ હોતા. ૮૬૧

હાગ દેગા તુજે યેહ શયોક ખુદ આરાઈકા,
દેખ આઈના હય દુરમન તેરો ચકતાઈકા. ૮૬૨

બાલીમ જો કરતા હય તો ડરતા નહિ અંબમસે,
રૂસીયા હોતા હય એક દીન ખતએ ઈજે કામસે ૮ ૮૬૩

ઉઠાવ હુથ બસ અખ શેવા જફાસે ડરો,
યેહ બાલીમ ખુબ નહિ બુઝે ખુઝાસે ડરો. ૬૪

ઈનસાફો ચાહીએ કે ન બેલે કીસસે સખત.
ઈસ વાસ્તે જબામે કોઈ ઉસ્તોખાં નહિ. ૮૬૫

તકખુરકા સિદ્દીક અંબમ યેહ હય,
કે નિકલા અબ્બાલ શયેતાન હોકર. ૮૬૬

કયા કહું હુમરા નહું મઘેં બે સખબ,
ઈશક બાબ કીસ તરાહ કરતે હયેં સખ. ૮૬૭

શરાફત હય ઈનસાનકી ઇદમસે,
લયાકત હય ઈનસાનકી ઇદમસે ૮૬

હો ફખ્રી ખાહેશ કે અમીરીકો તલબહો,
બે ઇદમ જહાંમે કોઈ દયોલત નહિ મીલતી ૮૬

ખુદા મહેપુજ રખાએ અય જહાલત વોહ બલાહય તું,
પીસરને જાન દી લેકોન નમાના તુહકા કહેના. ૮૭૦

અકકલ કર દેતી હય ઇનસાનકી જહાલત જામલ,
મોતસે જાન બચાનેકો સીપર લેતા હય. ૮૭૧

જુરમ જાહીલ નહિ મકસુદસે અગર ગાફીલ હય,
રાહ ભુલા હુવા કયા જાને કીધર મંજુલ હય. ૮૭૨

જાહીલકી આબરૂ કહાં એક ખુદ ભર નહિ,
યેહ વોહ સદક હય નામકો જીસમે ગોહર નહિ. ૮૭૩

ન જાહેલકો આલમ કભી દે જવાબ.

ન ઉસ્સે કરે ભુલ કરભી ખીનાબ, ૮૭૪

હુવા બે અમલ કે ઈન્મકા કયા ફાયદા અયાં,
શુકરકા નામ લેનસે મીકા હો મુંહ કહાં. ૮૭૫

નસીહત કારગર હોતી નહિ જાહીલ અખતર કો,
નહિ જાતી સી યાહી લાખ કાઠો શમેકે સરકો. ૮૭૬

વકત સીજદકે ઝુકે આજા બે અપને ખાકપર,
સબે સીમારા હમરાં હો ગયે અફલાકપર. ૮૭૭

ખાલીશ દિલસે કરે બંદગી અગર બંદા,
ખુદાકે બંદો મે હો બવે મામુર બંદા. ૮૭૮

ઢીલસે જો ઇખાદતહો તો માણુદ હય રાજી,
ઇખલાસસે સીજદાહો તો મસજીદ હય રાજી. ૮૭૬

અખસ હસદ એર હય તદખીરમે મેરી,
તદખીરકા દખલ હય તકદીર મે મેરી. ૮૮૦

હસદકો એકદમ નહિ સહદ જહાંનમે,
રંજ હસદ હય જાન હય જખ તક જાનમે. ૮૮૧

મરતખા કમ હિરસ રફતમે હમારા હો ગયા,
આફતાખ અયસા હુવા કિંયા કે તારા હો ગયા. ૮૮૨

ગુસ્સા રખમે આર ન મીજાજ અપના આંતશી,
મકબુલ બારગાહે ખુદા હય વોહ આદમી. ૮૮૩

કહેનેસે ખુરા મેરા ખુરા કુચ્છ નહિ હોતા.
જો કહેતે હુએ ઉનકાબી ભલા કુચ્છ નહિ હોતા. ૮૮૪

બરાબર અપના હય હુર એક ચારસે ઇખલાસ,
ન ચેહુ કે ચારસે નફરત હય ચારસે ઇખલાસ. ૮૮૫

નુકસાન જાન બી રાહે ખુદામે મુશીદ હય,
મારા ગયા જહાંમે જો વોહ શહીદ હય. ૮૮૬

રાહ રાસ્તમે જમાં દે કદમ,
હય બાકી તેરા જખ તલક દમમે દમ. ૮૮૭

ન ડરે ખલકસે ને સાહબ ધમાન હય વહી,
કલમે હક ને કહેં મરદ મુસલમાન હય વહી. ૮૮૮

દીલમે કર તસ્દીક અવલ ફીર જખાં તક લાકલામ,
યેહી તજજમલ તાકે હો મકબુલ તબે ખાશો આમ. ૮૮૯

ખાત ને મુંહસે કહેા દસકો જરા લગતી કહેા,
મત કહેા રૂએ રઆયતસે ખુદા લગતી કહેા. ૮૯૦

નહિ કહેનેકી જા તો ખાતકા કહેના હય લાહાંશીલ,
અગર કહેનેકા મોકા હો તો ચુપ રહેના હય લાહાંશીલ. ૮૯૧

હરએકસે તું ન કર વોહ કલામ બેહુદા,
કે જીસે હોતે રામ શકુર નામ બેહુદા. ૮૯૨

રહેતા હય રૂશવા હય જીસ ઈનસાંકા સર ગોશી પસંદ,
હય વોહ મકબુલે જહાં જીસકો ખામીશી પસંદ. ૮૯૩

સુરત સનમ કહાં હર ગુલસે સરગોશી હય ખુબ,
ઈસ ચમનમે ગુંનચેકી માનીંદ ખામોશી હય ખુબ. ૮૯૪

ખાત સોકો કી હુમને ગાહ નકી,
બલકે દીબાન ઔર આહ નકી. ૮૯૫

જખાન રખ ગુનચે સાં અપને દહન મે,
ખંધી મુઠ્ઠી ચલા જા ઉસ ચમનમે, ૮૯૬

કહેતી હૈયેં ખાર ખાર ખામોશી જખાનકી,
મહરમ હો રાજદાર હો અપને ખયાનકી. ૮૯૭

દી હય લજજત ખુદાવોદ ને જખાનકે લીયે,
મખા નહિ હય ખામોશીકા ખુશ ખયાનકે લીયે. ૮૯૮

ઐ ફહમ જાનતે હૈયેં હમારે કયાસકો,
હોતી હય કદ્ર તેગકી જોહર ચનાસકો. ૮૯૯

પસ્તીસે ધવેજ ખાકમે મીલકર ખદલ ગયા,
જરરેસે લો નસ્તખકા અખતર ખદલ ગયા. ૯૦૦

જો ખાકસાર હય કખ પામાલ હોતા હય,
કમાલહી કો જહાં મે જવાલ હોતા હય. ૯૦૧

હોતા હય ઇસ જહાંનમે હરરોજ શખ તમાશા,
દેખા જો ખુખ તો હય દુનિયા અજખ તમાશા. ૯૦૨

સખ કો દુનિયાકી હોંસ ખવાર લે ફીરતી હય,
કોન ફીરતા હય ચેહ મુરદાર લે ફીરતી હય. ૯૦૩

આહ ચેહ દુનિયા નહિ હરગીજ કીસો કાખીલ હય તુ,
હસરત વગમ ઇસકા હય અંનજમ વે હ મહેશીલ હય તું ૯૦૪

હમેશાં કોશીશ દુનિયામે ઇજ તરાખ રહા,
ખહોત ખરાખ દિલ ખાના ખરાખ રહા. ૯૦૫

કમર બાંધે હોંગે ચલનેકો યહાં સખ યાર બેઠે હોયે,
બહોત આગે ગયે બાકી ને હોયે તૈયાર બેઠે હોયે. ૬૦૬

હંગામા ગરમ હસ્તી ના પાયેદારકા,
ચરમ હય બરક કી કે તખસ્તુમ શરારકા. ૬૦૭

હમને અફલાકકો સો રંગ બદલતે દેખા,
પર મુકદ્દરકે નવીસ્તે કો ન ટલતે દેખા. ૬૦૮

તહળીરકો સો તરેહ કાં તહળીરસે બદલો,
તકદીરકો કીસ તરેહસે તકદીરસે બદલો. ૬૦૯

તસંબર હમને જખ કીયા તેરા પેશ નજર પાયા,
તુજે દેખા છપર દેખા તુજે પાયા છપર પ.યા. ૬૧૦

કયા પતા હું તુજે કાશીદ વે.હ કહાં રહેતા હય,
હીલસે દુર ઐ.ર કરીબે રંગે જાં રહેતા હય. ૬૧૧

હબાર ઉઠકે ચલે અપના ગુમાર આહિસ્તા આહિસ્તા,
પહોંચ હી જાએગા તા કોઈ યાર આહિસ્તા આહિસ્તા. ૬૧૨

ગર કોઈ પયેદાં કરે મુશકીલસે મુશકીલકા જવાબ,
દે નહિ સકતા મગર નાફહમ જાહીલકા જવાબ. ૬૧૩

જખ નહિ હિસપર અમલ કામીલ તુજે.
ઇલમ પડકર કયા હુવા હાંશીલ તુજે. ૬૧૪

કરો હુસન અમલકી શમે રોશન મોરકી ખાતર,
રખો ઉજલા ચીરામ બંદગીસે દાયમી ધરકો. ૯૧૪

અફસોસ હય ઇનસાન ને નહો ઇલમકા જોયા,
વોહ માલ ચેહ હય સરફસે ને કમ નહિ હોતા. ૯૧૬

ને જાહીલ હય કયામત તક વોહ કામીલ હો નહિ સકતા,
કે અરફાને ખુદા બે ઇલમ હાંશીલ હો નહિ સકતા. ૯૧૭

જાહીલ નહિ સમજતે હુએં બેઇલમ શખ્સ કો,
જાહીલ વોહ હય ખુદાકો નહિ જાનતા હય ને. ૯૧૮

જુસ કદમે હુએં આલીર ઇમકાનસે જાહીલ આદમી,
બંદગી ભર વોહ નહિ હોનેકે કાબીલ આદમી. ૯૧૯

બંદગીકી જુસને ઉસકી મીલ ગયા ઉસકો ખુદા,
બે ઇબાદત બે રયાજત કબ ટ્રીસકો વોહ મીલા. ૯૨૦

કયા દાના ખીના હોશ ભરા કયા વો લા નાંદા કવ્યા હય,
કુલ આલમ તેરીયાદ કરેતું સાહુળ સળકા સવ્યા હય ૯૨૧

જીતને સુખન હુએં સખમે ચેહી હય સુખન દુસ્ત,
અદ્વાહ આબરૂસે રખેં ઔર તાંન દુસ્ત. ૯૨૨

સુખહો હુઈ ગજર બજા કુલ ખીલે હવા ચલી,
ચાર બગલસે ઉઠ ગયા જીહીકી જીમે રહે ગઈ. ૯૨૩

અખર ખુલા હવા ચલી ખુદે પડી સહર હુધ,
પહેલુસે યાર ઉઠ ગયા સખ વેહ બહાર બહુ ગધ. ૯૨૪

અખચીજ કે હોતા હય ખુરા હાય ખુઢાપા,
આશક કે તો અલાહ ન દીખલાયે ખુઢાપા. ૯૨૫

કવડીકે સખ જહાનમે નકશે નગીન હય
કવડી નહો તો કવડીકે શીર તાન તીન હય. ૯૨૬

પૈસાહી રંગો રૂપ હય પૈસાહી માલ હય,
પૈસા નહો તો આદમી ચરખે ધી માલ હય. ૯૨૭

કુછ દેર નહિ અંધેર નહિ ઇન્સાફ એર બદલ પરસ્તી હય,
ઈસ હાથ કરો ઉસ હાથ માલે ચેહ સવદા દસ્ત પરસ્તી હય. ૯૨૮

દીલ દેતા હું યારખ મુઝે ઇંતજામ ન હોવે,
ઈસ કામકા આખીર કે બદ અંજામ ન હોવે. ૯૨૯

માટીકી માટી આગ અગન જલ નીર પવનકી પવન હુધ,
અખ કીસ્સે પુછે કયોન મુવા એર કીસ્સે કહીએ કેન મુધ ૯૩૦

સખ છોડ ખાત તુતી પીઢડી વ લાલ કી,
યારોં કુછ અપની ફીકર કરો આટે દાલકી. ૯૩૧

તન સુખા કુબડી પીઠ હુધ બોડપે જીન ધરો બાબા,
અખ મોત નકારા બાજચુકા ચલનેકો શીકર કરો બાબા. ૯૩૨

મએં હીજરમે મરનેકે કરીબ હો ચુકા થા
તુમ વકતપે આ પહોંચે નહિ તો હો ચુકા થા, ૯૩૩

મગમુ જન વ જરો માલમે માઇલ હોકર,
કીસ કહર ખેડે હો તુમ મે તમે ગાફીલ હોકર, ૯૩૪

હાય ગુજરી ન કભી યાદ ખુશમે અપની,
કિસ ખરખાદ હો ગર્મ હીરશે હવામે અપની. ૯૩૫

હરો દીવારપે હસરત સે નજર કરતે હએં,
ખુશ રહો અડેસેવતન હમને સફર કરતે હએ. ૯૩૬

ચહે ભુતેસેવતન અપના ઇતયાન છોડકર,
અ ફોં કયા કયા સહી યુયુફતે તિનઆં છોડકર. ૯૩૭

ખયલે ખામ હય ઉમીદ રખના ફેજ દુશમનસે,
નહિ દેખો કીસાકી ખ્યાલ ખુશી આમે આહીનસે. ૯૩૮

ન ગયોહરમે હય વોહ ન હયે સંગમે,
વ લેકીન ચમકતા હય હર રંગમે. ૯૩૯

હવે તુમ ન વાકીફ મેરે હાલ સે,
મએં સદકે રહા જન ઓર માલસે. ૯૪૦

ચલ રાહે રાસ્ત સોચન હરગીજ કે હુર હય,
બેડ નકર તું બેચા અગરચે વોહ હુર હય. ૯૪૧

મુરે જઈ તખ્તે મુલેમમાં કહાં રહા,
અફસાના ઉનકા ખલક કે બસ હર મીયાં રહા. ૯૪૨

મયસેં તો બાપી ચીતમગરને ગજબ તો દેખો,
જબ કે તખ્તાર મેરી ખાકસે પચ્ચેમાના હુવા. ૯૪૩

શબે પ્રીસક બે હસ્તે દુઆ બુલંદ હુવા.
નિદાએ આંધકે બાબે કુબુલ બંદ હુવા, ૯૪૪

બુલા હય બાબે ઇબબત દુઆ કર તો માફીલ,
હરે કરીમ સુના હય કહીં કે બંદ હુવા. ૯૪૫

બગના હો તો બગ લે અફલાક કે સાથે તલે,
હશ તક સોતા રહેમા ખાક કે સાથે જલે. ૯૪૬

નેકો કે નેકી કા મબ મુજકો ટકકર દેખલે,
ગર તુજકો બી બાવર નહોતા તું બી કરકર દેખલે. ૯૪૭

ફરતમ રહા જમીં પે ન બહેરામ રહે ગયા,
મરહોંકા આશમા કે તલે નામ રહે ગયા. ૯૪૮

જબ ચાહથી તો ચાહથી અબ ચાહ કીસેકો હય,
સરપે પડે પહાડતો ફરયાદ કીસેકો હય. ૯૪૯

લોગ કહેતે હએ ચાહ મુશકીલ હય.
પર ગલત હય નીબાહ મુશકીલ હય. ૯૫૦

જહાં ફનામે સીકંદર ન જમ ન જમ રહ્યો,

ન તખ્તો લાજે ફરેદુન જોરે સામ રહ્યો.

યેહ ફરથે ખાક પે લાખોં કરોડો આથે મથે,

અગર રહાભી તો બ્રહ્મા કે નેક નામ રહ્યો. ૬૫૧

ઠહર શનાસ જો હુએ વોહ તો કામ જાનતો હુએ.

જો યે સમજ હુએ બલા કીસકી બાત માનતો હુએ. ૬૫૨

સખખ દર પેશ હય હરદમ ખુદાઈ કારખાનેકો,

ઈસીસે આલમે અમખાળ કહેને હુએ જમાનેકો. ૬૫૩

જહાંપર જુદમ હોતા હય સખખ ઉસમે લી હોતા હય,

જહાં મજલુમ રોતા હય સખખ ઉસમે લી હોતા હય. ૬૫૪

નતીજે હુએ યેહ ફેલુકે જો દુખ હમપર ગુજરતો હુએ,

મજબ હય આદમી ખુદ અપની કરનીસે મુકરતો હુએ. ૬૫૫

આયા કહાંસે કીમ લીએ કુચ્છ જાનતા નહિ,

ઇનસાન અપને આપકો પહેચાનતા નહિ. ૬૫૬

જખ તલક હોશ રહે જુસ્મ રહે જાન રહે,

કોલકા પાસ રહે શર્મ રહે ધ્યાન રહે. ૬૫૭

ખફા હમસે નહો ગર હો ગયે બેજાર જીનેસે.

ઉઠો આયો મેરે પ્યારે જરા લગ જાવ સીનેસે. ૬૫૮

હોય દુનિયા હય ચેહ ઉકામી તલખગારીમે,
આખરી સાંસણી નિકલે તો વફાદારીમે. ૯૫૯

મરતે મરને જી દગાબાજ મેરે હોઝાસે,
યા ખુદા નીકલેગા યા હર્દે વફા નીકલેગા. ૯૬૦

ગફલતકી નીંદમે કયા અખણી તું સો રહા હય,
તું દેખતા નાહુ હય કયા જુલમ હો રહા હય. ૯૬૧

તાજે સરનો ગીર પડા અળ ગોઢણી ખાલી કરું,
અપને હ થોંસે મચ્છં અપને ઘરની પ.માલી કરું. ૯૬૨

ગુસ્સેકી આગસે ઉડ તનમન જલદે ધાંતકા,
કહરો ગજબસે અપને સળ જોર ઠઢે ધાંતકા. ૯૬૩

મેરા ઘર હય કે જાલીમ કર બલા હય,
ચહીં પર જા કે નાજુલ હર બલા હય. ૯૬૪

દરબદર શીરને હચ્ચં હમ પાંખરોમે છાલે પડગચ્ચં,
ધુપમે જલ જલક સળકે ચંહરે કાલે પડગચ્ચં. ૯૬૫

તસવીર નજર આયેગી અળ મેરી બગલમે,
તું કબ્રમે હોગા વેહુ મેરે રંગ મહુલમે. ૯૬૬

કલ શબકો ખવાબમે મુઝે ઉલ્લુ નજર આયા.
આંખે જો ખુલી તો સામને તું નજર આયા. ૯૬૭

રાતકો અંડાં પકાયા વોહુ ભી કચ્ચા રહે ગયા,
મર ગયો શાયર ફકત ઉલ્લુકા પકા રહે ગયા. ૯૬૮

રાતેં ગઈ નીસાતકો ઇશરત કે દીન ગયો,
દો લાલ શબ ચીરાગયો વોભી છીન ગયો. ૯૬૯

છુટા બયેઠી હું સખ કુછ મયોં જોયા અફલાકકે નીચે,
દબી હય જાંઘી ભર કી કમાઈ ખાકકે નીચે. ૯૭૦

ખતા ચેહતો કે લાનત એવફા અચાર કીસકા હય,
ચેહ ફાંચી કિસને ભેજી હય ગયેમે હાર કીસકા હય. ૯૭૧

ફાંસી નહિ ચેહ હય ફાંસ દુશ્મનકે જીઅરમે,
ઐર હલકયો જાંજરે વફા મેરી નજરમે. ૯૭૨

સરપર રખકર હાથ રોયેગી નસીબોકે લીચે,
એક દયોલતમંદસે નફરત ગરીબોંકે લીચે. ૯૭૩

વોહુ ભો હોતા તો યુંહી પ માલી દેખના,
આશમાન રૂએ જમીકો ઉસ્સે ખાલી દેખતા. ૯૭૪

સામને આકે જો ઠોકે મર્દ ઉસકા. નામ હય,
આડ લેકર વાર કરના પાજીયોંકા કામ હય. ૯૭૫

સાહેબોતાજ ગયો મુફત્રીસો મહોતાજ ગયો,
હમ ભો જાને હી કેા થે કલ ન ગયે આજ ગયો. ૯૭૬

ચાર દીન હય શાને શોકત ચાર દીનકા જામ્મ હય,
 શીર ખુદાહય ઐર તું હય ઐર અધેરી કપ્પહય. ૯૭૭

આસ્તી બિલટો છુરી લો આજ દહેં સર ગયા.
 આકે શીર જલ્લી કહે હો કે મુજી મર ગયા. ૯૭૮

તેરી બુદા પસંદ હય મેરી બુદા પસંદ,
 તુજકો ખુદી પસંદ મુજકો ખુદા પસંદ. ૯૭૯

દેખેં ને આંખ ઉઠા કે તો મુરત બિગાડ હું,
 દુશ્મન પહાડ ભો હો તો જડસે ઉખાડ હું. ૯૮૦
 નમે નમેમે ફેર હય બહોત નમે બે ઇમાન.
 દગલબાજ હુના નમે ચીના ચેર કમાન, ૯૮૧

દેતે હથેં બદ દુઆથેં કલેળ મસોંસ કે,
 ગુસ્સેમે ખાથે જાતે હથેં વેહ કોસ કોસકે. ૯૮૨

ગરબે આહ જીગરસે તો શરર પચેદા હો,
 ના એ દીલસે મેરે રખત ઝરર પચેદા હો. ૯૮૩

દીલ હય નાલાં દીદા ગીરયાં દેખ લો,
 દેખ લો આશકકા શામા દેખ લો. ૯૮૪

કયા કહું અય હોસ્ત મહેરે માદરી મસહુરહય,
 અખમ બેટેકો લગે માકા કલેળ ચુર હય. ૯૮૫

કયા કહું જો કુછ ગુજસ્તા હય મુજપર મલાલ,
 યેહ મેરા એહવાલ હય આંર જીંદગી હય વખાલ. ૯૮૬

ઇશક બીન દેખે યેહ મુજકો યએદા હુવા
 કુછ નહિ મઅલુમ યારો દીલકો કયા હુવા. ૯૮૭

ઇશકકી તપને દીલમે ક્રિયા હય ઘર,
 જીત્સે કુકતે હએ પડે કદ્મો જીગર ૯૮૮

યેહ ઇશક કહો કહાં નહિ હય,
 ખાલી વોહ હય ઘર જહાંનહિ હય. ૯૮૯

હુસ્નગર અયશાં જો શીઝા હોવે,
 કિયુ ન દીલ ઉસપે ફીર ફીદા હોવે. ૯૯૦

યેહ હુસ્નો જવાની આંર ઉસપે યેહ ગમ,
 સીતમ હય સીતમ હય સીતમ હય સીતમ. ૯૯૧

જવાં મરદ હિંમતસે અપની લડે,
 અગર ખાર હો ઉસકોલો ગુલ કરે. ૯૯૨

પીલાઉં ઉસે ઇસ તરેહકી શરાબ,
 કે ફીર સર ઉઠાવે ન ખાના ખરાબ. ૯૯૩

તુઝ સા દીલદારકો દામમે લાના મુશકીલ,
 મેરે નજદીક નહિ જાનકાજના મુશકીલ. ૯૯૪

આજીવન ન કર દીલ તું મેરે ચાર કીસીકા,
વકત એકસા રહેતા નહિ હરબાર કીસીકા. ૯૯૫

ચરમેસે અશક બરસેતેહએ જીગર જલતા હય,
બરસાતમે ભીઆશકોકા ધર જલતા હય. ૯૯૬

દુટી દરિયાકી કલાઇ જુલ્ફ ઉલજી ખાંમમે,
મેરયા મખમલ મે દેખા આદમી બાદામમે. ૯૯૭

ઇસકો કીસતરહસે કહે ઇનસાન,
હય ચેહ મલઉન ઝાદસે શયેતાન. ૯૯૮

ચેહ હુકમ હય ઇસ ધરમે કેઈ આને ન પાવે,
ગરમે ખબર આજાએ તો ફીર જાન ન પાવે. ૯૯૯

ચેહ ધર ગર કે મેરા હય તેરા નહિ,
પર અખ ધર ચેહ તેરા હય મેરા નહિ ૧૦૦૦

જુદાઈ તેરી કીસકો મંજુર હય,
જમી સખત આર આશમાં દુર હય, ૧૦૦૧

બલીમંને લીખ દીયા ચેહ હમારે મજરપર,
ઊલફત ન હો ઇલાહી બશરકો બશરકે સાથ. ૧૦૦૨

નીલાં એ તો મીલાઈ તસજુર મે ભી આ જાઓ.
કીયા અહેશાન આંખોપર તો દીલમે ભી સમા જાઓ, ૧૦૦૩

મેરી ચાહકા તુમ અસર દેખ લેના
વેહ આઈંગે થામે જીગર દેખ લેના. ૧૦૦૪

કાશીના લાદે ખમ્મર ચાર કે આબનેકો,
બાન બાતી હય ચત્રી હીજરમે દીવાનેકો. ૧૦૦૫

લો હમ તુમે દીલ દેને હયેં કયા યાદ કરોગે,
હમ કયોન હયેં સાહુ ન હમે કયું યાદ કરોગે. ૧૦૦૬

નામા હમારા પડના જરા દેખ લાલ કર,
રખા હય હમને ઇંસમે કલેમ નીકાલકર. ૧૦૦૭

જુદા કીસાસે કીસાકા ગરજ હુખીમ ન હો.
ચંદ દાગ વેહ હયકે દુશનનકેલા નસામ નહો. ૧૦૦૮

શીરકે ચારકા સદમા સદા નહિ જાણ,
હરામ મોત નહાતી તો જહોરખા જાના. ૧૦૦૯

કયુંજ દુનિયાંમે કયા ઈનકો વફા કહેને હયેં,
જ નહિ અહિંજે જહાં ઈતકો દગા કહેતે હયેં. ૧૦૧૦

કુચ્છ સાથ દોતો પેટ ભરેં માંગ ખાંચ રમ,
તુમ ડુગડુગી બજાર તો બંદર નચાંચ હમ. ૧૦૧૧

જવાની કે તશરીફ લાતે જો દેખા,
ઉઠા બહોરે તાજીમ જોબન કીસીકા. ૧૦૧૨

ધનચોર થટા કયા છાઇ હમ રૂત બદલી આજ જમાનેકી
પી આર પીલાતા બ સાકી હો ખચર તેરે મગ ખાનેકી ૧૦૧૩

નરગીસસે ધસારે હોતે હયે પુલોંકા રંગ બદલતા હમ,
મુન્ચેકી મુરાહી દલતી હય લાલેકા ખ્યાલા ચલતા હમ. ૧૦૧૪

બરસ પંદરા યા કે સોલાકો સીન,
જવાની કી રાંતે મુરદોં કે દીન. ૧૦૧૫

હકને બનાઇ રાત હય રહત કે વાસ્તે,
આરવ હય મઈ મઈ હય આરવ કે વાસ્તે. ૧૦૧૬

અસરાકસે કર દોસ્તી કમઝાસે નીબાં નહિ,
સોનેકા બો કુછ ઐ.ર હય પાંતઝકા બો છુપતી નહિ. ૧૦૧૭

કશી તોં ખીચ લાએગી ઉનેહુ ગોરે ગરીબાં તક,
કે મુદતસે હમારી ખાક દામ ન ગીર શીરતી હમ. ૧૦૧૮

શોકવા નયાસે ન શોક.યત રકીબસે,
બો કુચ્છ હુવા ખુદાસે યા હમ.રે નસીબસે. ૧૦૧૯

ખતાતો દીલકીથી કાબિલ બહે તસી માર ખાનેકી,
તેરી બુદ્દેદાને મુશકે ખાંધકર મારા તોં કયા મારા. ૧૦૨૦

ગુનાહ કરતે હયે કીસકો કોન જાને,
હમે કયા કામ હય જાને વોહ જાને. ૧૦૨૧

કુશકીક લીખું લીખું ચકીક લીખું મહેરખાં લીખું,
હવરાન હું મએ આખા અઢકાળ લીખું, ૧૦૨૨

મીઠામર મુનનેવાલા હોતો ફીર ક્યા હો નહિ સકતા,
કબ્લ સે ક્યા કરે ચીકવા કે અમસા હો નહિ સકતા, ૧૦૨૩

આહ ક્યા લીખું તા.જીઅત નામા,
મીરા ભાતા હય હાય સે ખામા. ૧૦૨૪

ચાંદની સી રાત સનમ ચાંદને ચકકર ખાયા,
લેલોઝી ફસદ ખોલી તો મજનુનેનસ્તર ખાયા. ૧૦૨૫

છોડ ભા.મ આ ઇસ તરફ તાકાત અગર હય પાંચમે,
આરામ રહી છાંદગી સળ હય પુઢાઝી છ.ઉ મેં. ૧૦૨૬

બસ ચેહી જન્નત હય બાઝી વસવસા ચોર વહમ હય,
ખા, પહુન પી અચ ચકર અગર તું જીહ હમ હય, ૧૦૨૭

કયું તબ હી ખા રહા હય અપની ઇને બહપર,
છોડ દે ગુમરાહી આભ અબલી સીધી રાહપર, ૧૦૨૮

પરવા નહિ ને આજ જમાના ખીલાફ હો,
રસ્તા વહી ચલુંગા ને ઠીક ચોર સાફ હો. ૧૦૨૯

હમ ચોર ખોફ હેચ હય મેરી નીગાહમે,
મએ ખાકબી હુંગા તો નેકીઝી રાહમે, ૧૦૩૦

સાફદીલ ઈસતરાહ કહેતે હોયેં જરાબર સાફ સાફ,
છસતરાહ આઈના કહે દેતા હય મુંહપર સાફ સાફ. ૧૦૩૧

રૂએ રૂએ કી જખાં પર ચેહ સુખન બરી હય,
બાન પ્યારી નહિ દુનિયામે વફા પ્યારી હય. ૧૦૩૨

ચંદ દીન ચહશાનો શવકતા ખુમાર,
મઓતકી તુરશો નિશા દેગી ઉતર,
જખ ઉડાવેંગે જનાબ મીત્રકે ચાર,
હાથ મત્ર મત્રકર કહેગા બાર બાર.
કિસલીએ આયેથે હુમ કયા કર ચલે,
જે યહાં પાયા યહીંપર ઘર ચલે. ૧૦૩૩

તીર, તલવાર, તખ્ત, નેજ વખાંજર બરસેં,
જહુર ખુન ઔર મુશીબતકે સમંદર, બરસેં.
બિજત્રીયાં ચખસેં આર કોહસે પથ્થર બરસેં,
સારી દુનિયાંકી બલાયેં મેરે સર પર બરસેં.
ખતમ હો બાધ હર એક રંજે મુશીબત મુઝપર,
મગર ઇમાનકો જીંબિશ હોતો લઆનતમુઝપર. ૧૦૩૪

મુશીબતકે ડર રંજકે હૌલસે
બહાદર બદલતે નહિ કૌલસે ૧૦૩૫

ખુડા લે કે તુ લે ચેહ બાન એક હય,
મગર બાત એક આર જખાન એક હય. ૧૦૩૬

ફરક આને દુગ્ધ મઓં હરગીજ ન અપની શાનમે,
મારકર આઈંગા યા મરજઈંગા મયેદાનમે. ૧૦૩૭

ગનીમત જાન ઇસ મીલ ખયડમે દેા,
જુદાઈ કી ઘડી સરપર ખડી હય. ૧૦૩૮

હંગ નિરાલા શોક નિરાસા આંખો દેખા લાલા હય,
તુરંગ સમ પચેચાન ગએ કુછ હાલમે કાલા કાલા હય. ૧૦૩૯

દેખનો એ સરે તુરખતસે ચુજરનેવાલે,
હમ વોહી હએંગે તેર. આહમે મરનેવાલે. ૧૦૪૦

આહાકા મજા જમ હય કે વોખી હો બેકરાર,
દોનુઃ તરફ હો અગ બરાબર લગી હુઈ ૧૦૪૧

ઈત્ર મીટ્રીકા લગાના આદીએ પંશ કમે,
ખાકસે રાગત રંડે મીટનાહય અક દીન ખાકમે. ૧૦૪૨

ગજગ કીયા તેરે વાએદેપે અતખાર કીયા,
તમામ રાત કયામતકા ઈન્તીજાર કીયા. ૧૦૪૩

લીપટ જાને હએમ વોહ બીજલીકે ડસે,
ઇલાહી મેહુ ઘટ. હો દીનાં બરસે. ૧૦૪૪

હનકી આદત હય કે ડરનેમે લીપટ જાને હએમ,
બરકકે સથ ચમકતા હય નસીબા મેરા. ૧૦૪૫

દીન તેરા જાન તેરા આશકે શયદા તેરા,
અંખ ચેહુ તેરા હય તો પ્રીર કીસ લીએ મેરા તેરા. ૧૦૪૬

દીલકી પીતીકો કોઈ કયા જાને,
દીલહી જાને યા દીલરૂખા જાને.

૧૦૪૭

અગર કુંદન ઉઠાવાહું તો મીટું હાથ આતી હય,
કબી સસીકો છુટાહું તો વેહબી કાટ આતી હય. ૧૦૪૮

ઉસે ફજલ કરતે નહિ લગતી ખાર,
નહો ઉસે મામુસ ઉમીદવાર.

૧૦૪૯

જુનુ હય બખ્ત હયે તકદીરસે નાહુક અગડતે હયે,
હમ આપહી કરનેસે અપને બનતે ચોર બીગડતે હયે. ૧૦૫૦

ગયા હય અર્થે મઓલ્લાયે શોરનાલોંકા,
ખુદા લલા કરે ફરિયાદ કરનેવાલોંકા.

૧૦૫૧

કીયા જરાસા ચોર વોહ પથ્થરમે ઘર કરે,
ઈનશાં વોહ કયા જો નાદીતે દીલબરમે ઘર કરે. ૧૦૫૨

સનમ કાહેકો રોઈએં હસીએં કાહી બીચાર,
ગયો ન પાછો આવનો રહ્યોસો જાવનહાર.

૧૦૫૩

જલા જલાકે મુજે ખાકમે મીલા દોગે,
ખુદાકે સામને ખ્યારે જવાબ કયા દોગે.

૧૦૫૪

જલા જલાકે મુજે ખાકસા તમામ કીયા,
જુદાઈ તેરીને મારા અજલકા નામ લીયા. ૧૦૫૫

હજીયુલ વતન અજ મુઠ્ઠે સુલયેમાં ખુશતર,
ખારે વતન અજ સુમ્બુલો રહ્યાં ખુશતર. ૧૦૫૬

મરના બલહય ઉસકો જો અપને લીયે જીયે,
જીહાહય વેહ જો મરચુકા ઈનસાંનકે લીયે. ૧૦૫૭

સારે જહાંમે અચ્છા હિંદુસ્તાન હમારા,
હમ ખુતબુલો હુઆં ઈસ્કી ચેહુ બે સ્તાં હમારા ૧૦૫૮

હોસ્તી હો દી નરહી હાપ જુદ ઈ ઠંચેરી,
નાહકકો ખદલામ હુવે લોક હસાઈ ઠંચેરી. ૧૦૫૯

હોસ્તકા ઘર દાદ આયા અપને ઘરપે આનકર,
ચુપકે ચુપકે રે લીયા મુંહપે દુપટા તાનકર. ૧૦૬૦

હમ દીલકો બેજતે હુઆં ઈત દીલકો મોલ લો,
લાખો રૂપેકા ચેહુ દીલ હય તરાબુમે તોલ લો. ૧૦૬૧

યું તો મરનેકો એક જહાંન મરે,
પર નયા રજા કોઈ જવાન મરે. ૧૦૬૨

મોતસે કીસકો રસ્તગારી હય,
આજ વેહ કલ હમારી ખારી હય. ૧૦૬૩

દુખ પાકે મર ગયા કોઈ સુખપાકે મર ગયા,
જીતા રહા ન કોઈ હરેક આકે મર ગયા. ૧૦૬૪

જુઠ હય દાના દીવે કી અંકકલ જોતી હય શરાખ,
ખરકે નાદાનો મે ખુદ ખદ નામ હોતી હય શરાખ. ૧૦૬૫

હાં બિલાશક નાવ બાલીલકી ડુમેતી હય શરાખ,
અંકકલનંદો કે દીવકા મેલ ધેતી હય શરાખ. ૧૦૬૬

રૂસ્તમ રહા જમી પે ન બહેરામ રહે ગયા,
મરહોકા આશના કે નવે નામ રહે ગયા. ૧૦૬૭

ઈશક કે ગે લે બનકર આંમ પે ફેકા કરે,
તું મુજે દેખે યા ન દેખે મેં તુજે દેખા કરે. ૧૦૬૮

ઈશક બજી ખુન પરગી દુરકા મીલના લગા,
અવશે ન કહરોઃ ધર જાનકા મરખના લગા. ૧૦૬૯

જો સુખન વર હમેં વે હુ લુદે સુખન રખે હમેં,
વરના કહને હો તો સુખના હુન રખતો હમેં. ૧૦૭૦

ખાક હો જલકે મગર હિ દીવેનાશાદ ન કર,
દમ ભી છુટકર નોકલ જાય તો ફરયાદ ન કર. ૧૦૭૧

ઈનગાંઠો અંકકલ દી હય ઇસી કામ કે લીયે,
નેકી બની કો વન લે અંજામ કે લીયે. ૧૦૭૨

હય હય જહાંમે કુચ્છ ન કીયા ભુત છા ગઈ,
ગફલતમે દીન ગુજર દીયે મોત આ ગઈ. ૧૦૭૩

ખપડા હું તેરે હરપે તો કુચ્છ કરકે ઉઠુંગા,
ય. વમનહિ મીલે જાવેગા યા મરકે ઉઠુંગા. ૧૦૭૪

સ કીયાં તરસા ન તું એક બુંદ પાનીકે લીએ,
દીલ તંબતા હય શરાએ અરગવાનીકે લીએ. ૧૦૭૫

ચેહ કવાંચી મેરી ધીરમતકે તું નેકકાર હોતા,
ન કીમીકા દીલ દુખતા ન જફાકાર હોતા. ૧૦૭૬

ભુલ ગએ રાગ રંગ ભુલ ગએ જકડી,
તાન બાત યાદ રહી હું ન તેલ લકડી. ૧૦૭૭

છું નાએ ગમ કે હ થોમે જો નિકલે દમ કહી,
ખ ક અચની છંદગી જો તુમ કર્ડા આર હન કહાં. ૧૦૭૮

કઓન કહેના હય દીલ દીયા હમને,
છીન કર લે લીયા દે દીયા કીતને. ૧૦૭૯

ખુદા રખે મોહખસતકો દીયે આબાદ દોનું ઘર,
મએ ઉતકે દીલને સંકતા હુ વેહ મેરે દીલમે રહિને હએ. ૧૦૮૦

ચેહ ઈશક વોહ હય કે પથરકો દમમે આંખ કરે,
લગાએ દીલ વેહી છરકો ખુદા ખંરાખ કરે. ૧૦૮૧

રોકે નહિ રૂકતી હય કીરીયર અંગર આઈ,
આંખીકી તરાહ આઈ તળીયત બધર આઈ. ૧૦૮૨

યાનો સર દેતે હુએં યા લેને હુએં દીલખર અપના,
આજ જગડાહિ ચુકા લેતે હુએં ચલકર અપના. ૧૦૮૩

મશલ મશહુર હુય સુન લીજીએ સારે જમાનેમે,
સહા તુતીકી સુનતા કેન હુય નકકાર ખાનેમે. ૧૦૮૪

કુદા કોઈ ચું ધરમે તેરે ધમસે ન હોગા
જો કામ હુયા હમસે વોહ રૂતમસે ન હોગા. ૧૦૮૫

આંખમે કાજલ લગાયા ચારને,
ખડ ગયે હો આર ફંદે દામકે. ૧૦૮૬

ખાગખાં કલીયાં હો હલકે રંગકી,
લેજનાં હુય એક કમતીનકે લીચ, ૧૦૮૭

દહાંને ચારમે દેખી જખાં નો ચેહ ખ્યાલ આયા,
કીસીને છાંડ દીહુય લાલ મછલી હોજે કવ સરમે. ૧૦૮૮

તીરકે સાથ ચક્કા દીલનો કહા મએને કહાં,
હસરતેં કહેન લગી મહેમાનકો રૂખસ્ત કરને. ૧૦૮૯

જાંદગી અપની જખ ઇસરતસે ગુજરી ગાલીખ,
હમ ભી કયા યાદ કરેંગે કે ખુદા રખતેથે. ૧૦૯૦

મસજીદમે ઉસને હમકો આંખે દીખાકે મારા,
કાફીરકી શેખી દેખો ધરમે ખુદાકે મારા. ૧૦૯૧

જુલો સવારે ઉઠી ચેહ કીસકી મળલ હય,
ચીતવન છુરી લીએ હુને ખચેડા હય રાહમે, ૧૦૬૨

રૂખે રોશનકે કરીએ જુલુ અગર હોતી હય.
એકં જા કચેફીયતે શામે સહર હોતી હય. ૧૦૬૩

ખુશને મહાવશ ઉઝડી હુન મંજલમે રહેતે હયે,
કે જીસકી જાન જાતી હય ઉસાકે દીવમે રહેતે હય. ૧૦૬૪

ફતેહા ગોરપર પડહનેકા ન આએ કોઈ,
સોરહા હય મેરા હસાત ન જગાએ કોઈ. ૧૦૬૫

દીલ લેહી ચુકે નાજસે શે ખીસે હસીસે,
અબ ઉઠી બલા આંખ માલાતા હય કાસીસે. ૧૦૬૬

ખજમ દુશમનસે વોહ આએ હય મજે લુટે હુને
હોશમે આઆ કહાં જુડત હય દીવ હુ હુ. ૧૦૬૭

ઉસને જખ ડાલી નજર દીલ લેકે ચલતા હો ગયા,
મએ ખંડાત હયરાન હુ ચેહ કયા કીયા કયા હો ગયા. ૧૦૬૮

બેહોશ અરસ્તુ હય બદ મસ્ત ફલાતુ હય,
એક ગરદીશે શાગારમે અહવાલ દોગરજુ હય. ૧૦૬૯

નિગાહે ચાર હમસે આજમે તકસીર શીરતી હય,
કીસકી કુછ નાહિ ચલતા હો જખ તકસીર શીરતી હય. ૧૧૦૦

વેંડ ઉડાઆજ નિકાસે રૂંધે જેના દેખો,
દેખને વાલો ચલો ચારકા જલવા દેખો.

૧૧૦૧

રૂકાવ ખુબ નહિં તખએકી રવાની મે,
કેળુ ફસાદકા આતાહય જાંદ પાનીમે.

૧૧૦૨

હીતસે હીત મોલ ગયા પર ન મીટી આંખસે આંખ,
દેનામે તે સુલેહ રહી જંગ રહા ચારસે.

૧૧૦૩

મે ખુટી મે સખખ નહિ ગાત્રીખ,
કુછ નો હય છલકી પરદારી હય.

૧૧૦૪

અખોકો કબ હય સલાકા ચેહુ તાનમ ગારી હય,
કોઈ માશુક હય દબ્બ જંગ ગારામે.

૧૧૦૫

આજ હીલ ખોલ કર ઉમ શેખકે મેસે લેગેં,
દસ્ત થા બાંધે હુવે ઉનકે હુના અચ્છા હય.

૧૧૦૬

કાલી ચેહુ ઉનકે હાથોંની મહેંતી જો હો ગઈ,
કીસ હીત જલોકા ખુઆ સ માલ હુનાકે સાથ.

૧૧૦૭

ખચાસે ખામહય અપનેસે ફાએદા પાના,
સદરૂકે કામ કિસીદીન ગેહુર નહિ આતા.

૧૧૦૮

ટુંટી દરિયાકી કમઈ જુલુહ લલગી ખાંમમે,
મોરચા મખમલને / આદમી બાદામમે.

૧૧૦૯

ઉનકા ગભરાકે ચેહ કહેતા હમે આગાજે સખાખ,
યા ધક્કાહી મેરે સીનસે ઉભરતા કયા હય. ૧૧૧૦

નીંદમે ચોકકે વેહ બેલેકે અરે સાંપરેમાં, પ
કહીં ચોટીંજે દબી પહેલું એ જાનાંકે તલે. ૧૧૧૧

શયર હય ઇસ જમાનેકે દરવીજગર અમાર,
શીરને હમે ભીખ માંગને દીવાં બગતમે હય, ૧૧૧૨

શયરી મીઝતી નહિ ગુંલગું જમાને કે લીચે
એક ઢેલક મોલતો માંગખાને કે લીચે. ૧૧૧૩

ખન ભી હય બુદ્દભી હય એ રમે પુરનુર ભી હય,
મહુ ભી હય હલા ભી હય અરશમે હનુર ભી હય ૧૧૧૪

સનમકા નુર દેખા હય ખુદાકે નુરકે બદલે
હુવા હય દગ દીત રોશન ચીરેજે પુરકે બદલે. ૧૧૧૫

ચલા હય અચદીતે રાહત નલખ કયું શદમાં હોકર,
જમાને કુએ જાનારંજ દેગા આશમાં હોકર. ૧૧૧૬

જુરમે ઇમ્રીયાંમે બચે જુસે ગુજરનેગલે,
હમે કહાં હાય મેરે ખુનમે ભરને વાલે. ૧૧૧૭

રોજે ઉલફત બતા દીયા કીસને
ગંમકા બહા ખના દીયા કીસને ૧૧૧૮

હુશીયાર ચાર જાની થેહ દસ્ત હય હંગાંકા,
યા દુક નિગાહ ચુકી ચોર માલ દોસ્તોંકા. ૧૧૧૬

ખાંટતાથા વેહ જકાને હુશન ખચેઠા ખાંમપર,
મહલી સાઈત ખડા થયખ નીડી ફાંમ પર. ૧૧૨૦

શકતા બનકે હોતા હય ગરદોંપે બહીર,
થેહ કીસ કુસ્તએ બે ગુનાહકા લહુ હય, ૧૧૨૧

વસ્ત્રકી શખ હો ચુકી રૂખસ્ત કમર હોને લગા,
આફતાબે મશહુર જલનગર હોને લગા, ૧૧૨૨

બેબન દીયા ખુદ ને તો ઇતના ન તનકે ચલ,
ખમ આહી બાએગ શજરે મેચાદરમે. ૧૧૨૩

નહિ મહે તાજ જેવરકા જસે ખુબી ખુદ ને દિ,
જયસે ખુશનુમાં લકના હયદોંબે ચાંદળીનગહેને. ૧૧૨૪

ખુને રગ મજનુકા ટપકા ફરહ લએલીને બે લી.
ઈશક મે તાસીર હયપર જજબ કા માલ ચ હુએ. ૧૧૨૫

ગલે લગાઈ બલાએલું તુઝકો ખ્યાર કરૂં,
બે ખાત માનો મિન્નત હખર ખાર કરૂં, ૧૧૨૬

મત સમજ દીલસે બહેરે દગા નીકલેગા,
ચીર ચોર દેખ શરફતસે ભરા નીકલેગા. ૧૧૨૭

પડે ભગકતે હથે' લાખોં દાન કર્યેકો પંડીત હજારોં સયામે
જો ખુબલીખાતો ચારોઆખીર ખુદાકીખાતે' ખુદાહીજાને. ૧૧૨૮

ગરબ હય કહેર હમ ચારો ખુદાખંકા,
ખુદા કીસીકો ન દીખલાવે ગમ ખુદાખંકા. ૧૧૨૯

દીલકી ખુશીકી ખાતર અખલાલ માલ પતકો,
ગરમઈ હય તો આશક કપડી લરખ કફનકો. ૧૧૩૦

માનલે કહેના મેરા અય જાન હસલે બોલલે,
હુસ્ન ચેહ હો દીનકા હય મહેમાન હંસલે બોલલે ૧૧૩૧

દનિયા ન કહો ઇંસકો ચેહ બાગ હય સરખસ્તા,
કુદરતને બાંધા હય ચે ગુલ હસ્તા. ૧૧૩૨

ન ચેહ ચેહલે ન ચેહ ધુમે ન ચેહ ચરચે બહુમ હાંગે,
મીયાં એક દીનવોહ આવેગાનતુમ હોગેનહુમ હાંગે. ૧૧૩૩

જો આયા હમતો આદમ હય ઉસી આદમકા આદમ હય
ન આયા હમતો શીરહમમે ન અ હમ હય ન જાહમ હય. ૧૧૩૪

ગરબ ખુદાકે કીસીમે હય કુદરત જો હાથ ઉઠાય,
મકુદર કયા કીસીકા વોહી દે વોહી દીલાય. ૧૧૩૫

તમામ.

જનામે ખુદા

નજમે તારીખ દીલ-આરા

અન

જનાખ મુનશી હસનખાંન રસુલખાંન, સાહબ હય

— ❦ —

કમાં લાયા હય જખ સૈયાદ આહુગીર સોનેકી,
હુવા બેઝન ઉસકો દેખકર નખચીર સે નેકી.
બનાયા બો ન થા પુત્રા તેરા જરગરને ઓ યુમુદ,
કશીશ રખતા હય તખ્સે અશકે દીલગીર સોનેકી.
હુવાઓ આખો આશિઓ ખ ક બો ઈસમે સમ મ
અનાચીર ચાર હુએ ઇસમે હય એક તાર
હું મુસતોગના અજલસે મએ નહિ દુનિયાં તલ્લમ કરતા
મુઝે ખાલીકને જખસે દી હય એક તસવીર સોનેકી.
હિફ જતકા નજર રખતા ખુદ ય ખખેર કરના તું,
પરી એક દી હય બે મુઝકા ખુરે બે પીર સોનેકી.
હુઆ હકસે ચેક કરતા હું ખુદામે ખુદ ગુજર બાઉ,
ખનાને કે લીએ અફજલ હય ચેક તદ્દગીર સોનેકી.
કલમ કે રોક કર તાલીફકા તારીખ લાખ હયરત,
અહાખા લાવ દીલ—આરમકા તદુરીર સોનેકી

૧ ૩ ૨ ૯

